

မိမိတို့အတွက်
အလေးအနက်
စောင့်ရှောက်
ပေးပါမည်။

အလေးအနက်
စောင့်ရှောက်
ပေးပါမည်။

အလေးအနက်
စောင့်ရှောက်
ပေးပါမည်။

ပထမနှစ်ကျောင်းသူကျောင်းသားများ

ဒုတိယနှစ်ကျောင်းသူကျောင်းသားများ

F-1A

ဥပေျာဇဉ်

လူတို့၏သဘောသဘာဝအရ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာသည့်အခါ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုများ မှေးမှိန်သွားပြီး ဩဇာအာဏာသည်လည်း လျော့နည်းသွားတတ်သော်လည်း သန်ရှင်းသောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်မှာမူကား ဘုရားရှင်အတွက်အစေခံရန် မာန်အပြည့်ဖြင့် နပျိုဆဲဖြစ်ကြောင်းကို သတိထားမိပါသည်။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတရားများကိုလည်း ရေတွက်မိပါသည်။ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကိုလည်း လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ ချီးမွမ်းထောမနာပြုမိပါသည်။

သန်ရှင်းသောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်၏သက်တမ်းသည် (၂၀၁၀) ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၄) ရက်နေ့တွင် (၇၅) နှစ်ပြည့်မြောက်တော့မည်ဖြစ်ပါသည်။ ဖြတ်သန်းလာခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်း ဘုရားသခင်သည် တစ်နေ့မှခွင့်ရက်မယူဘဲ ဓမ္မတက္ကသိုလ်ကိုကြည့်ရှုမစေခဲ့ခြင်းကိုလည်း တမြည့်မြည့်ခံစားနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ခံစားသင့်သည်ဟုလည်း ထင်မိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသခင်သည် သူ၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော အမှုတော်ဆောင်ကြီးများကို ခက်ခဲကြမ်းတမ်းမှုကြားမှ သူ၏တန်ခိုးတော်ဖြင့် ရဲရင့်စွာ လျှောက်လှမ်းစေခဲ့ပါသည်။ အခက်အခဲကြားထဲမှ ဘုရားသခင်ကိုအားကိုးပြီး ဂုဏ်တော်ချီးမွမ်း၍ ဘုရားသခင်ဘုန်းတော်ထင်ရှားစေရန် ကြိုးစားနိုင်ခဲ့ခြင်းကို အံ့ဩစရာအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ရပေမည်။

ယခုနှစ် သန်ရှင်းသောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်၏ဆောင်ပုဒ်မှာ “မေတ္တာအားဖြင့် ပြုပြင်တတ်သော ယုံကြည်ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏” (ဂလာတိ ၅:၆) ဖြစ်ပါသည်။ ဤကျမ်းချက်သည် စိန်ခေါ်ချက်တစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ သခင်ယေရှုက သူ၏နောက်လိုက်များကို မိမိလုပ်ဆောင်နေသောအမှုတော်ကိုယုံကြည်လက်ခံရန် မေတ္တာဖြင့် ပြုပြင်ခဲ့ပါသည်။ မေတ္တာအားဖြင့် တည်ဆောက်ပေးခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း ရှင်ပြန်ထမြောက်သော ခရစ်တော်ကိုမြင်တွေ့မှ ပေတရု၏အသက်တာပြောင်းလဲသွားခဲ့ပါသည်။ သခင်ယေရှု၏ မေတ္တာအားဖြင့် ပြုပြင်ပေးသောယုံကြည်ခြင်းကိုရရှိကြသော တပည့်တော်များတို့သည် အသက်တာ၌ ကြင်နာတတ်ခြင်း၊ သည်းခံတတ်ခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်တတ်ခြင်း ပါရမီများအားဖြင့် အသင်းတော်ကိုတည်ဆောက်ခဲ့ကြပါသည်။ ယနေ့ ကျွန်တော်တို့ ခေတ်တွင်လည်း ထိုလမ်းစဉ်ကို မျက်ခြေမပြတ်ဘဲ ဘုရားသခင်ကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်ကြရန်သာဖြစ်ပါသည်။

အမှုတော်မြတ်၌

ဘုန်းတော်ကြီးဒေါက်တာရီမုန်ဘီဘင်ထူး

ကျောင်းအုပ်ကြီး

သန်ရှင်းသောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်

အကယ်

သန့်ရှင်းသောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်
နှစ်ပည့်မဂ္ဂဇင်း (၂၀၀၇-၂၀၀၈)

ဥယျာဇဉ်	၁	
စကားပလ္လင်	၄	
ကျေးဇူးတင်လွှာ	၅	
ကဗျာ		
စစ်မှန်သောရှာလုပ်	၆	မေဝါရိုး
နှင်းဆီနီသူရဲကောင်း	၇	၂ နယ်တူ
စိတ်နှလုံး	၈	စောထူးထူး
နှစ်သစ်ပထမစာမျက်နှာ	၉	လှတာ (HCY)
လိုက်ခဲ့ပါပြီ သခင်နောက်တော်	၁၀	
လှေငယ်	၁၁	ဂျိုးကော်
သူကြောင်	၁၂	အာဒမ်
တယ်လောက်နီးနီးအဝေးကြီး	၁၃	ခေါ်စည်စည်လျာဘိုးကဲ
ဒီနေ့	၁၄	
ကာတွန်း	၁၅	လင်းယုန်ဖြူ
ရင်တွင်းစကား	၁၆	

၂၀၀၇-၂၀၀၈ ကျောင်းသူ/ကျောင်းသားစာရင်း
Lecturers ၂၁

ဝေးကို
ပွက်ပြေးသူ
မောင်ဖြူ (ကောသု)

ကျွန်တော်ရဲ့ ကောင်းကင်ကဲ့သို့ စောချစ်ခိုင်

ဆောင်ပုဒ်		
သစ္စာဝတ်ဖြေပြီး မေတ္တာရှင်ကိုခိုလှုံပါ	၂၂	မန်းစစ်ဌေး
ဘုရားသခင်ထံမှ ယုံစီးလာသော မေတ္တာ	၂၄	ဘီလူးသခင်
မင်္ဂလာစာရေးတော်	၂၆	ဘုန်းတော်ကြီးဒေါက်တာဝိမြတ်ရွှေ
အဝေးကို ထွက်ပြေးသူ	၃၀	စောရိုးနှို (ကောတု)
ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုးစားခြင်းနှင့်ယုံကြည်ခြင်း	၃၅	ဆရာမဒေါ်တင်တင်မြ
မင်္ဂလာရှိသောသူ၏သဘောထားနှင့် ဝိသေသလက္ခဏာများ	၃၈	ကိုရယ် (သတ္တ)
ရှားဖြူကွင်းကျေးရွာ ခရီးသွားမှတ်တမ်း	၄၁	ဘီလူးသခင်
အမှတော်ဆောင်ခြင်းတွင် လက်တွေ့သဘောထား	၄၄	သာသနာပိုင်ဓမ္မပစ်သန်းလွင်
ကျေးဇူးပါပဲသံလွင်စင်တော်	၄၆	ဆလိုင်းဗင်ယာမိန်
ကျန်းမာရေးကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သည့် ခရစ်ယာန်ဘဝရွာစိုး	၄၈	ဦးအောင်လှထွန်း
ကျောင်းအုပ်ကြီး၏မိန့်မှာချက်	၅၄	ဘုန်းတော်ကြီး ဒေါက်တာရိုမုန်ဘီဘင်ထူး
ရန်ကုန်သာသနာပိုင်ကြီးရွေးချယ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍	၅၆	စီနူး
ကွဲ၏အသွင်ပြောင်းလဲခြင်းမှသည်	၆၀	မရန်ခွန်ဆိုင်
အတွေးကိုယ်စီ	၅၉	နော်ဇေး
အနားယူဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရန် လိုအပ်ခြင်း	၆၃	ဆလိုင်းရိုမုန်
အမှတော်မြတ်ထမ်းဆောင်ရန် အသစ်ပြုပြင်ဖို့ လိုအပ်ခြင်း	၆၇	ဘုန်းတော်ကြီး ဒေါက်တာရိုမုန်ဘီဘင်ထူး
အလိုအပ်ဆုံးအရာ	၇၀	
နေ့စဉ်အသက်တာသည်းခံခြင်းဖြင့် လျှောက်လှမ်းပါ	၇၂	မေဖြူစင်
လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ခေတ်	၇၅	တောကြည်ဖြူ
ဝတ္ထု		
အတ္တရဲ့ နိဂုံး	၇၆	ဟောမာန်
မျှော်လင့်လျက်ပါမောင်	၈၀	နွေဦးမေ
ကျွန်တော်ရဲ့ ကောင်းကင်တုံလေး	၈၄	စောချစ်ခိုင်

စကားပလ္လင်

မြန်မာအဘိဓာန်ထဲတွင် မဂ္ဂဇင်းဆိုသည်မှာ ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါး၊ ကဗျာ စသည့် အကြောင်းအရာမျိုးစုံပါဝင်သော လစဉ်ထုတ်စာစောင်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ ဝန်ခံစရာတစ်ခုမှာ ရှာလှမ်းမဂ္ဂဇင်းကို လစဉ်မထုတ် နိုင်ခဲ့ပေ။ တစ်နှစ်တစ်ခါ၊ နှစ်စဉ်သာ ထုတ်နိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏အတွေ့အကြုံ၊ ဗဟုသုတ၊ အရည်အချင်းအရ မည်သို့မျှ အယ်ဒီတာ မဖြစ်သင့်ပေ။ သို့သော် ဘုရားသခင်က ဤတာဝန်ကိုပေးအပ်ခဲ့ သောကြောင့် ဝမ်းသာပီတိ အမှန်ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ဤ ဓမ္မရသမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်လုံးအား မေတ္တာဖြင့် တည်ဆောက် ထားသောကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်များ၏စိတ်နှလုံးထဲတွင် တွေးစရာလေး တစ်ခုခု ထိမိတာလေးတစ်ခုခုရှိခဲ့မည်ဆိုပါက ဤဓမ္မရသမဂ္ဂဇင်းကို ထုတ်ဝေ ရက၍နပ်ပါကြောင်း . . .။

ရှာလှမ်းမဂ္ဂဇင်းကိုယ်စား

စောမာနယ်ထူး
အယ်ဒီတာ

Rev. Dr. Simon Be Bin Htu
(Principal)
B.Sc, M.Div, M.Th, D.Min

Rev. Dr. Samuel San Myat Shwe
(Dean of Studies)
B.Th, Ph.D

Saya John Thet Lwin
(Lecturer & Librarian)
B.A. B.Th, M.Div

Rev. Smith Ngul Za Thawng
(Lecturer)
B.Sc, B.R.E, M.Th. (F.D.C.S)

Rev. Salai David
(Lecturer)
B.A (Geo), B.Th. M.A.C.S

Rev. Mark Saw Maung Doo
(Lecturer)
B.A, B.D, MTS

Rev. Reginald Bennett
(Lecturer)
B.Sc, B.Th, B.R.E; M.Th

Sayama Daw Wai Wai Myint
(Lecturer)
B.A, MTS (Ass: Librarian)

Sayama May Mya Tun
(Lecturer)
B.Sc, B.R.E, Cert. W.A

Sayagi U Saw Aung Hla Htun
(Lecturer)
B.Engg (Met.), M.E (Met)

Rev. Saw Shee Sho
(Lecturer)
B.Th, B.A, B.R.E, M.T.S, Th.M

Sayama Kareng Tawng
(Lecturer) M.A, B.R.E

Sayama Sheila May Mya Nyein
(Lecturer) B.Sc, B.Ed

Sayama Saga Hkawng Tawng
(Lecturer)
B.Sc, B.R.E, M.A. CE

အားသစ်လောင်းဘုန်းတော်ကြီးများ

HCTC
FOOTBALL TEAM

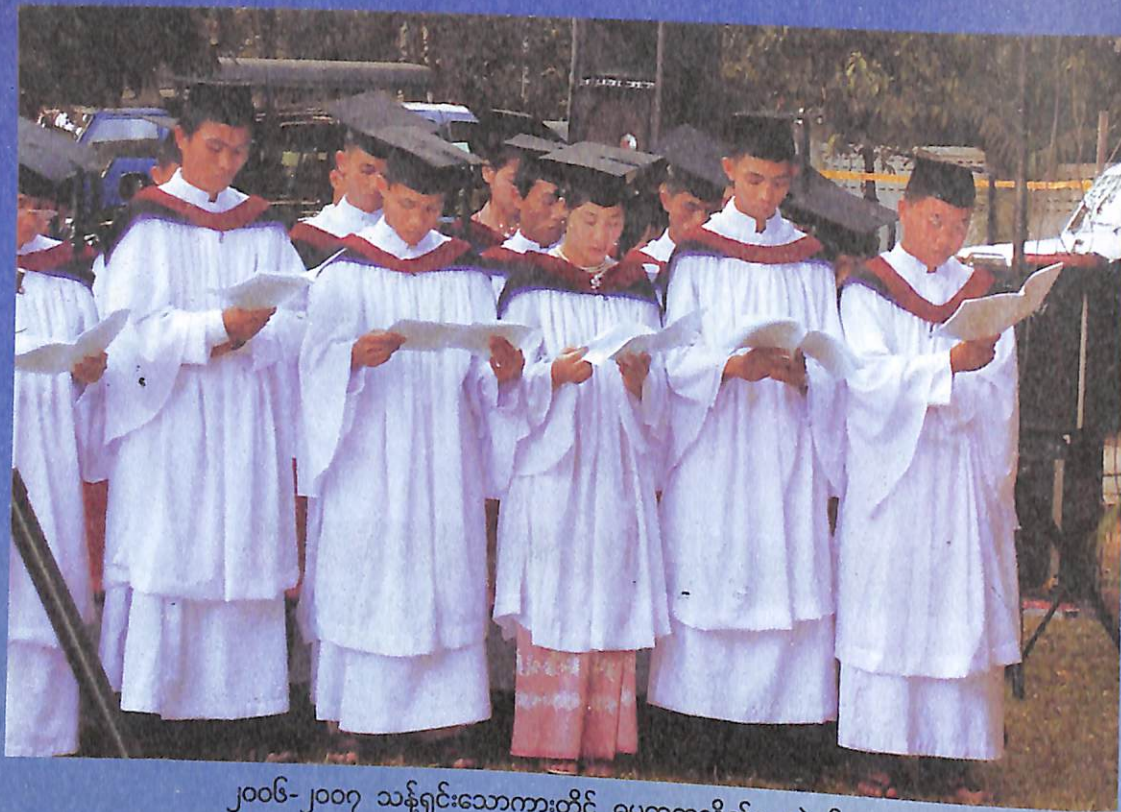
HCTC
FOOTBALL TEAM

2007-2008 King&Queen

Dancer Team

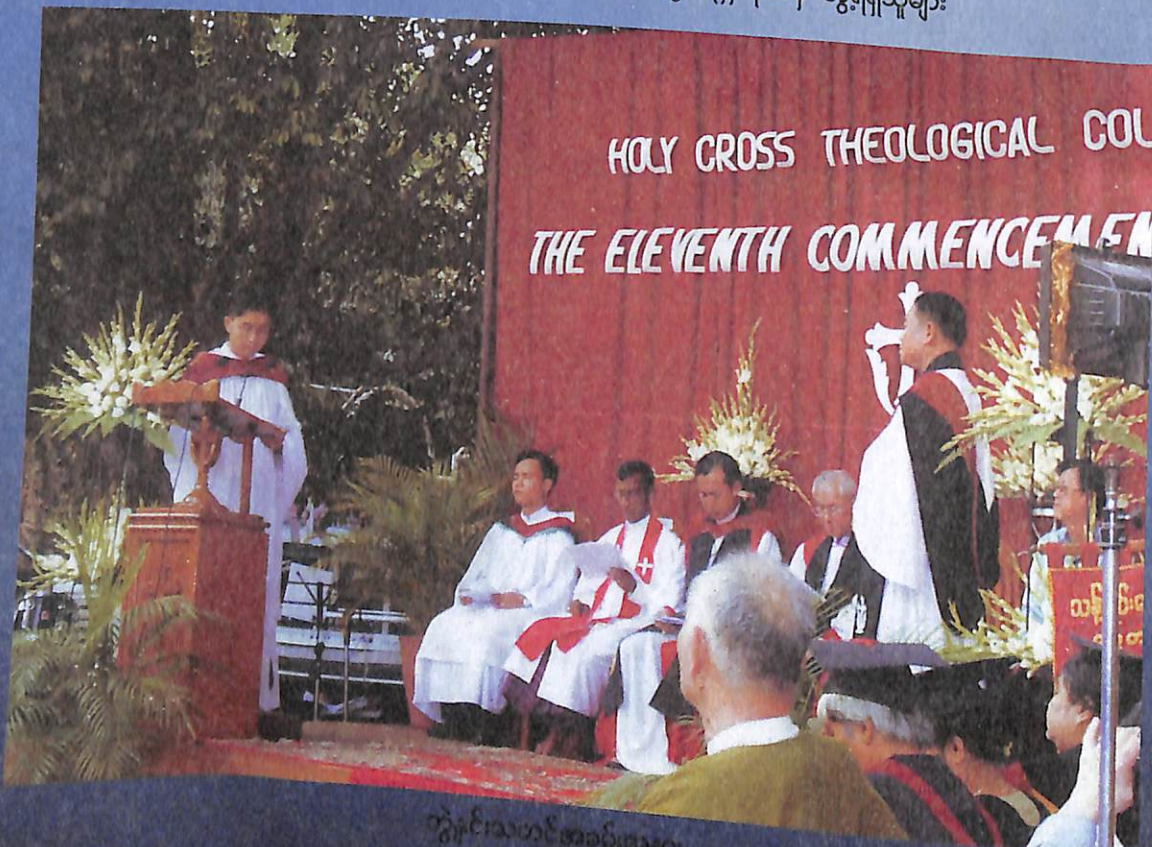
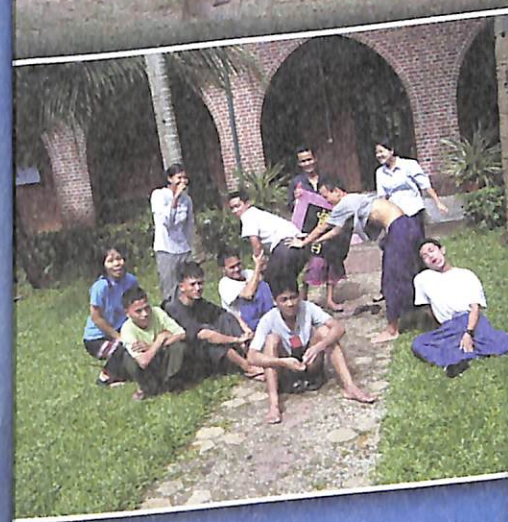

၂၀၀၆-၂၀၀၇ သန့်ရှင်းသောကားတိုင် ဓမ္မတက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ရရှိသူများ

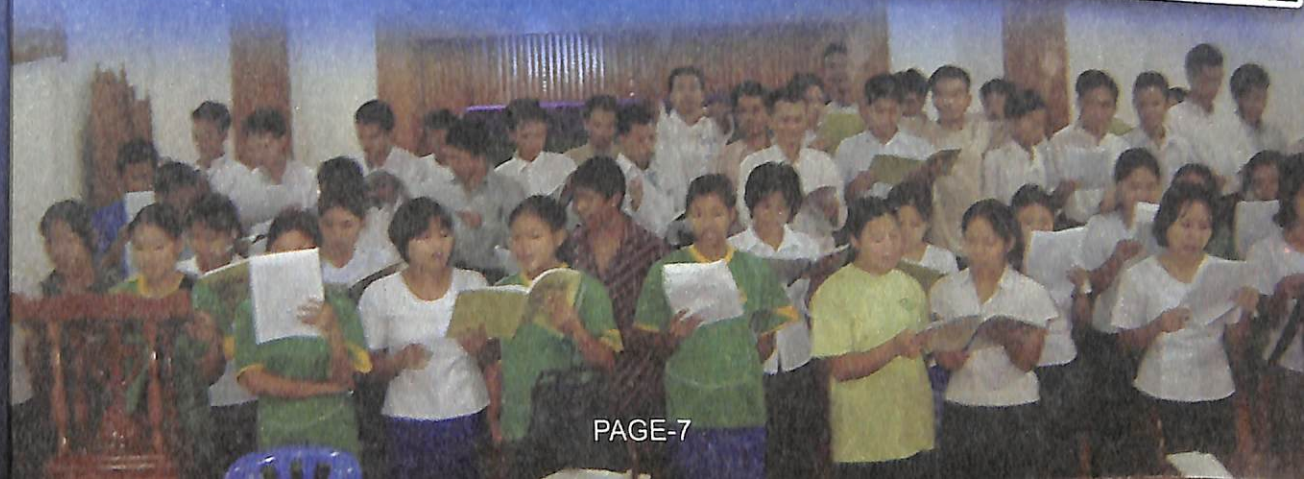

ကျောင်း : သူ ကျောင်း : သား : များ : ၏

လှုပ်ရှားမှုဓာတ်ပုံများ

ဘွဲ့ရင်းသမားတစ်စု

ကျေးဇူးတင်လွှာ

မြန်မာနိုင်ငံခရစ်တော်အသင်းတော် (အင်္ဂလိကအသင်းတော်) ၏ သန့်ရှင်းသောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်မှ နှစ်စဉ်ထုတ်ဝေသော ရှာလုပ်မဂ္ဂဇင်းကို ယခုနှစ် (၂၀၀၇-၂၀၀၈) စာသင်နှစ်တွင်လည်း ဆက်လက်ထုတ်ဝေခွင့်ရသောကြောင့် ဘုရားရှင် ၏ ကြီးမားလှသောကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းမိပါသည်။

- ◆ ရှာလုပ်မဂ္ဂဇင်းကို အစမှအဆုံးတိုင် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပေးသော ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျောင်းအုပ်ကြီး ဒေါက်တာရှိမှန်ဘီဘင်ထူး၊
- ◆ စေတနာ့မှန်ဖြင့် စာမူရေးသားပေးကြသော သာသနာပိုင်ချုပ်ကြီး ရှုမ္မေလမန်းစံစိဌေးနှင့်တကွ စာပေပညာရှင်များ၊
- ◆ ငွေကြေးအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သတိတရဆုတောင်းခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း ပံ့ပိုးပေးကြသော ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ၊
- ◆ သန့်ရှင်းသောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းသူ/သားများ၊
- ◆ ရှာလုပ်မဂ္ဂဇင်းဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အဖက်ဖက်မှပါဝင်ကူညီပေးကြသော ဆရာ၊ ဆရာမများနှင့်တကွ ဓမ္မမိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ကို ခရစ်တော်၏နာမတော်၌ အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ဘုရားသခင်၏သားသမီး တစ်ဦးတစ်ယောက်စီတိုင်းကို ဘုရားရှင် ကောင်းချီးပေးပါစေ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်အတူ ပျော်ရွှင်မှုများစွာကို ခံစားရရှိကြပါစေဟု ရှာလုပ်စာပေမိသားစုကိုယ်စား မေတ္တာပို့သလိုက်ပါသည်။

ကျေးဇူးတင်လျက်

အမှုတော်မြတ်၌
နော်ကညောဖော
(သဘာပတိ)

ဝက်ချောင်းရွာတွင် သင်တန်းပေးစဉ် အမှတ်တရ

အို ကြ မ ယ် ပျော် ကြ မ ယ်

စစ်မှန်သော ရှာလုပ်

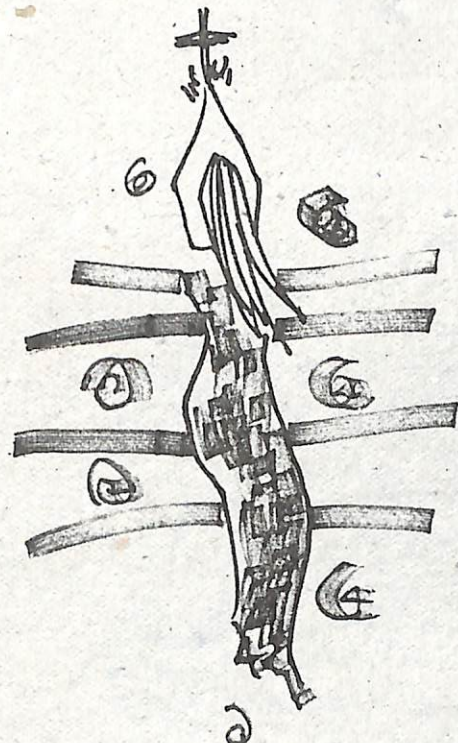
မေဝါမိုး (၁၄-၇-၂၀၀၇)

- ◆ လူသားတိုင်း ငြိမ်သက်ခြင်းရဖို့တွက် ဒေါသအမျက်ကင်းစွာ ယေရှုကြွရောက်လာ ...။
- ◆ သခင်ကြွချီ အရှေ့ဆီမှ ရောင်နီထွန်းပေါ် ခရစ်တော်ယေရှုလူထုအုံကြား တမန်တော်များနှင့် ဟောကြားသတင်းကောင်း ကြားရသူအပေါင်းမှာ ထောင်သောင်းချီ၍ နာကြားကြ ...။
- ◆ အပြစ်ရှိသောလူသားတွေတွက် ငြိမ်သက်ခြင်းဆုကျေးဇူး အထူးထူးသော လူသူထံ ပြည့်ဝစွာခံစားစေဖို့ အမှန်တကယ်ရောက်ရှိလာခဲ့ပေါ့ ...။

နှင်းဆီနီသူရဲကောင်း

၂ နယ်တူ

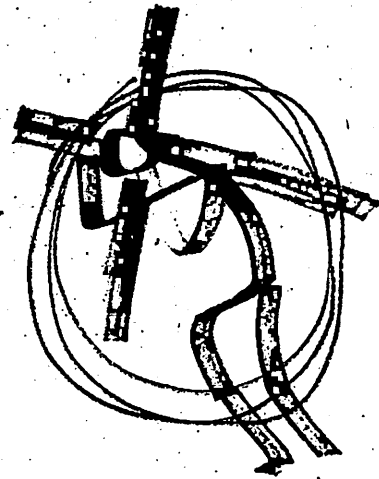
- ◆ အာရှေရရဲ့ နိုင်ငံမှာ သူ့ (သေတာ) လောက် လှသူမရှိပါ ဘုရင်ကြီးက သဘောကျ သွားရည်တမြေ ...။
- ◆ မိဘလပ်လည်းအားမငယ်ပါ ဟာမန်အပေါ်နိုင်ခဲ့တာ အတုယူကြ၊ လေးစားကြ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသမျှ ...။
- ◆ သူရဲကောင်းကြီးသေတာ လူမျိုးတော်ကို ကယ်ခဲ့တာ ပေးကြ၊ ဆပ်ကြ၊ စဉ့်ဘဝ (ဘုရားသခင်) နိုင်ငံတော်အတွက်ဗျ ...။
- ◆ ဂုဏ်ပြုထိုက်တဲ့သေတာ Feminist ဖို့ အင်အားပါ သူလိုမိန်းမသား၊ ကမ္ဘာမှာရှား ဟေး လား မောင်/မယ် ယို့ ဝါး ...။

၂၀၀၆/၂၀၀၇ Feminist Theology Class

- ၁။ နန်ခက်ခိုင်ဦး
- ၂။ မိာဂရက်မိုင်းရာ
- ၃။ မိုင်တင်မိုးလွင်
- ၄။ စောပန်းရွှေ
- ၅။ ခရစ္စတိုဖာကျော်မိုးမိုး
- ၆။ ဂျိမ်းစ်ဟိန်းလတ်ရာဇာ

Presented on Aug 9th, 06.

စိတ်နှလုံး

စောထူးထူး

တစ်လှမ်းလှမ်းတိုင်း
နှလုံးသားမှာ တဆစ်ဆစ်
အက်ကွဲကြွေနေပါစေ
တစ်လှမ်းပြီးတစ်လှမ်း
လှည့်မကြည့်ကြေး
မျက်ရည်ဝဲမိပေမယ့်
မျှော်လင့်ချက် အတက်လေးနဲ့
ဒူးညှိတ်တဲ့အထိ သည်းခံပေမယ့်
အတ္တကိုဖျောက်မရ
စွဲလန်းတမ်းတခြင်းက
ဒုက္ခနဲ့ လှလှ
ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့တော့
စစ်သူကြီးထက် မြင့်မြတ်တော့မှာ ...။

၅၇၇၆ ၈

နှစ်သစ်ပထမစာမျက်နှာ
လုကာ (H.C.Y)

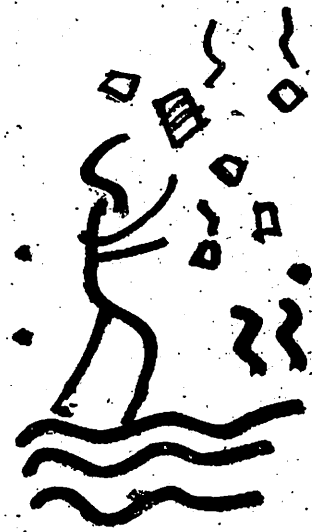
အသက်တစ်နှစ်ကြီးသွားတယ်
အသိတရားကတော့
တစ်ခုတောင် ကပ်မပါလာဘူး ...။

စိတ်ရောကိုယ်ပါ
ဖြူစင်ဖို့ကြိုးစားရင်း
အဖြူတွေ အရောင်ပြောင်းလို့ ...
ဘယ်မှာလဲ မေတ္တာ ...
ငါ့မှာလည်းမရှိဘူး ...။

စပျစ်ရည်ဂါလံပေါင်းများစွာ
ပွဲတော်မုန့်ပိဿာချိန်ပေါင်း
ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ ...
ဘယ်ပျောက်ကုန်ပြီလဲ ...
(အားနာပါဦး)

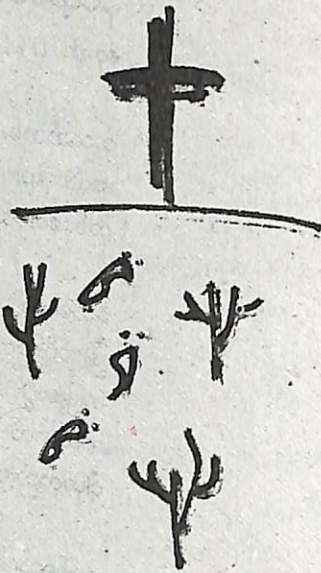
အမုန်းတွေသော့ခတ်
သမာဓိတွေ ညှော်နဲ့ထွက်လို့
စားသွားထက်နေရတဲ့ ဇာဏှာတွေ
အခုထိ လေးတုန်းပဲ ...
အခုထိ တွေးတုန်းပဲ ...။

အခုထိလည်း
နှစ်သစ်ရဲ့နံနက်ခင်းအောက်
ငွေကြေးရဲ့ ဖြားယောင်းခြင်းနောက်
ကောက်ကောက်ပါအောင်လိုက်တုန်းပဲ။ ။

F-2A

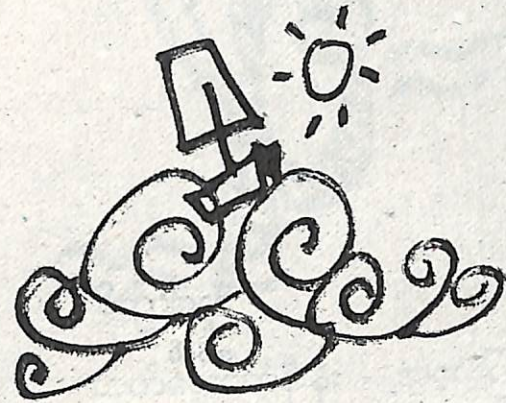
၅၇၇၆ ၉

လိုက်ခဲ့ပါပြီ .. သခင်နောက်တော်

ခရစ်တော်ခေါ်သံ နာခံ
ကားတိုင်ထမ်းလို လိုက်ခဲ့
အတွေးထဲမှာ နီးသလိုလို
လှမ်းလိုက်တဲ့ခြေလှမ်း
မဆုံးနိုင်တဲ့ ကားတိုင်ခရီး
ကြည့်လေဝေးလေ ကြည့်ဝေးလေ
ပုခုံးပေါ်က ကားတိုင်လည်း
ဘယ်သောခါမှ ရောက်နိုင်လိမ့်
ချိန်ဆမရ ဤကားတိုင်ခရီး
ထမ်းရင်း နားရင်း လှမ်းသွားရင်း
ခွန်အားယူကာ ကားတိုင်ထမ်းလို
ရှေ့ဆက်လှမ်းဖို့ ကြိုးစားဖို့ ...။

ရှာလုပ် ၁၀

လှေငယ်
ဂျိုးဇက်

လှိုင်းတံပိုးရဲ့ တွန်းကန်မှုတွေ
လေမုန်တိုင်းရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုတွေကြား
လှေငယ်ရယ် နင် ဘယ်ဆီကမ်းပါး
ဘယ်သောင်ပြင်နားမှာလဲ ...။

လောကသမုဒ္ဒရာ
ရေပြင်ကျယ်ကြီးမှာ လေပြင်းစေရာအတိုင်း
နင် ဒီလိုပဲ မျောလွင့်သွားတော့မှာလား ...။

ခုကွလှိုင်းဒဏ်၊ အန္တရာယ်ကျောက်ဆောင်တွေကြား
နင့်ဘဝ ပျက်စီးသွားမှာ စိုးတယ် ...။

လေမုန်တိုင်းထန် လှိုင်းဒဏ်ကြီးစေ
လေဆန်ကိုကျော်တက်
လှော်တက်ဖြင့် ပဲ့ကိုင်
ကမ်းပါးဆီ အရောက်ဆိုက်နိုင်ပါစေ။ ။

ရှာလုပ် ၁၁

သူ့ကြောင့်
အာဒမ်

ဇာတိမတူ ... နယ်မြေခြားလည်း
ခင်မင်ရတာ သူ့ကြောင့်။

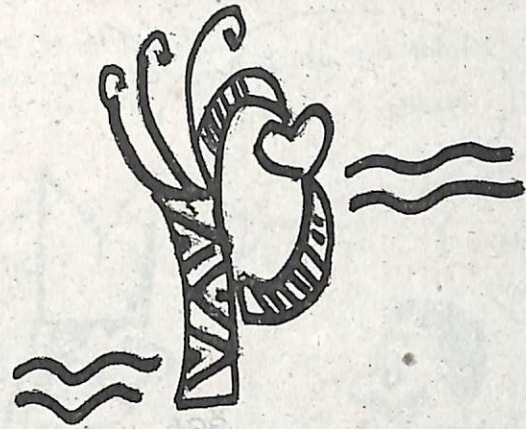
မတူမိဘ မွေးဖွားခဲ့လည်း
ဆုံစည်းရတာ သူ့ကြောင့်။

သူစိမ်းမဆန် ဖြူစင်ရိုးသားစွာနဲ့
ခင်မင်ရတာ သူ့ကြောင့်။

အေးအတူပူအမျှ ခံစားနေလည်း
ခင်မင်ရတာ သူ့ကြောင့်။

အခက်အခဲတွေ ကြုံနေရလည်း
ခင်မင်ရတာ သူ့ကြောင့်။

တစ်နယ်ဆီပြန်လို့ ဝေးကွာသွားလည်း
ခင်မင်တော့မှာ သူ့ကြောင့်။

ဘယ်လောက်နီးနီး - အဝေးကြီး

ဒေါ်စည်စည်လျာဘိုးကဲ

ပကတိ တံခါးက
ဝင်ထွက်သွားလာခြင်းကို
အတားအဆီးပြုတယ်။

မေတ္တာတရားခေါင်းပါးလို့
အမုန်းတရားပွားရင်
အဆုံးတရားစီရင်ရတတ်တယ်။

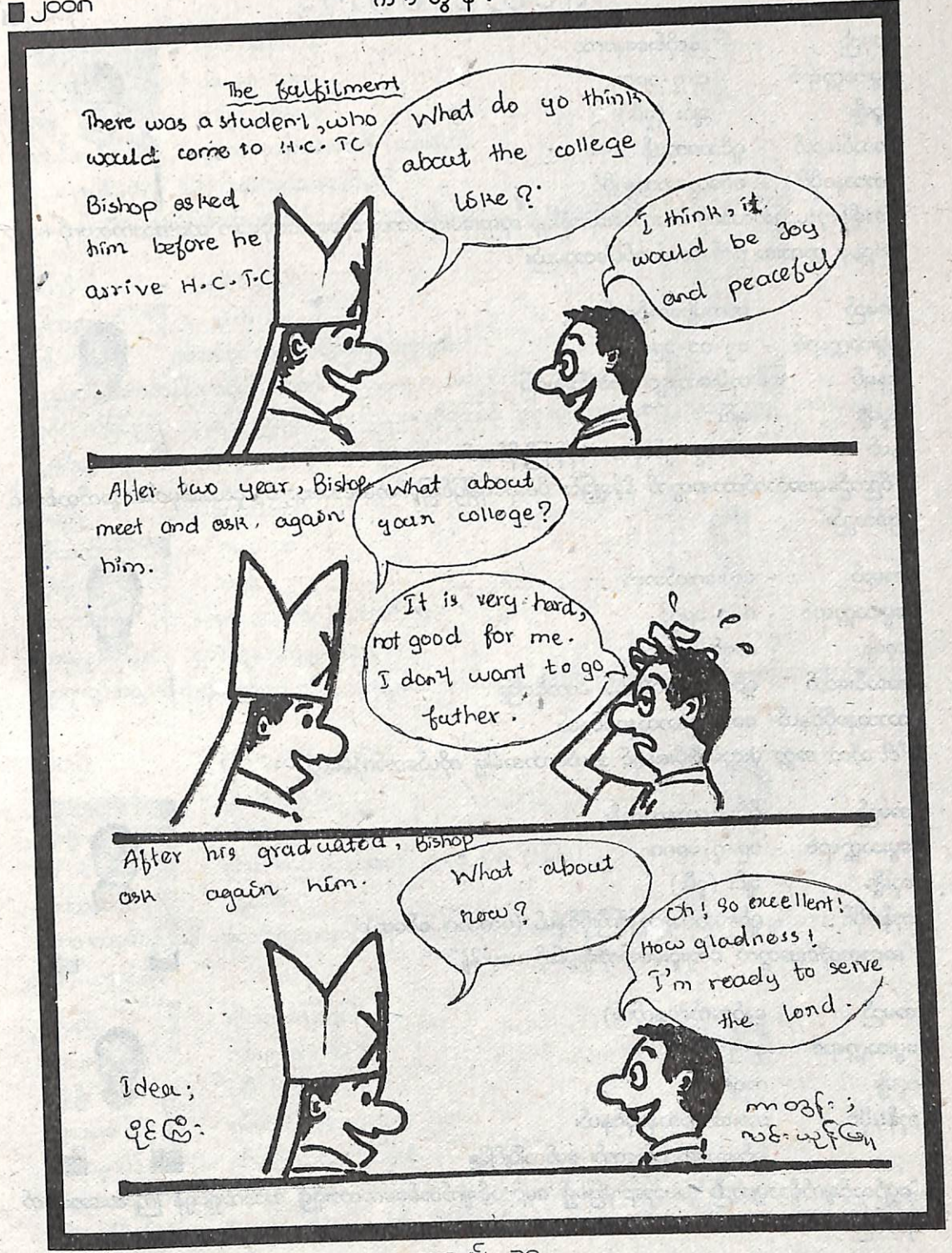
ကရုဏာတရားမဖက်ရင်
ရက်စက်မှုအပေါင်း သရဖူဆောင်းတတ်တယ်။

မှဒိတာတရားကိုသဘောမပေါက်ရင်
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြည်နူးမှုတရား ပျောက်တတ်တယ်။

ဥပေက္ခာတရား၏ကောင်းကံဆိုးကံကို
ပကတိသဏ္ဍာန်အမှန်မသိရင်
ဘယ်လောက်နီးနီး အဝေးကြီး။

ဒီနေ့
 ဒီရေ
 ဒီလှိုင်း
 ဒီမုန်တိုင်းကြားမှာ
 ဒီလှေလေးနဲ့
 ဒီလိုပဲ လှော်နေကြတော့မှာလား
 ဒီလူတစ်စုရယ် ...။
 ဒီနေ့တော့ နေဝင်လပြီ။
 ဒီလူတစ်စုရယ်
 ဒီနေ့တော့ နေဝင်လပြီ
 ဒီရေ
 ဒီလှိုင်း
 ဒီမုန်တိုင်းကြားထဲ
 ဒီလှေပေါ်မှာ
 ဒီလိုပဲ ရပ်နားကြစို့။
 ဒီနေ့အပြင်
 ဒီလို... ဒီလို
 ဒီလို... ဒီလို
 ဒီလိုနေမျိုးတွေ
 ဒီလိုပဲ... ရှိဦးမယ်ထင်ရဲ့။

ရင်တွင်းဝကား

၂၀၀၇

- အမည် - ဆလိုင်းနောကာ
- မွေးသက္ကရာဇ် - ၄.၇.၁၉၈၈
- လူမျိုး - ချင်း (ခူမီး)
- အသင်းတော် - ရှင်သတေဖန်
- သာသနာပိုင် - စစ်တွေသာသနာပိုင်

“အချိန်ဟူသည်ဆုလဒ်ကို အကောင်းဆုံးသုံးရန် ဘုရားပေးထားတာ။ တိုတောင်းလှသော ဘဝအသက်တာကို ကျရာ ကဏ္ဍမှ ဘုရားအတွက် ဆက်ကပ်ပါတော့မည်။”

- အမည် - ဟကုမျိုးကျော်လင်း
- မွေးသက္ကရာဇ် - ၁၅.၁၁.၁၉၈၇
- နေရပ် - ဟမ်းကျေးရွာ၊ လောင်ခွန်းမြေ
- လူမျိုး - ချင်း
- နယ် - စစ်တွေ၊ ရှင်လှကာ ဘုန်းကြီးပိုင်နယ်

“ဝိညာဉ်ရေးအသက်တာအတွက် နှိပ်ချခြင်း၊ ပိုင်ဆိုင်ရန်ပြင်းပြမှုစိတ်အင်အားသည် လူသား၏မှတ်ကျောက်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။”

- အမည် - စေးဂေးလ်ဘတ်
- မွေးသက္ကရာဇ် - ၈.၅.၁၉၈၃
- လူမျိုး - ကရင် (စကော)
- အသင်းတော် - ရှင်ပေါလုကသီခြယ်၊ တောင်ငူမြို့။
- သာသနာပိုင်နယ် - တောင်ငူသာသနာပိုင်နယ်

“ငါ ဆိုတဲ့ အတ္တ ဖုံးလွှမ်းစိုးစိုးနေရင် ဘယ်သောအခါမျှ ကိုယ်တော်ကိုမတွေ့...”

- အမည် - မိုင်ခင်နွယ်နွယ်ထွန်း
- မွေးသက္ကရာဇ် - ၁၉.၇.၁၉၈၈
- လူမျိုး - ချင်း (ခူမီး)
- ဘုန်း/ပိုင် - ရှင်ယောဟန်ဘုန်းကြီးပိုင်နယ် (ပလက်ဝ၊ စစ်တွေ)

“အရာရာတိုင်းအတွက် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းဖို့ မမေ့ပါနဲ့”

- အမည် - နော်အက်ကနက်(စ်)
- မွေးသက္ကရာဇ် - ၄.၅.၁၉၈၆
- လူမျိုး - ကရင်
- ဘုန်း/ပိုင် - ဘားအံသာသနာပိုင်နယ်၊ ရှင်မညသံအသင်းတော်၊ မော်လမြိုင်မြို့။

“မျှော်လင့်ချက်ရှိသမျှသည် အပဘုရားမှဖြစ်၍ မျှော်လင့်ချက်တစ်ခုမကထားရှိ၍ အသက်ရှင်ရန် ကြိုးစားအားထုတ် ရပေမည်။”

၂၀၀၈

- အမည် - ဂျိုးကော်နော်ဆန်း
- မွေးသက္ကရာဇ် - ၁၀.၁၁.၁၉၈၆
- လူမျိုး - ကချင် (ဂျိန်းဖော)
- အသင်းတော် - ရှင်ပေါလုအသင်းတော် (ဆားဖော်)
- သာသနာပိုင်နယ် - မြစ်ကြီးနားသာသနာပိုင်နယ်

“အရာခပ်သိမ်းမတည်မြဲနိုင်သော်လည်း ဘုရားသခင်၏မေတ္တာသည် အစဉ်သဖြင့် တည်မြဲနေကြောင်း...”

- အမည် - နော်အယ်ဝါး
- မွေးသက္ကရာဇ် - ၂၉.၇.၈၁
- ဘုန်း/ပိုင် - တောင်ငူ၊ သံတောင်ကြီးရှင်ဂျော့ဂျက်

“သုညဟာ ဘာတန်ဖိုးမရှိပါ။ ဒါပေမဲ့ သုညရဲ့ရှေ့မှာ အပြည့်ကိန်းကို အစားထိုး သွင်းလိုက်ခြင်းဖြင့် တန်ဖိုးပို၍ ကြီးမြတ်သွားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်ရဲ့အမှုတော်၌ သုညဘဝဖြင့် အသက်ရှင်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာကို ဘုရားရှင်ထံ အပ်နှံကြပါစို့။”

- အမည် - စောဘီယာမီ
- မွေးသက္ကရာဇ် - ၂၅.၇.၈၁
- လူမျိုး - ကရင်
- အသင်းတော် - ရှင်ဂျော့ဂျက်၊ သံတောင်ကြီး
- သာသနာပိုင်နယ် - တောင်ငူသာသနာပိုင်နယ်

“ဘုရားရှင်အတွက် ကျွန်တော်ဟာ ရုပ်သေးတစ်ရုပ်သာဖြစ်ပါတယ်။ စေလိုရာစေခိုင်းပြီး အသုံးပြုတော်မူပါ အရှင်ဘုရား”

- အမည် - သောမတ်(စ်)ဘရန်မိုင်
- မွေးသက္ကရာဇ် - ၂၅.၈.၁၉၈၈
- လူမျိုး - ကချင်
- အသင်းတော် - ရှင်ယာကုပ်အသင်းတော် (ကသာ/မိုးတာကြီး)
- သာသနာပိုင် - မန္တလေး

“အသက်ရှင်စဉ်အခါ အလင်းရှိသောအရိပ်နှင့် အလင်းမဲ့သောအရိပ်ကို သိဖို့ နှုတ်ကပတ်ကျမ်းစာတော်မြတ်ကို လေ့လာကြပါစို့။”

- အမည် - ဂျိုးကော်ဟေ့ကက်
- မွေးသက္ကရာဇ် - ၁၃.၉.၁၉၈၈
- လူမျိုး - ခူမီး (ချင်း)
- အသင်းတော် - ရှင်ပေတရအသင်းတော်
- သာသနာပိုင် - စစ်တွေသာသနာပိုင်နယ်

“ဘုရားသခင်ဟာ လူသားတိုင်းကိုချစ်တော်မူတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ပြန်လည် ချစ်တတ်ဖို့ရန်နှင့် အလိုတော်အတိုင်းအစေခံဖို့ရန်လိုတယ်။”

- အမည် - စောအိမောလေး
- မွေးသက္ကရာဇ် - ၂၀.၆.၁၉၈၆
- လူမျိုး - စကောကရင်
- အသင်းတော် - ရှင်သတေဖန်အသင်းတော် (လားဝါး)
- သာသနာပိုင် - ဘားအံသာသနာပိုင်နယ်

“တိုတောင်းလှသောလူ့သက်တမ်းမှာ သူတစ်ပါးအတွက် အကျိုးရှိစွာ အသက်ရှင်လိုပါသည်။”

- အမည် - စသန်းလွင်
- မွေးသက္ကရာဇ် - ၁၄.၁၂.၈၅
- လူမျိုး - ပိုးကရင်
- အသင်းတော် - ရှင်မာရီအသင်းတော် (တူးချောင်း)
- သာသနာပိုင် - ရန်ကုန်သာသနာပိုင်

“ဘုရားသခင်ဟာ ကျွန်တော်တို့ ဝမ်းပူနဲ့အန္တရာယ်ဒုက္ခတွေ ကြိုရတဲ့အခါ ဘေးနားမှာအမြဲပေးမကူညီနေပါတယ်။”

I In this academic year, the college enrolls with (7) Faculties, (7) adjunct Lecturers.

- A. Faculties
 - 1. Revd, Dr. Simon Be Bin Htu - Principal
 - 2. Revd, Dr. Samuel San Myat Shwe - Dean of Studies
 - 3. Saya John Thet Lwin - Dean of Students
 - 4. Revd, Dr. Mark Saw Maung Doe - Lecturer
 - 5. Revd, Reginald Bennett - Lecturer
 - 6. Sayama Saga Hkawng Tawng - Lecturer
 - 7. Revd, Saw Shee Sho - Lecturer
- B. Adjunct Lecturers
 - 1. Sayagyi Saw Aung Hla Tun
 - 2. Sayama Christina May Mya Tun
 - 3. Sayama Kareng Tawng
 - 4. Sayama Sheila Mya Mya Nyein
 - 5. Sayama Wai Wai Myint
 - 6. Revd, Salai David
 - 7. Revd, Smith Ngul Za Thawng

F -
m - ၆၉၄၃

- C. Faculty who are pursuing further study.
 - (1) Revd, Mark Saw Maung Doe (OCMS, Oxford)
 - (2) Revd, Dr. Simon Be Bin Htoo (Trinity Bristol)
 - (3) Revd, Mahn Zaw Lwin (VCT, Canada)
 - (4) Saya Saw Wai Moo (EDS, USA)
 - (5) Sayama Nant Mary Hnin Hnin Aye (VTS, USA)
 - (6) Sayama Naw Myatt Hsu Mon (VTS, USA)

III. There are (48) students. (28) male and (20) female.

A. Enrollment by class

Years	Male	Female	Total
First Year	9	3	12
Second Year	8	3	11
Third Year	5	4	9
Final Year	6	10	16

- B. Enrollment by Diocese
- Yangon
 - Mandalay
 - Taungoo
 - Myitkyina
 - Sittway
 - Hpa-an

III. STAFF

- A. Office
 - 1. Sayama Naw Mar Tha
 - 2. Nant Thandar Win
- B. Library
 - 1. Saya John Thet Lwin (Librarian)
 - 2. Sayama Wai Wai Myint (Assistant Librarian)
 - 3. Naw Mercy
- C. Others
 - 1. U Saw Mya Thinn (Driver)
 - 2. S' Aung Thein (Gardener)
 - 3. Nant Yee Yee Win (Cook)

၂၀၀၇-၂၀၀၈ ပညာသင်နှစ်ကျောင်းသူ/ကျောင်းသားစာရင်း

ပထမနှစ်

- (၁) နော်အက်ကနက်(စ်) - ဘားအံ
- (၂) စောဘီယာမီ - တောင်ငူ
- (၃) စောအိမောလေး - ဘားအံ
- (၄) ဆလိဗိုင်းနောကာ - စစ်တွေ
- (၅) နော်အယ်ဝါး - တောင်ငူ
- (၆) စောဂေးလ်ဘတ် - တောင်ငူ
- (၇) နော်ဆန်း - မြစ်ကြီးနား
- (၈) ခင်နွယ်နွယ်ထွန်း - စစ်တွေ
- (၉) မျိုးကျော်လင်း - စစ်တွေ
- (၁၀) အိုက်ဟွေကက် - စစ်တွေ
- (၁၁) စသန်းလွင် - ရန်ကုန်
- (၁၂) ဘရန်မိုင် - မန္တလေး

ဒုတိယနှစ်

- (၁) စောဘဲရီထူး - တောင်ငူ
- (၂) ဆလိဗိုင်းဇော်မော်ဦး - ရန်ကုန်
- (၃) ဂျီ မူးကပေါ် - တောင်ငူ
- (၄) စအိုက်ဂက်ကျော် - ရန်ကုန်
- (၅) လပ်ခိုဂင်း - မန္တလေး
- (၆) နနအောင် - စစ်တွေ
- (၇) ရွယ်နန် - မြစ်ကြီးနား
- (၈) ဆိုင်းလတ် - မြစ်ကြီးနား
- (၉) မွေဆီး - စစ်တွေ
- (၁၀) အိုက်သိန်းလင်း - စစ်တွေ
- (၁၁) နော်ဝါဝါချို - ရန်ကုန်

တတိယနှစ်

- (၁) လျင်းပီးနိမ် - မန္တလေး
- (၂) စောထိစိုး - တောင်ငူ
- (၃) စောယာကုပ် - ဘားအံ
- (၄) ကျင်ဆွန် - မန္တလေး
- (၅) နော်ကညောဟော - တောင်ငူ
- (၆) စောမာနယ်ထူး - မန္တလေး (တွဲ - ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်)
- (၇) လျင်နေကြောင် - မန္တလေး
- (၈) မိုင်ရီရီမော် - ရန်ကုန်
- (၉) စောသာဒူး - ဘားအံ

စတုတ္ထနှစ်

- (၁) မိုင်အေးအေးသင်း - ရန်ကုန်
- (၂) ဆလိဗိုင်းဗင်ယာမိန် - စစ်တွေ
- (၃) စောဘွယ်ဘီထူး - တောင်ငူ (ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်)
- (၄) နန်းနင်းနုထွေး - ရန်ကုန်
- (၅) ဆလိဗိုင်းဘုထန်ပိုင် - စစ်တွေ
- (၆) နော်ဂျူးနာ - မန္တလေး
- (၇) နော်ဆဲဂေးဝါးဟော - တောင်ငူ (အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင်)
- (၈) နော်လဲ့လဲ့ရွှေ - တောင်ငူ
- (၉) မိုင်လုဒီယာ - စစ်တွေ
- (၁၀) စောမြတိုး - ရန်ကုန်
- (၁၁) နန်းစုစုမြိုင် - ရန်ကုန်
- (၁၂) စိုင်းနေအောင် - ရန်ကုန်
- (၁၃) ဆိုင်းနုပန် - မြစ်ကြီးနား
- (၁၄) နန်းဝင်းဝင်းမော် - ရန်ကုန်
- (၁၅) နော်ရှိုင်းနင်းမွန်း - ရန်ကုန်
- (၁၆) စိုင်းသူအောင် - ရန်ကုန်

သစ္စာဝတ်ဖြေပြီး မေတ္တာရှင်ကိုခိုလှုံပါ မန်းဝံဝီဌေး

၂၀၀၇-၂၀၀၈ စာသင်နှစ်အတွက် သန်ရှင်းသော ကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်မှ ခံယူဆောင်တည်မည့်ဆောင်ပုဒ်မှာ “မေတ္တာအားဖြင့် ပြုပြင်တတ်သောယုံကြည်ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏” (ဂလာတီ ၅:၆) ဖြစ်ပါသည်။ အလွန်ရဲရင့်သတ္တိရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တမန်တော်ကြီးရှင်ပေါလုက ဘုရားသခင်ထံမှဆုကျေးဇူးအမျိုးမျိုး ထုနုထည့်နဲ့ ဘယ်လိုရရ မေတ္တာမပါရင် အချည်းနှီးပဲလို ဆိုထားတာဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ရင်းကိုင်ရင်းနဲ့ အချည်းနှီးဖြစ်တယ်လို သိလာလေလေ ဘုရားသခင်ကို ပို၍ အားကိုးလာဖို့ဖြစ်လာနိုင်တယ်။

ကျမ်းစာကျောင်းရောက်တာနဲ့ နာခံခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်း၊ မြိုးခြံခြင်း ဆိုတဲ့ပါရမီသုံးပါးကို မရအရ လေးနှစ်အတွင်း အစွမ်းကုန်ကြိုးပမ်းရတော့တာပါ။ အဲဒီအချိန်မှာ ပြုအပ်ရာကိုမပြုဘဲ မပြုအပ်ရာကိုပြုခြင်း၊ ဝိညာဉ်သဘောအားကြီးပေမယ့် ခန္ဓာခွန်အားချို့တဲ့အားနည်းတတ်တဲ့ခံစားမှုက ပြုလေများလေပါ။ ဆရာသမားများလည်း မတတ်နိုင်၊ အချင်းချင်းလည်း မကူညီနိုင် ဖြစ်လာပါတယ်။ ဆောက်တည်ရာမရခြင်း၊ ငြိမ်သက်မှု

မရခြင်း၊ တရားဓမ္မမှာမွေ့လျော်မှုမပြုနိုင်ခြင်း ဆိုတဲ့ ခံစားမှုတွေ ရောပြွမ်းနေတော့တာပါ။ ဒီအချိန်မှာ သူ့အမှုကို ဆောင်ရွက်ဖို့ သူ့တရားဓမ္မကို လေ့လာလိုက်လျှောက်ကျင့်ကြံမှသာဖြစ်နိုင်မည်ဆိုတာ ရေးရေးမျှ သိလာနိုင်တဲ့ အချိန်ပါ။

အရှင်ဘုရားက ကျွန်ုပ်တို့တစ်ဦးစီအပေါ် ဘယ်လောက်မေတ္တာထားလဲဆိုတာ ပြန်လည်စဉ်းစားရမှာပဲ။ ထိုအရှင်သခင်သည် ဘုရားရဲ့ဘုန်း၊ ဂုဏ်ကိုစွန့်ပြီး ကျွန်သဏ္ဍာန်၊ လူ့ရဲ့ပုံကိုဆောင်ကာ ကားတိုင်ပေါ်မှာ သွေးသွန်းခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို အမွေစားအမွေခံဖြစ်တဲ့ ဘုရားရဲ့ သားသမီးဘဝကို ရရှိစေပါတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ဆိုတာကို သိရှိခံယူလာလေလေ၊ ထိုအရှင်ရဲ့ မေတ္တာထုထည်က ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာမှာ ကြီးမားလေလေဖြစ်မှာ အမှန်ပါ။ ကျမ်းစာကျောင်းတက်စ (၁၉၆၀) ခုနှစ်က အဖြစ်အပျက်ကို အမှတ်ရပေပါတယ်။ (၁၀)တန်း သုံးကြိမ်ဖြေသော်လည်းမအောင်တဲ့ လယ်သမားသား၊ တောသားလေးက၊ ဘီးရှောရှောဘုန်းနဲ့ ဘီးရှောမောင်ဖေ (ကျောင်းအုပ်ကြီး) တို့ရဲ့ကျေးဇူးကြောင့် (၁၇) နှစ်မပြည့်သေးသော်လည်း ကျောင်းဝင်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ (၁) နှစ်ပြီးတော့ (၁၀) တန်းဖြေခွင့်ပြုတာနဲ့ ဖြေလိုက်တာ အောင်မြင်သွားလို့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တက်ခွင့်ရပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ပြီးမှ ကျမ်းစာကျောင်း (၂) နှစ် ပြန်တက်ပြီးတော့မှ ပြင်ဆင်မှုများ ပြီးဆုံးပါတယ်။

မာန်မာန်နဲ့ မိမိကိုယ်ကိုအထင်ကြီးမှုက ထုထည်မသေးပါဘူး။ သာသနာပိုင်ချုပ်ဖရန်စစ်အာမြရဲ့ သတိပေးစကားက ခေါင်းနဲ့နံရံတိုက်မိသလိုဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ “ဘုရားသခင်ရဲ့အလိုကို အဆီးအတားမဖြစ်ဖို့ သတိထားပါ” လို့ ဆုံးမပါတယ်။ သာသနာပိုင်ဘိသိက်ပေးတော့ သာသနာပိုင်ချုပ် ဒေါက်တာအန္တေးမြဟန်က တစ်ဖန် လမ်းညွှန်မှုပေးပြန်ပါတယ်။ “မိမိကိုယ်နှင့် သိုးတော်စုတစ်ခုလုံးကို သတိနှင့်ကြည့်ရှုပါလို့မှာပါတယ်။ အသက်တာတစ်လျှောက်လုံးမှာ ထာဝရဘုရားသခင်က မိမိနှင့်မိသားစုကို မေတ္တာဖြင့် မည်မျှကျေးဇူးပြုပြီး ပြုပြင်ကြောင်းကို ရေတွက်လို့မကုန်နိုင်ပါ။ ထိုယုံကြည်မှုကိုကြိုးစားခံယူရင်း ငါတတ်လို့၊ ငါ

တော်လို့၊ ငါ့ကြောင့် ဆိုတဲ့အတ္တစိတ်ကလည်း မကုန်မခမ်းပါ။ အသက်တာမှာ မရေမတွက်နိုင်လောက်တဲ့ နိမိတ်လက္ခဏာတွေဖြစ်ပွားခဲ့တာကို မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြုမိတဲ့အပြစ်အတွက် ဘုရားသခင်ခွင့်လွှတ်ဖို့ အထပ်ထပ်တောင်းပန်ရမှာပါ။

ဤနေရာမှာ ခဿ (၄) ရာစုက သန်ရှင်းသူ ရှင်ဩဂတ်စတင်းရဲ့ စကားစုက “မေတ္တာအားဖြင့် ပြုပြင်တတ်သော ယုံကြည်ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏” ဆိုတဲ့ ခံယူကျင့်သုံးမှုကို ပိုမိုခိုင်မာစေတယ်လို့ ယုံကြည်ခံယူတဲ့အတွက် ဝေမျှလိုက်ပါတယ်။

For you I am a Bishop,
With you I am a Christian,
The first is an office, accepted,
The second is a gift, received.
One is danger;
The other is safety.
If I am happier to be redeemed with you,
than, to be pleaced over you,
Then I shall, as The Lord Commanded,
be more fully your servant.

နိဂုံးအနေနဲ့ ဝန်ခံစရာတစ်ခုရှိပါတယ်။ သာသနာပိုင် ဘိသိက်ခံစဉ် ကတိသစ္စာထဲမှာ နောက်ဆုံးဝန်ခံရတဲ့ အချက်က “အကူအညီအမအစလိုသော တစ်စိမ်းတစ်ခုနှင့် ဆင်းရဲသူများ၊ ခိုကိုးရာမဲ့သူများအား ခရစ်တော်အတွက် နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ကရုဏာထားဆက်ဆံပါမည်လား” ဖြစ်ပါတယ်။ သေသေချာချာဝန်ခံခဲ့ပေမယ့် (၁၆) နှစ်အတွင်း အလစ်ဟင်းဆုံးကတိ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အမှုတော်ဆောင်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်နေစဉ်၊ အမှုတော်မြတ်ထမ်းဆောင်နေစဉ် ဘုရားသခင်ရဲ့သားသမီးများဖြစ်ကြောင်းကို မေတ္တာသဘောသက်ရောက်တဲ့ ကိုယ်ကျိုးပယ်ပြီး အများအကျိုးသယ်ပိုးတဲ့ အသက်ရှင်မှုပြုဖို့ အထက်ပါဆောင်ပုဒ်က မရှိနိုင်သောစိန်ခေါ်သံဖြစ်ပါတယ်။

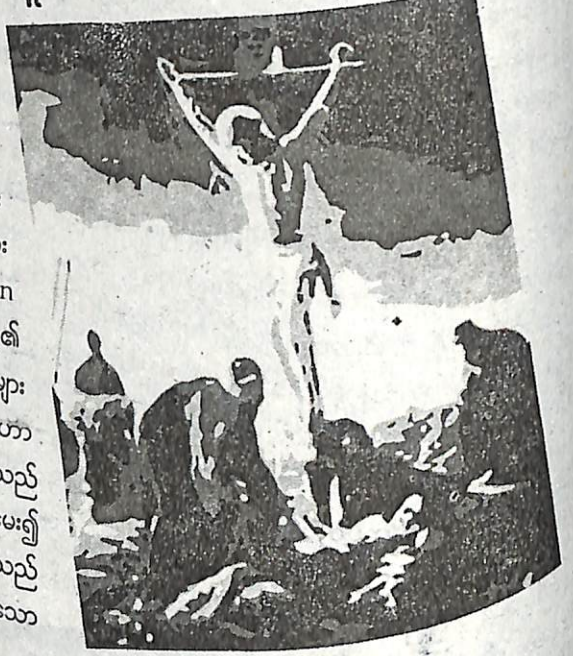
စိတ်အားကြီးပေမယ့် ကိုယ်ခန္ဓာအားနည်းလွန်းတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဘုရားသခင်ကယ်မသနားပါလို့ အော်ဟစ်ဆုတောင်းနေရုံမလွဲ၍ အခြားနည်းလမ်းမရှိတော့ပါ။

မေတ္တာတော်သည် လူတိုင်းအတွက် မရှိမဖြစ် သောအရာဖြစ်သည်။ ဘုရားကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူ မှန်သမျှ လောကတွင် အသက်ရှင်နေရာကာလပတ်လုံး အရေးကြီးဆုံးအာဟာရဖြစ်ပါသည်။ မေတ္တာတရားမှမရှိ သောသူ၏ အသက်တာကို ကြည့်လိုက်မည်ဆိုလျှင် “အပွေးမြင်အပင်သိ” ဆိုသလို ပေါ်လွင်ထင်ရှားလှပါသည်။ မေတ္တာတရားကင်းမဲ့သောသူသည် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန် သော အသက်တာအားဖြင့်သာ လောကကိုလျှောက်လှမ်း နေသူဖြစ်ပါသည်။ အတိုချုပ်ပြောရရင် မေတ္တာမရှိသူသည် အတ္တသမားဖြစ်ပါသည်။ အတ္တသမားဆိုတာ ရှိတဲ့သူဆို ကလည်း ယူတယ်၊ မရှိတဲ့သူဆိုကလည်း ယူတယ်။ ငါ သိတယ်။ ငါတတ်တယ်။ ငါချမ်းသာတယ်။ ဘယ်သူ သေသေ ငေတေမာရင်ပြီးရောဆိုတဲ့ ဖန်ဖန်အပေါ်မှာသာ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ် ပါတယ်။

ခရစ်ယာန်တွေရဲ့ အပြုအမူတွေကတော့ ယုံကြည်ခြင်း၊ မျှော်လင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ ဤသုံးပါး တွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ် သည်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ (၁ ကော ၁၃:၁၃)။ ထို့ကြောင့် ယုံကြည်တိုင်းသည် မေတ္တာဟာ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်တွင် အရေးကြီးဆုံးသော အာဟာရတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းယိုစီးလာခြင်းသည် ဘုရားသခင်နှင့်လူ ပြန်လည် မိတ်သဟာယဖွဲ့နိုင်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်ခြင်းဖြစ် ပါသည်။ ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ကိုးကွယ်နေသောဘုရား သခင်သည် သိကျွမ်းခြင်း (intelligence)၊ ခံစား ခြင်း (Emotion feeling) နှင့် လိုအင်ဆန္ဒ (volition will) ဟူ၍ ဂုဏ်အင်္ဂါရပ်များ ရှိသည်ဖြစ်ရာ သူ၏ သဏ္ဍာန်တော်နှင့်အညီ ဖန်ဆင်းထားသော လူသားများ ဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားသခင်နှင့်လူသားများ မိတ်သဟာ ယဖွဲ့ရာ၌ အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်မှုများ ရှိကြပါသည်။ (ကမ္ဘာ ၃:၉)။ ထိုနည်းတူစွာ လူသားများလည်း မေး၍ ဘုရားသခင်က ဖြေကြားရသောအချိန်လည်း ရှိပါသည်။ (တမန် ၂၂:၁၁-၂၁)။ ရှေးလူက ဘုရားသခင်ကိုမေးသော

မေးခွန်းဖြစ်ပါသည် (Who are you Lord?)။ သခင် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်း။ တမန်တော်ရှင်ပေါလု သည် တစ်ချိန်က ပညတ်တရားကိုအားထုတ်သော ယုဒ ဘာသာကို စွမ်းစွမ်းတမံဦးဆောင်လှုပ်ရှားခဲ့သော ရှေးလူ ဖြစ်ပါသည်။ ခရစ်ယာန်များကို ဖမ်းဆီးရန်အတွက် ဒဗသက်မြို့ကိုသွားရာလမ်း၌ ပြောင်းလဲသောအခါ မေး သောမေးခွန်းဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့သော သိလိုသောစိတ်၊ နားလည်လိုသောဆန္ဒ၊ ကြောက်ရွံ့ရှိသောသဘောဖြင့် မေးသောကြောင့် ဘုရားသခင်က “သင်ညှဉ်းဆဲသော နာရေကံမြို့သား ယေရှု ဖြစ်သည်” ဟူ၍ ပြန်ပြောကြားခဲ့ ပါသည်။ ရှေးလူသည် လူ

ဘုရားသခင်ထံမှ ယိုစီးလာသော မေတ္တာ ဘီလူးသခင် (ခေတ္တ-ရန်ကုန်)

ရှာဂုဗ် ၂၆

ဟောင်းစိတ်သဘော ပျောက်ကွယ်သွားပြီး လူသစ်ဖြစ်ကာ ရှေးလူမှ ပေါလုအသွင်အဖြစ် ပြောင်းလဲလာပါသည်။ ယခင် ရှေးလူ သည် ပညတ်တရားအပေါ်မှာ အခြေခံသောကြောင့် မေတ္တာ တရားမရှိပါ။ ပညတ်တရား (အကျင့်) မှ ကျေးဇူးတော်၏ မေတ္တာတရားကို အခြေခံသော ခရစ်ယာန် ဘာသာသို့ လုံးလုံးလျားလျား ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ခရစ်ယာန် ဘာသာတရားသည် ပညတ်တရား (Law) ကို ကျင့် စောင့်သောဘာသာတရားမဟုတ်ပါ။ မူဝါဒတစ်ခု (policy)၊ ဝါဒတစ်ခု (ideology) (သို့) ဒဿနိက ဆိုင်ရာနိယာမ (Philosophical theories) များကိုယုံ ကြည်လက်ခံလျက် လိုက်လျှောက်ကျင့်စောင့်ခြင်းလည်း မဟုတ်ပါ။

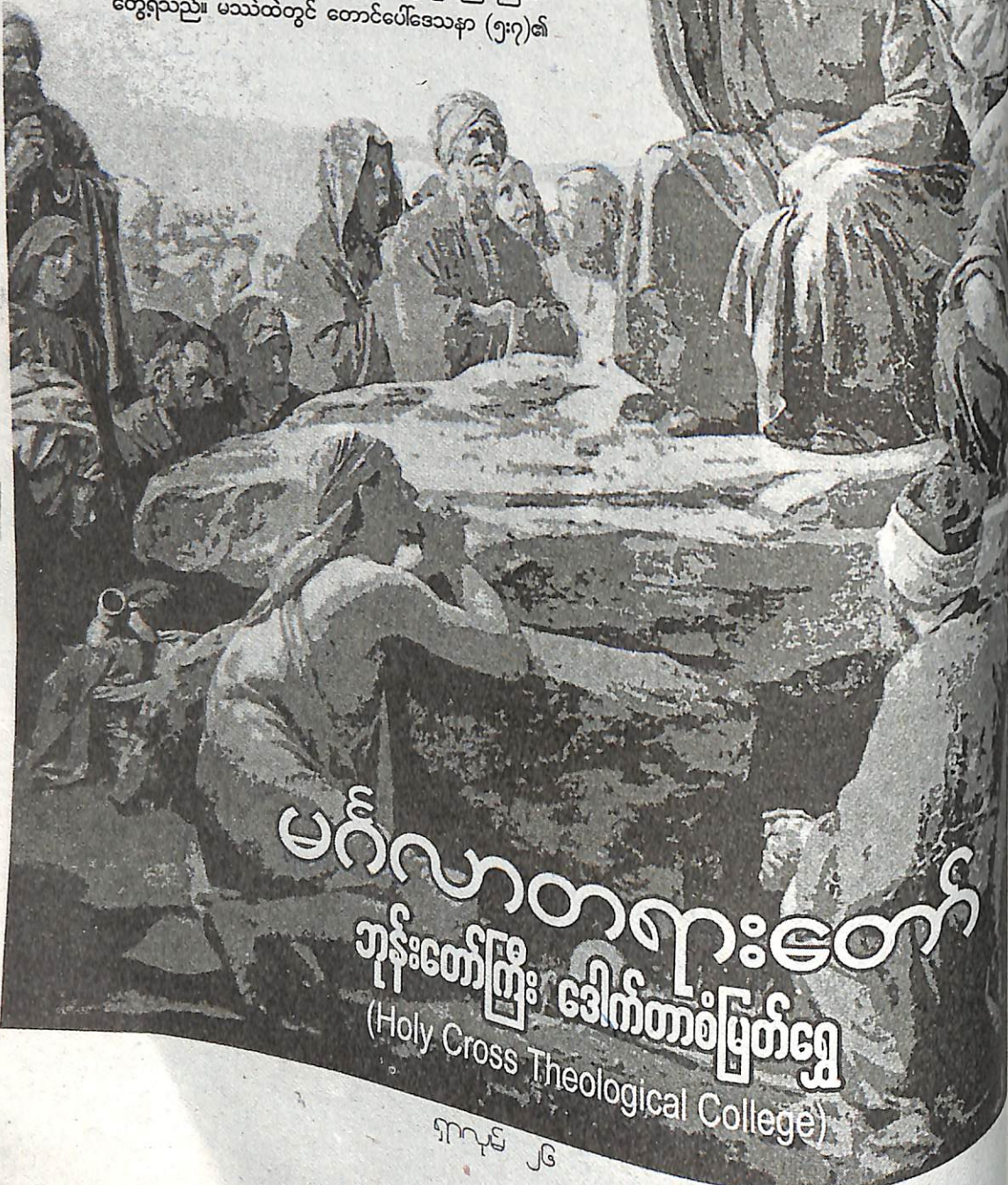
ခရစ်ယာန်ဘာသာသည် သေခြင်းမှ ရှင်ပြန် ထမြောက်လျက် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အသက်ရှင်လှုပ်ရှားနေသော ခရစ်တော်ဘုရားနှင့် ကိုယ် တိုင်ကိုယ်ကျ မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်း၊ မေတ္တာတရားအား ဖြင့်သာဖြစ်သည်။ မေတ္တာတရားကင်းမဲ့နေသောအပြစ်နှင့် နှစ်မွန်းနေသောလူသားတို့သည် မိမိတို့၏ကောင်းမှုကုသိုလ် ကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ခရစ်တော်၏မေတ္တာတော်အားဖြင့် ပြီးပြည့်စုံသောဘုရားသခင်ကိုသာ မှီခိုကိုးစားခြင်းအား ဖြင့်သာ ကယ်တင်ခြင်းကို ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

(စာရေးဆရာအင်နီးက) ခရစ်ယာန်ဘာသာ သည် ကြီးစားသောဘာသာတရား မဟုတ်ပါ။ ကိုးစားသော ဘာသာတရားဖြစ်သည်ဟုဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ခရစ်တော်ကို မှီခိုမှသာလျှင် အလိုတော်အတိုင်း အသက်ရှင်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တမန်တော်ရှင်ပေါလုသည် ယုဒ ဘာသာ (Judasim)၊ ပညတ်တရား (Law) အကျင့်ကို စွန့်ပစ်လျက် မေတ္တာတရားကိုအခြေခံသော ကျေးဇူးတော် တရားနောက်သို့လိုက်ပြီး ရဲရဲဝံ့ဝံ့ စွန့်စွန့်စားစားဖြင့် ခရစ်တော်၏ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သတင်းကောင်းကို ဝေငှခဲ့ ပါသည်။ (ဖိ ၁:၂၁) ငါအသက်ရှင်သည့်အရာမှာ ခရစ် တော်ဖြစ်၏။ သေလျှင်မူကား သာ၍အကျိုးရှိ၏ဟု ကြေညာ ခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စစ်မှန်သောခရစ်ယာန်များသည် မေတ္တာတရားအားဖြင့် အစပြုရပါမည်။ မေတ္တာတရား အားဖြင့် အစပြုဘဲ လုပ်ဆောင်သောလုပ်ငန်း၊ သာသနာ ပြုခြင်းများသည် အောင်မြင်မည်မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် မေတ္တာသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့် မိမိ၏ဘဝ အသက်တာတစ်ခုလုံးတွင် အရေးပါအရာရောက်သော အာဟာရစွမ်းအားကြီးတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ထိုစွမ်းအားကြီး ဖြစ်တဲ့ မေတ္တာကို ကျွန်ုပ်တို့ကိုးကွယ်သော ယေရှုခရစ် တော်ဘုရားထံမှ ယိုစီးလာသောမေတ္တာလက်ဆောင်ဖြစ် ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မေတ္တာတရားဟူမူကား စိတ်ရှည် တတ်၏။ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ မေတ္တာသည် ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း မရှိ၊ ဝါကြွားခြင်းမရှိ၊ မာန်မာနမရှိ၊ မလျှောက်ပတ်စွာ မကျင့်တတ်၊ ကိုယ့်အကျိုးကိုမရှာတတ်၊ ဒေါသအမျက် မထွက်တတ်၊ အပြစ်ရှိသည်ဟုမထင်တတ်၊ မတရားသော အမှု၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိတတ်၊ သမ္မာတရား၌ဝမ်းမြောက် တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကို မျှော်လင့်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းအရာတို့ကို သည်းခံတတ်၏။ မေတ္တာသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်၏။ ပရောဖက် ဉာဏ်သော်လည်းကောင်း၊ အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကား ကိုပြောနိုင်သောအခွင့်သော်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပံအတတ် သော်လည်းကောင်း ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည် (၁ကော ၁၃:၄-၇)။

- ထို့ကြောင့် ...
- မေတ္တာတရားကို မချိုးဖဲ့မိစေနဲ့။
 - မေတ္တာတရားရဲ့မျှော်လင့်ခြင်းကို မနင်းခြေမိပါစေနဲ့။
 - မေတ္တာတရား၏ယုံကြည်ခြင်းကို မတိုက်စားမိပါစေနဲ့။
 - မေတ္တာတရား၏ငြိမ်သက်ခြင်းကို ဆွေးရိုအောင်မပြုပါစေနဲ့။
 - မေတ္တာတရားရဲ့အသိတရားကို ပျက်စီးအောင်မပြုမိပါစေနဲ့။
 - ဘုရားသခင်ထံမှ ယိုစီးလာသောမေတ္တာတရားကို ယိုယွင်း မှုမဖြစ်စေဘဲ ဝိညာဉ်တော်ရဲ့လမ်းပြမှုကို ခံယူပြီးအသက် တာကိုဆက်ကပ်လျက် လျှောက်လှမ်းကြပါစို့။

၁။ သမ္မာကျမ်းစာထဲတွင် မင်္ဂလာတရားတော်ကို ဝေဖန်
ကျမ်းနှစ်ခုဖြစ်သော ရှင်မဿဲနှင့် ရှင်လုကာတို့ထံတွင်တွေ့
ရှိရသည် (မဿဲ ၅:၃-၁၂၊ လုကာ ၆:၂၀-၂၆)။ တူညီ
သောအကြောင်းအရာဖြစ်သော်လည်း တင်ပြထားကြသည့်
ပုံစံများတွင် ကွာခြားမှုများရှိကြသည်။ တူညီသော အရင်း
အမြစ်တစ်ခုတည်း (၂) အပေါ်တွင် ကွာခြားကြကြောင်း
တွေ့ရသည်။ မဿဲထဲတွင် တောင်ပေါ်ဒေသနာ (၅:၇)၏

မင်္ဂလာတရားတော်
ဘုန်းတော်ကြီး ဒေါက်တာခံမြတ်ရွှေ
(Holy Cross Theological College)

နိဒါန်းအနေဖြင့် တွေ့ရသည်။ လုကာထဲတွင်မူ မြေပြန့်
ဒေသနာ (၆) တွင် ပါရှိသည်။ လုကာထဲတွင် “အမင်္ဂလာ”
နှင့်ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများကို ထူးခြားစွာ
ထည့်ထားသည်။ (9 Beatitudes in Matthew, 4
Beatitudes and 4 Woes in Luke)
(Makarios- Blessed, happiness- which is the
result of God-given salvation)

၂။ မင်္ဂလာရှိခြင်းကို ဂရိလောကတွင် နားလည်ပုံမှာ နတ်
ဘုရားများနှင့် ဆက်စပ်နေသည်။ လူသားများကဲ့သို့ အား
နည်းခြင်း၊ ဒုက္ခအခက်အခဲများမရှိသည့်နတ်ဘုရားများ၏
သဘာဝထဲတွင် ပါဝင်ခံစားနေရသည့်အခြေအနေကိုဆိုလို
သည်။ လူသားတစ်ဦးအနေဖြင့် ထိုကဲ့သို့ ဘုရားများသာ
လျှင် ပိုင်ဆိုင်နိုင်သည့် အခွင့်ထူးများကို ရရှိထားသည်
အခြေအနေမျိုးဖြစ်သည်။ လောကဆိုင်ရာပျော်ရွှင်မှုများ
ဖြစ်သည့် ချစ်ဖွယ်ကောင်းသောသတို့သမီးကိုပိုင်ဆိုင်ခြင်း၊
အကောင်းဆုံးသော ရင်သွေးများရရှိထားခြင်း၊ ကိုယ်ကျင့်
တရားကောင်းမြတ်ခြင်း၊ ပညာရှိခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဂုဏ်
ရှိခြင်း၊ ကျော်ကြားခြင်း စသည့်အရာများကိုပိုင်ဆိုင်နေသည့်
အခြေအနေဖြစ်သည်။ ရုပ်သဘောကိုအခြေခံသော ပျော်
ရွှင်မှုမျိုးဖြစ်သည်။ (Blessed with good fortune)

၃။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းထဲတွင် မင်္ဂလာရှိခြင်း (ဘုရားပေး
သောပျော်ရွှင်မှုနှင့် ပြည့်ဝခြင်း) ကို ချီးမွမ်းဖွယ်ကောင်း၍
ဘာသာတရားဆိုင်ရာအကျင့် အပြုအမူတို့နှင့် ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်၊ လူအုပ်စုများတို့ကို ရည်ညွှန်း၍ သုံးနှုန်းထားသည်။
ပျော်ရွှင်သောအသက်တာပိုင်ဆိုင်လိုလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ၏
ပါရမီနှင့်ပြည့်ဝသောအသက်တာကို နမူနာယူ၍ ကြိုးစား
အသက်ရှင်ရမည်။

၄။ သခင်ယေရှု၏ အမှုတော်ဆောင်ခြင်းတွင် တွေ့ရသော
မင်္ဂလာရှိခြင်းသည် သခင်ယေရှုအားဖြင့် စတင်ဖြစ်ပေါ်
လာသော ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်မှပေးသော ဝမ်းမြောက်
ခြင်းနှင့် ဆက်စပ်နေသည်။ သခင်ယေရှု၏သတင်းစကားကို
နာခံသောသူများ၊ တုံ့ပြန်သောသူများအားလုံးတွင် မင်္ဂလာ
ရှိသောအခြေအနေသည် နောက်ဆုံးသောအချိန်ကာလနှင့်

ဆက်နွယ်မှုရှိသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်ပေးမည့်
ပျော်ရွှင်မှုသည် နောင်ဘဝ၌သာလျှင်ရရှိနိုင်မည့် အဓိပ္ပာယ်
ဖြစ်သည်။ လောကနားလည်မှု ပျော်ရွှင်မှုကင်းမဲ့သော
သူများအား ဘုရားသခင်က ပျော်ရွှင်မှုပေးမည် ဆိုသည်
သတင်းစကားဖြစ်သည်။

၅။ ခရစ်ယာန်တစ်ဦးအနေဖြင့် ဘုရားသခင်ထံမှကောင်းချီး
မင်္ဂလာများကို အစဉ်ရေတွက်အသက်ရှင်နေသည်။ များ
သောအားဖြင့် ဘဝအသက်တာ၏ကောင်းမွန်သောအပိုင်း
များကို ရည်ညွှန်း၍ သုံးနှုန်းလေ့ရှိသည်။ ဆုတောင်းခြင်း
ကြောင့် ရရှိသောကောင်းချီးများရှိသကဲ့သို့၊ မမေ့လင့်ဘဲ
ရရှိသော ကောင်းချီးများ၊ ဘုရားသခင်အတွက်ဆက်ကပ်
ခြင်းအားဖြင့် ရရှိသောကောင်းချီးမင်္ဂလာများ စသည်ဖြင့်
အမျိုးမျိုးဖော်ပြကြသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကောင်းချီးရ
သောအသက်တာကို ကောင်းမွန်စွာအသက်ရှင်ရသော
အသက်တာနှင့်ထပ်တူပြုကြသည်။ ဘဝအခြေအနေဆိုး
ရွားလာလျှင် ကောင်းချီးမခံစားရသောအသက်တာအဖြစ်
သက်မှတ်ကြသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ဆုံးမ
ခြင်း၊ အပြစ်ပေးခြင်းဖြစ်မည်ဟုလည်း ယုံကြည်ကြသည်။

၆။ မင်္ဂလာတရားတော်ထဲတွင် မင်္ဂလာရှိသောသူများကို
ဖော်ပြရာ၌ ဆင်းရဲသူများ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်သူများ၊ ငို
ကြွေးမြည်တမ်းသူများ တို့ပါဝင်သည်။ လောကအမြင်အရ
ကြည့်လျှင် ပျော်ရွှင်သောအခြေအနေ၌ရှိသူများမဟုတ်ပေ။
ယခုခေတ်အနေဖြင့် သတ်မှတ်လျှင် ကောင်းချီးခံစားနေကြ
ရသူများမဟုတ်ပေ။ ဒုက္ခရောက်နေကြသူများသာဖြစ်သည်။
သူတစ်ပါး၏အကူအညီလိုအပ်နေသူများဖြစ်သည်။ လူ
အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်း ပြဿနာတစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်ခြင်း
ခံရမည့်သူများသာဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် လိုအပ်ချက်
ရှိနေသူများသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တွင် မင်္ဂလာရှိသူများဖြစ်
ကြောင်းတွေ့ရသည်။ ဤနေရာ၌ ဘုရားသခင်အားလိုအပ်
ခြင်းမရှိသောလူသားများ၏သဘောသဘာဝသည် စစ်မှန်မှု
ရှိ၊ မရှိ မေးစရာဖြစ်လာသည်။ ဘုရားသခင်အားလိုအပ်မှု
မရှိသော ကောင်းမွန်သောအသက်တာကို မင်္ဂလာရှိသည်

ဟုပြော၍ ရနိုင်မည်လော၊ ဓမ္မဟောင်းထဲတွင် ဘုရားသခင်သည် ဆင်းရဲသူများ၊ ဒုက္ခရောက်သူများဘက်တွင် အစဉ်ရပ်တည်ခဲ့သည်။ သခင်ယေရှုသည်လည်း ထိုသူတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ခဲ့ကြောင်းတွေ့ရသည်။

၇။ ဂရိမူရင်း၌ ဆင်းရဲခြင်းဟုဆိုရာတွင် သာမန်ဆင်းရဲသည် သဘောမကဘဲ သူတောင်းစားကဲ့သို့ ပိုင်ဆိုင်ရာမဲ့၊ အခြေအနေမဲ့၊ အနာဂတ်မဲ့ဖြစ်နေသည့်သဘောကိုဆိုလိုသည်။ လူကာအရ ထိုကဲ့သို့အခြေအနေမျိုးရှိနေခြင်းကို ရည်ညွှန်းကြောင်း နားလည်ရသည်။ မသဲအရ ထိုကဲ့သို့သောသူတစ်ဦး၏စိတ်သဘောသဘာဝရှိသူကို ပြောသည်။ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းဟု ဆိုရာတွင် ကြီးမားသော စိတ်ထိခိုက်မှုကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသည့်သဘောဖြစ်ကြောင်း မူရင်းဂရိအရ နားလည်ရသည်။ ၎င်းမှနေ၍ မိမိအမှာ၊ အားနည်းချက်၊ အပြစ်တို့ကို ပြန်လည်တွေ့မြင်ကာ ဘုရားသခင်ထံပြန်လည်ဦးတည်ရန် ဖြစ်သည်။ ဆာမွတ်သူသည်လည်း ဦးတည်ရန်ဖြစ်သည်။ ဆာမွတ်သူသည်လည်း မိမိ၏အသက်အန္တရာယ်ကို ထိခိုက်ပျက်စီးစေနိုင်သော အခြေအနေမျိုးဖြစ်သည်။ ဖော်ပြခဲ့သောသူအားလုံးတို့သည် လူသဘာဝအသက်တာ၌ ရပ်ပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်း၊ ဝိညာဉ်ပိုင်းတို့၌ လိုအပ်နေသူများဖြစ်ကြသည်။ မိမိတို့ဘဝဖြစ်တည်မှုအတွက် ဆက်လက်ရပ်တည်နိုင်ရန်အတွက် အခက်အခဲရှိနေသူများဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့သောအခြေအနေတွင် ဘုရားကို လုံးလုံးလျားလျားမှီခိုအားထားကာ လွတ်မြောက်ရာလမ်းကို ရှာဖွေအသက်ရှင်ကြသူများဖြစ်သည်။ အဓိကကျသည်မေးခွန်းမှာ လူတစ်ဦးသည် ဘုရားကို လိုအပ်သည့်အနေအထားတွင်ရှိပါသလား။ သို့မဟုတ် ဘုရားသည် သူ့အတွက် အပိုအလှုံ့မရှိလျှင်လည်း ဖြစ်သည့်အခြေအနေတွင်ရှိနေပါသလား ဟူ၍ဖြစ်သည်။ သခင်ခရစ်တော်၏အမှုထော်ဆောင်ခြင်းကိုကြည့်လျှင် ဆင်းရဲသူများ၊ ငိုကြွေးသူများနှင့် ဆာမွတ်သူများအထဲတွင် ဘုရားသခင်၏သတင်းစကား ကူညီမှု ပို၍ထိရောက်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

၉။ ရှင်မသဲကို အခြေခံ၍ကြည့်လျှင် ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မင်္ဂလာတရားတော်ကို

၂၈ ရှာလုမိ

ဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ စိတ်နှလုံးနူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ဆာလောင်ခြင်း၊ သနားကရုဏာရှိခြင်း၊ စိတ်နှလုံးဖြူစင်ခြင်း၊ ရန်ဘက်ပြုခြင်းကို ငြိမ်းစေခြင်း စသည့်အရည်အသွေးများသည် ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်သူများအနေဖြင့် ပိုင်ဆိုင်ရမည့်အရာများဖြစ်သည်။ ဤအရည်အသွေးများသည်လည်း ဘုရားသခင်၏သဘောသဘာဝထဲတွင် တွေ့မြင်နိုင်သောအရာများဖြစ်သည်။ စိတ်နှလုံးနူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းဟုဆိုရာတွင် တစ်စုံတစ်ဦးသည် နှိမ့်ချသောစိတ်ရှိခြင်း၊ မိမိ၏စိတ်ကို ချုပ်တည်းနိုင်ခြင်း၊ စသည့်သဘောသဘာဝများရှိနေသည့်အနေအထားကို ပြောသည်။ ထိုကဲ့သို့သောစိတ်သဘောဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကိုးစားခြင်း၊ အသက်တာကိုတည်ဆောက်ဖွယ်ဖြစ်စေမည့်သဘောဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့် လောကတွင် ဘုရားသခင်ပေးမည့် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ဆိုင်ရာကတိတော်များ၊ ဆုကျေးဇူးများကို ခံစားရရှိရန်ဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်များအတွက်ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်အားဖြင့်သာ ရရှိနိုင်သည်။ ခရစ်တော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်း သဘောသဘာဝကို အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ရရှိထားပြီဖြစ်သော်လည်း ထိုဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘောသဘာဝ ပိုမိုပြည့်စုံလာရန်အတွက် ဘုရားသခင်၏ကူညီမစမူဖြင့် ဆက်လက်ကြိုးစားအသက်ရှင်ရမည်ဖြစ်သည်။ သနားကရုဏာရှိခြင်းသည်လည်း ဘုရားသခင်ပိုင်ဆိုင်ထားသော အရည်အသွေးတစ်ခုဖြစ်ပြီး လောကလူသားများနှင့်ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုတွင် မရှိမဖြစ်ပါဝင်သောအရာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုအရည်အသွေးကိုလည်း ယုံကြည်သူခရစ်ယာန်များအနေဖြင့် စံနမူနာယူ၍ လူသားအချင်းချင်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုကို တည်ဆောက်ရန်ဖြစ်သည်။ သခင်ယေရှုသင်ကြားပေးခဲ့သော ပတ္တနာတော်ကြီးတွင် ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့၏ အပြစ်ကိုလွှတ်သကဲ့သို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးပြစ်မှားမိသောအပြစ်များကို ဖြေလွှတ်ရန် လိုအပ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ စိတ်နှလုံးဖြူစင်ခြင်းသည်လည်း အရေးကြီးသောအချက်တစ်ချက်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် သခင်ခရစ်တော်အမှုထော်ဆောင်ခြင်းတွင် တွေ့ရသည့် အတွင်းသဘောဖြူစင်သန့်ရှင်းခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ခြင်းသည် လောကစံနှုန်းများနှင့် အပေးအယူပြုလုပ်ရန်မဖြစ်နိုင်သော အခြေအနေ၊ ထူးခြားသည့်သဘောသဘာဝကို တွေ့ရသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် နီးကပ်စွာအသက်ရှင်ရသောအခွင့်ရရှိသည်။ ငြိမ်းချမ်းခြင်းဟုဆိုရာတွင် စစ်ဖြစ်ပွားခြင်းများမရှိသောအခြေအနေကိုသာ ရည်ညွှန်းသည်မဟုတ်ပေ။ အဖက်ဖက်မှကောင်းမွန်သော အခြေအနေတစ်ခုကိုရရှိရန် ကြိုးစားသည့် အနက်အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဘုရားနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ လူလူချင်းသော်လည်းကောင်း မှန်ကန်သောပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုကို တည်ဆောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် သဏ္ဍာန်တူသောသဘောသဘာဝကို ဖော်ပြအသက်ရှင်ရန်ဖြစ်သည်။

၉။ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရသူများသည် မင်္ဂလာရှိသည်ဟုဆိုရာ၌ ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ခြင်းနှင့် အသက်ရှင်ခြင်းတို့၏ ခက်ခဲခြင်း၊ မလွယ်ကူခြင်း၊ ကားတိုင်ထမ်းရခြင်း စသည့်အခြေအနေကို ညွှန်ပြနေသည်။ ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ခြင်းသည် လောကစံနှုန်းများနှင့်အပေးအယူပြုလုပ်ရန် မဖြစ်နိုင်သောအခြေအနေ၊ ထူးခြားသည့်သဘောသဘာဝကိုတွေ့ရသည်။ ခရစ်ယာန်ဖြစ်ရခြင်းသည်လည်း အပေါ်ယံနာမည်ခံသဘောမျိုးမဟုတ်ဘဲ ခံယူချက်၊ ယုံကြည်ချက်နှင့်နောက်လိုက်တပည့်တော်စစ်ဖြစ်ခြင်းသဘောသဘာဝများပါဝင်သည်။ လောကနှင့်ခြားနားသည့်သဘောဆောင်ခြင်းဖြင့် လောကအတွက်အလင်းဖြစ်ရန် ဖြစ်သည်။

“နှုတ်ကပတ်တရားကို နာရုံမျှသာပြုသောသူ မဟုတ်၊ တရားကိုကျင့်သောသူဖြစ်ကြလော့” (ရှင်ယာကုပ် ၁:၂၂)။

ကျွန်တော်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ခေါ်ဝေါ်စကား သံကိုကြားရန် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အလွန်ခက်ခဲပါသည်။ သမ္မာကျမ်းစာထဲတွင် ဘုရားသခင်သည် ယောနုကို ခေါ်သည်အခါ ယောနု ချက်ချင်းလုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသလား။ ဘုရားသခင် သူ့ကိုခေါ်သည်အခါ စကားပြောသည့်အခါ ဘာကြောင့် ငြင်းဆန်ထွက်ပြေးရပါသနည်း။ ကျွန်တော်တို့ သည် ယောနု ဘာကြောင့်ထွက်ပြေးရသည်ကို တိတိကျကျ မပြောနိုင်ပါ။ သို့သော် သမ္မာကျမ်းစာမှ ဖြစ်နိုင်သည့်အခြေ အနေ (၄) ချက်ဖြင့် ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် “A” (၄) လုံးဖြစ်သော Afraid, Attach-ments, Arrogance, Alternatives ဟူ၍ အကြောင်းပြချက် လေးချက် အားဖြင့် ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။

"Afraid"
ကြောက်ရွံ့ခြင်း

ယောနုသည် နိနဝေ မြို့သို့ သွားသောအခါ ကြောက် ရွံ့စရာ အဖြစ်အပျက်များနှင့် တွေ့ကြုံရမည်။ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တိုင် သေချာစွာပြန်စဉ်းစား ကြည့်လျှင် ယောနု တွေ့ကြုံရ သောအခြေအနေမှာ အလွန်ခက်ခဲ သည်ဟုဆိုနိုင်ပါသည်။ ဘုရားသခင် အစေခိုင်းသည့်အတိုင်း ယောနု လုပ် ဆောင်လျှင် နိနဝေမြို့သားများ မည်ကဲ့ သို့ တုံ့ပြန်နိုင်သနည်း။ ယောနု၏ ဟော ပြောသွန်သင်မှုသည် ဘုရားသခင်ထံမှ အမှန်တကယ်သတင်းစကားဖြစ်သည်ကို နိနဝေမြို့သားတို့ယုံကြည်နိုင်မည်လော။ သို့မဟုတ် ငင်းတို့က ယောနုကိုဆန့်ကျင်ကြမည်လော။ ထို

အ
ဝေးကို
ထွက်ပြေးသူ
တောရီရို (ကေတု)

ကြောင့် ယောနုအတွက် ကယ်တင်ခြင်းသတင်းကောင်း ဝေမျှမှုသည် အခက်အခဲရှိနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရား သခင်စေခိုင်းခြင်းအတွက် ယောနုတွင် ကြောက်ရွံ့မှုရှိနေ မည်မှာ သေချာပါသည်။

"Attachment" သံယောဇဉ်

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် မိမိနေရပ်မှ တခြား တစ်နေရာသို့ သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့လျှင် မိမိနေအိမ်ကို သတိရမည်မှာ သေချာပါသည်။ ထိုနည်းတူပင် ယောနု သည် မိမိ၏အရပ်ဒေသ၊ မိမိ၏မိသားစု၊ အပေါင်းအသင်း၊ ဆွေမျိုးများကိုမခွဲနိုင်၍ နိနဝေမြို့သို့မသွားလိုခြင်းဖြစ်နိုင် ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ မိမိအမှုတော်ထမ်းဆောင် ရမည့်နေရာတွင် သံယောဇဉ်အတွယ်အတာများကို ဖြတ် တောက်၍ ဘုရားသခင်နှင့်မိတ်သဟာယပြု၍ ဘုရားသခင် ကို ကိုးစား၍ ဘုရားသခင်ကိုသတိပြုရန် အလွန်အရေး ကြီးပါသည်။

"Arrogance" မောက်မာခြင်း

ယောနုသည် ဘုရားသခင်ကိုသိ၍ ဘုရားသခင် ၏ ခေါ်ဝေါ်ကြားသောသူဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ယောနု သည် မာန်၊ မာနတို့နှင့်ပြည့်နေသောသူတစ်ယောက် ဖြစ် ပါသည်။ ဘုရားသခင်အပေါ်ယုံကြည်ခြင်းနှင့် သဘော သားများ၏မေးမြန်းချက်ကို မိမိအပြစ်အနေဖြင့် ပြန်လည် ရှင်းပြရခြင်းကိုဂုဏ်ယူနေသည် (၁:၉)။ ငါးကြီးမိုက်ထဲ ကဒုက္ခကိုသိရသောအခါ မိမိ၏ခံနိုင်ရည်အပေါ် ဂုဏ် မောက်နေသည်။ သူ၏ အမှန်တရားအတွက် ဘုရားသခင် ကိုယ်ပင် စောဒကတက်ခဲ့သည်။ ယောနု၏အကြီးဆုံး မောက် မာမှုမှာ နိနဝေမြို့သားတို့အား ဘုရားသခင်၏အပြစ်ဒဏ် မှလွတ်မြောက်ခြင်းကို အလိုမရှိခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရား သခင်ထံမှ နိနဝေမြို့သားတို့အား ပြင်းထန်စွာတရားစီရင် လိုခြင်းဆန္ဒပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ပျက်နေမှု များကြောင့် ယောနုသည် အညံ့ခံသောနယ်ပယ်တွင် ရုန်းကန်နေရသောအဖြစ်ဖော်ပြရာရောက်ပါသည်။ ယောနု သည် ဘဝတစ်ခုလုံးကို ဘုရားသခင်ထံတွင် ဩဇာမခံခဲ့ပေ။

"Alternative" ဒွိဟဖြစ်ခြင်း

ယောနုသည် မိမိကိုယ်ကို ဘုရားသခင်ထက် ပို သိသည်ဟုခံယူသည်။ နိနဝေမြို့သားတို့အား ဘုရားသခင် ပေးမည့်အပြစ်များကို ခံယူရမည်ဟုယူဆသည်။ နိနဝေ မြို့သားတို့အား သွားရောက်၍သတိမပေးလျှင် ဘုရားသခင် သည် ၎င်းတို့အား ဒဏ်ခတ်ခြင်းမှလွှဲ၍ တခြားရွေးစရာ မရှိဟု ယုံကြည်သည်။ (ယောနု ၄:၂) တွင် “အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော၊ သနားတတ်သောသဘော၊ စိတ်ရှည်သောသဘော၊ ကရုဏာနှင့်ကြွယ်ဝသောသဘော၊ ပေးလတ္တံ့သောဘေး ဒဏ်မှပြောင်းလဲသောသဘောရှိသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ နေရင်းပြည်၌ရှိစဉ် အကျွန်ုပ်အောက်မေ့သည်မဟုတ်လော။ ထို့ကြောင့် တာရှုမြို့သို့ ကြီးစားရင်းသွားပါပြီ” ဟု ဖော်ပြ ထားပါသည်။ ခဏကြာသော် မိမိ၏ယူဆချက်များကို ဘုရားသခင်ထံမှချန်ထားကာ စိတ်ဆိုးလာပြီး “သို့ဖြစ်၍ အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်ရခြင်းထက် သေရ ခြင်းသည် သာ၍ကောင်းသောကြောင့် အကျွန်ုပ်အသက် ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူပါ ဟုတောင်းလျှောက်သော်” ဟု (ယောနု ၄:၃) တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ ဘုရားသခင်က နိနဝေမြို့သားအပါအဝင် လူသားအားလုံးတို့အား မေတ္တာ ရှိကြောင်း၊ ချစ်ကြောင်းကို ယောနု မစဉ်းစားမိပါ။ အကယ် ၍ ဘုရားသခင်၏စေခိုင်းချက်ကို ယောနုမခံယူလျှင် ဘုရားသခင်သည် အခြားသူတစ်ဦးကိုအသုံးပြု၍ နိနဝေ မြို့သားများအား သတိပေး၍ လွတ်မြောက်စေမှာဖြစ်ပါ သည်။ ကျမ်းတစ်ခုလုံးတွင်ပြန်ကြည့်ပါက ယောနုအဓိက ထားသည့်အရာမှာ ဘုရားသခင်သည် သူ့အား အသုံးပြု၍ နိနဝေမြို့သားများကို သွားရောက်တရားဟောစေခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့ပြောင်းလဲစေခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဘုရားသခင် က ယောနုအား မိမိဘယ်သူလဲ၊ မိမိဘာလုပ်နေသလဲ၊ ဘုရားသခင်ခေါ်ဝေါ်မှာခံ၍ လက်တွေ့လုပ်ဆောင်ခြင်းကို အလိုရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အဝေးသို့ ထွက်ပြေးနေသော သူများ ဖြစ်နေပါသလား။

ဤမေးခွန်းသည် မေးသင့်သောမေးခွန်း ဖြစ်ပါ

**ဘုရားသခင်စေခိုင်းသည်အရာကို
မလုပ်ဘဲ၊ ယောနုသည်
အဝေးသို့
ထွက်ပြေးခဲ့သည်။
လူသားတစ်ဦးဖြစ်၍ . . .**

သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်အားဖြင့်ရှိနေသော်လည်း စိတ်အာရုံသည် အဝေးသို့ရောက်တတ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်းတော်၊ အိမ်၊ အဖွဲ့အစည်းတို့၌ မရှိမဖြစ် ပါဝင်ရမည့်သူများဖြစ်ပြီး ခက်ခဲသောပြဿနာ အခြေအနေများပေါ်ပေါက်လာခြင်းကိုတွေ့ရမည်ဖြစ်၍ လျစ်လျူရှု၍ မရနိုင်ပါ။ ဘုရားသခင်စေခိုင်းသည့်အရာကိုမလုပ်ဘဲ၊ ယောနုသည် အဝေးသို့ထွက်ပြေးခဲ့သည်။ လူသားတစ်ဦးဖြစ်၍ ဘုရားသခင် တစ်စုံတစ်ရာကိုပြုစေလိုသည့်အတွက် ခေါ်သည့်အခါတွင် စိတ်မပါခြင်း၊ တွန့်ဆုတ်ခြင်းရှိနေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အောက်ဖော်ပြချက် နှစ်ချက်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်တာများကို သတိထားရမည် ဖြစ်သည်။

၁။ ဘုရားသခင်အထူးခေါ်တော်မူခြင်း

ယောနုကဲ့သို့ ဘုရားသခင်စကားပြောခြင်း၊ ဖွင့်ပြခြင်းကိုသိရှိသူ နည်းပါးပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်သည် လူတစ်ယောက်စီတိုင်းအတွက် အထူးအစီအမံ ရှိပြီးသားဖြစ်ရမည်။ (ယေရမိ ၂၉:၁၁) ဖော်ပြချက်အရ “ငါသည် သင်တို့ကိုအကျိုးနည်းစေခြင်းငှာ ကြံစည်သော အကြံအစည်မဟုတ်ဘဲ၊ သင်တို့သည် မျှော်လင့်သော အကျိုးကိုရမည့်အကြောင်း ငြိမ်ဝပ်စေခြင်းငှာသာ သင်တို့အဖို့ ကြံစည်သောအကြံတို့ကို ငါသိ၏။” ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ပျက်စီးစေခြင်းငှာ စမ်းသပ်၍မလုပ်ဆောင်ပါ။ လူတစ်ယောက်စီတိုင်းကို သူ့နေရာနှင့်သူ အသုံးပြု၍ အထူးခေါ်တော်မူခြင်းဖြင့် စိန်ခေါ်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်ကို ပို၍ သိရှိရန်ရှာဖွေရပါမည်။

၂။ နာခံရန်အတွက် စိတ်ပါဝင်စားမှုမရှိခြင်း

သမ္မာကျမ်းစာဖော်ပြချက်အရ ဘုရားသခင်၏ စကားကိုနားထောင်ရန်လိုသကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်ရန်လည်း လိုအပ်ပါသည်။ (ရှင်ယာကုပ် ၁:၂၂) “နှုတ်ကပတ်တရားကို နာရုံမျှသာပြုသောသူမဟုတ်၊ တရားကို ကျင့်သောသူ ဖြစ်ကြလော့” ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏စကားကိုနာခံ၍ လုပ်ဆောင်စေချင်သည်။ ရှေ့သို့တိုး၍လုပ်ဆောင်စေရန်

ကျွန်ုပ်တို့ကို စိန်ခေါ်နေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လုပ်ဆောင်ရန် အသင့်ရှိပါသလား။ ယောနုကဲ့သို့ ချက်ချင်းလုပ်ဆောင်ရန် တွန့်ဆုတ်နေပါသလား။

ဘုရားသခင်ကျွန်ုပ်တို့အား ခေါ်ယူခြင်းကို ရှာဖွေသိရှိရန် အချက်ငါးချက်

ယနေ့တွင် ဘုရားသခင် ကျွန်ုပ်တို့အား မည်သည့် အရာကို လုပ်ဆောင်စေချင်သည်တို့ကို ရှာဖွေသိရှိရန် ယောနုအကြောင်းက ထောက်ပြနေပါသည်။ ယောနု (JONAH) ဟူသော စကားလုံးငါးလုံးအားဖြင့် ပုံဖော်ပြလိုပါသည်။

J is for Jesus (ခရစ်တော်အတွက်)

ယောနုသည် ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကိုကြား၍ နားထောင်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့ကြားခဲ့သော်လည်း အဆုံးတိုင်အောင်မနာခံခဲ့ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏စကားကို မည်ကဲ့သို့ နားထောင်ရမည်နည်း။ ထိုအရာကို ကျွန်ုပ်တို့အချိန်ဖြုန်းနေပါသလား။ ကျွန်ုပ်တို့အများစုသည် ဘုရားသခင်စကားပြောနေသည်ကို အချိန်တိုင်း သံသယရှိနေကြသည်။ ဘုရားသခင်အမှန်တကယ် ရှိသလား။ ကျွန်ုပ်တို့ကို အမှန်တကယ်စကားပြောနေပါသလား။ သူ၏စကားကို အမှန်စင်စစ် ကြားမိကြရဲ့လား။ ထိုမေးခွန်းများကို ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်လည်စဉ်းစားရန် လိုပါသည်။ နိမ့်ချခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုမှီခိုရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်နှင့် ဆက်သွယ်မှုပြုသည့်အခါ တစ်ဦးချင်း ဆုတောင်းခြင်း၊ သမ္မာကျမ်းစာလေ့လာခြင်း၊ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် အခြားသောခရစ်ယာန်များနှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းတို့ကို ပိုမိုလုပ်ဆောင်နိုင်မှသာလျှင် ဘုရားသခင်၏အသံတော်ကို ရှင်းလင်းစွာ သိရှိနားလည်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့လုပ်ဆောင်ရာ၌ ခရစ်တော်ကို ပုံစံနမူနာ ယူသင့်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အသင်းတော်၌လည်း ထိုကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်နေပါသလား။ သို့မဟုတ် နေ့စဉ်အသက်တာ၌ ကျင့်သုံးနေပါသလား။

O is for others (သူတစ်ပါးအတွက်)

သင်္ဘောပေါ်တွင် ယောနုရှိနေသောအခါတွင် ဒုက္ခပြဿနာများဖြစ်ရခြင်းမှာ မည်သည့်အတွက်ကြောင့်နည်း။ ထိုအခါ ယောနုသည် မိမိကြောင့် ထိုပြဿနာကြုံတွေ့လာရသည်ကို ဝန်ခံခဲ့သည် (ယောနု ၁:၉)။ ဟေဗြဲအမျိုးသားဖြစ်၏။ ရေမြေကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်သောသူ ဖြစ်၏ဟုဆိုခဲ့သည်။ ထိုသို့ ယောနုသည် မိမိဘုရားသခင်ထံမှ အဝေးသို့ထွက်ပြေးလာခဲ့ကြောင်း၊ လူအများရှေ့တွင် အမှန်တရားကိုလက်ခံခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အဖွဲ့အစည်း၊ အသင်းတော်၌ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ် ပါဝင်နေကြပါသည်။ တစ်ဦးတည်း သီးသန့်နေရန် မည်သည့်အခါမျှ မရည်ရွယ်ခဲ့ပါ။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား အသင်းတော်နှင့် အဖွဲ့အစည်းများတွင် ပါဝင်စေပြီး ထိုနေရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ယုံကြည်၍ ကူညီခိုင်းပြီး ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာ၌ မိမိ၏ခေါ်တော်မူခြင်းကို စမ်းသပ်နေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာတစ်ခုလုံးအတွက် ဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူခြင်းကို ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ရန် အားထုတ်ကြပါသလား။ ထိုကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်သည့်အခါတွင် အခက်အခဲနှင့်ကြုံတွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အန္တရာယ်နှင့်ရင်ဆိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။ မိမိအတွက်သာလျှင် စဉ်းစားခြင်း၊ မေးခွန်းထုတ်ခြင်း၊ နားထောင်လျှင် အကျိုးရှိရန် ခက်ခဲပါလိမ့်မည်။

N is For Now (ယခုအချိန်)

ယောနု (Ninevah) မှာ သွားတရားဟောဖို့ ခိုင်းခံရတယ်။ ဒါပေမဲ့ Story ရဲ့ 48 verses ထဲက verse တစ်ခုမှာပဲ တရားအမှန်ဟောတာပါတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် အချိန်အားလုံးရဲ့ ၉၀% မှာ သူဟာ ဘုရားသခင်အတွက် အကျိုးမရှိဘူး။ ဘုရားသခင်ရဲ့စိတ်ဝင်စားမှုကို မခံရဘူးလားလို့ ဆိုလိုတာလား။ မဟုတ်ပါ။ ၉၀% သောအချိန်မှာ ဘုရားသခင်က ယောနုကိုစောင့်ရှောက်နေတယ်ဆိုတာကို ပြပါတယ်။ သူ့ရဲ့လိုအပ်မှုကို ဂရုစိုက်ပေးတယ်။ ယောနုကို

ဘုရားသခင် သူကိုယ်တိုင်နှင့် ပိုတူလာအောင် သင်ကြားပေးနေသည်။

A is for Accept (လက်ခံဖို့)

ဘုရားသခင် ကျွန်ုပ်တို့ကို စကားပြောသည်ကို ကြားလျှင် ပြောသည့်အရာကိုလက်တွေ့လုပ်ဆောင်ရမည်။ ဘုရားသခင်၏ခေါ်တော်မူခြင်းကို လက်ခံရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ယောနက်သို့ ချည်နှောင်ထားသည့်အချက် (၄)ချက်ဖြစ်သည်။ (1) Afraid, (2) Attachments, (3) Arrogance, (4) Alternatives တို့ကိုဖယ်ရှားရန် လိုအပ်သည်။ ဘုရားသခင် ကျွန်ုပ်တို့ကို တစ်စုံတစ်ရာ စေခိုင်းသည်အခါ ကျွန်ုပ်တို့ကို ရွေးချယ်ခြင်း၏ရည်ရွယ်ချက်နှင့် အကြောင်းပြချက်ရှိပါသည်။ *သင်တို့သည် ငါ့ကို ရွေးကောက်သည်မဟုတ်၊ ငါသည် သင်တို့ကို ရွေးကောက်သဖြင့် သင်တို့သည် သွား၍ တည်ကြည်သောအသီးကို သီးမည့်အကြောင်းနှင့် ငါ့နာမကိုအမှီပြု၍ ခမည်းတော်မှာ တောင်းသမျှတို့ကိုရမည့်အကြောင်း သင်တို့ကို ငါ ခန့်ထား၏" (ယော ၁၅:၁၆)။

H is For Honour (ရှိသောသမ္မု)

ဘုရားသခင်ကို နာခံ၍ စတင်လုပ်ဆောင်လျှင် မကြာခဏ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသောအရာများကို ဘုရားသခင် လုပ်ဆောင်ပေးမည်။ ယောနက် ဘုရားသခင်စကားကို နာခံသည့်အခါ နိနုဝေတစ်မြို့လုံး မည်ကဲ့သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှုများရှိခဲ့သည်ကို ကြည့်လျှင်သိနိုင်ပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ ကျွန်ုပ်တို့လုပ်ဆောင်သည့်အခါ နိမ့်ချခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ဘုန်းတော်ထင်ရှားရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ လက်တွေ့လုပ်ဆောင်ရန် မလွယ်ကူပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ အများစုသည် လက်ရှိဖြစ်ပေါ် ဖြစ်ပျက်နေသည့်အရာများသည် ဘုရားသခင်လက်ထံ၌ သာရှိသည်ဆိုသည်ကို လက်ခံအသိအမှတ်ပြုရန် ခက်ခဲလှသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သည့် အခါ ဘုရားသခင်ကို အဆုံးစွန် ရှိသောသမ္မုပြုရပါမည်။

သင်တို့သည် ငါ့ကို ရွေးကောက်သည်မဟုတ်၊ ငါသည် သင်တို့ကို ရွေးကောက်သဖြင့်

စဉ်းစားရန်မေးခွန်း
ဘုရားသခင်စေခိုင်းတဲ့အခါ သင် အဝေးကို ရှောင်ဖယ် ထွက်ပြေးချိန်များ ရှိခဲ့သလား။ ဘယ်လို တုံ့ပြန်ခဲ့သလဲ။
ဒီကနေ ဘုရားသခင်က သင့်ကို ဘယ်လိုစကား ပြောနေသလဲ။ ဘယ်လိုအသုံးပြုနေသလဲ။ ဘယ်လိုချစ်နေသလဲ။ သင့်ရဲ့စွမ်းရည် (အစွမ်းအစ) နဲ့ သင့်ကို ဘယ်လို အသုံးပြုနေသလဲ။ □

သင့်အတွက် နှုတ်ကပတ်တော် "The Word for You" (ဂလာတီ ၅:၆) "မေတ္တာအားဖြင့် ပြုပြင်တတ်သော ယုံကြည်ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏။"

(ဤဆောင်းပါးသည် Joyce Meyer ရေးသော Being The Person God Made You To Be စာအုပ်ထဲမှ "Experiencing The Love of god" အပိုင်းကို ကောက်နုတ်ဘာသာပြန်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။)

ဘုရားသခင်ကို သဘောတွေ့စေခြင်း၊ ကျေနပ်စေခြင်းဖြင့် ယုံကြည်ခြင်းကိုရိုစေရန် အလွန်ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းကိုရပ်နား၍ ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်းအရာ၌ ဘုရားနှင့်အတူ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း၌ အချိန်ရှိသမျှ ကုန်လွန်စေကြပါဟု တိုက်တွန်းထားသည်။ ဘုရားသခင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ဆက်ဆံရေးအပေါ် မူတည်သော ယုံကြည်ခြင်း၌ လျှောက်လှမ်းကြရန်သာ ကြိုးစားရမည်ဖြစ်သည်။

Stop trying so hard to get faith, and please God, and start spending all the time and effort with God-loving Him.

ဂလာတီ ၅:၆ ယုံကြည်ခြင်းသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာအားဖြင့်သာ အလုပ်လုပ်သည်။ ယုံကြည်ခြင်းသည် ချစ်ခြင်းမပါဘဲ အလုပ်မလုပ်နိုင်ဟု ဆိုထားသည်။

Galatians 5:6 says that faith works by Love. Faith will not work without love.

အကျွန်ုပ်တို့သည် အခြားလူများကို မချစ်ဘူး ဆိုပါက ကျွန်ုပ်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် အကျိုးမရှိဟု ဤကျမ်းပိုဒ်က အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြထားပါသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင်က အဘယ်လောက် ချစ်သနည်းဆိုတာကိုမသိလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် အလုပ်ပါလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။

What it means that if we don't know how much God loves us, our faith won't work.

ဘုရားသခင်ထံ ကိုးစားခြင်း၌ လိုက်လျှောက်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်အပေါ်မှာ မှီခိုအားထားခြင်းနှင့် အရာရာ၌ ခိုလှုံ့ စိတ်ချခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ မိမိအသက်တာအတွက် ထာဝရ ယုံကြည်စိတ်ချခြင်းပင် တည်း။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူက သင့်

ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ကိုးစားခြင်းနှင့် ယုံကြည်ခြင်း
Love, Trust and Faith
ဆရာမဒေါ်တင်တင်မြ (မန္တလေး : မြို့)

ကို ချစ်သည်ဆိုတာကိုမသိလျှင်၊ သင်သည် ထိုသူကို မည်ကဲ့သို့ စိတ်ချယုံကြည်နိုင်မည်နည်း။ ခိုလှုံကိုးစားခြင်း လည်းမရှိနိုင်ပါ။ သင်၏အတွင်းစိတ်နည်းထဲမှာ ဘုရား သခင်က သင့်အား သူ၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုပြသောအခါမှာ ၎င်းကို သင် သတိရရပေမည်။

သမ္မာကျမ်းစာက ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ရှေ့ဦးစွာချစ်တော်မူသောကြောင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင် ကို ချစ်ကြ၏။ (၁ယော ၄:၁၉) က ဆိုထား၏။ ဘုရား သခင်က ဦးစွာပထမချစ်သည်ဆိုသောအချက်ကို သင် ယုံကြည်စိတ်ချမှုမရှိပါက သင်သည် ဘုရားကို ချစ်ရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။ သင်၏နည်းထဲမှာ ဤအချက်သည် အခိုင် အမာရှိပြီးပြီ။ ဘုရားသခင်က သင့်ကိုချစ်သည်။ သင်သည် အံ့ဩစရာကောင်းပါသည်။ သင်သည် တန်ဖိုးရှိပါသည်။ ဘုရားသခင်က သင့်ကိုချစ်သလို တစ်လောလုံးထဲမှာ အခြားမည်သူမျှ သင့်ကိုမချစ်နိုင်ပါ။

God loves you. You are wonderful!
You are precious! Nobody all the world will
ever love you as God loves you.
Faith works by letting God love you.
ဘုရားကို သင့်အား ချစ်ခွင့်ပေးလျှင် ယုံကြည်
ခြင်းသည် အကျိုးရှိပေမည်။

God is love and love never fails.
ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်သည်။
မေတ္တာသည် ဘယ်တော့မှ ပျက်ကွက်ခြင်းမရှိပါ။ သို့ဖြစ်၍
မေတ္တာအားဖြင့် ပြုပြင်တတ်သောယုံကြည်ခြင်းကိုရရှိရန်
ကြိုးစားအားထုတ်ကြပါစို့။

But the Greatest of these is love.
ဤသုံးပါးတွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အမြတ်ဆုံး
ဖြစ်သည်။

“ယခုတွင် ယုံကြည်ခြင်း၊ မျှော်လင့်ခြင်းနှင့်
ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် တည်လျက်ရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့
တွေ့ရသည်။ ၎င်းတည်လျက်ရှိသောအရာများတွင် မေတ္တာ
သည် အကြီးမြတ်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု ဆိုထား၏။
တစ်ဖန် (၁ကော ၁၃:၂) တွင်လည်း “ပရောဖက်
ဇနပ်စ်ကို ငါရ၍ နက်နဲသောအရာရှိသူတို့နှင့်သိပ္ပံအတတ်

အမျိုးမျိုးကို တတ်သော်လည်းကောင်း၊ တောင်များကိုရွှေ
နိုင်သောယုံကြည်ခြင်းအမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော်လည်းကောင်း၊
မေတ္တာမရှိလျှင် အချည်းအနီးသက်သက်ဖြစ်၏ဟု သမ္မာ
ကျမ်းစာက ရေးသားထားသည်။

ယုံကြည်ခြင်းနှင့်မျှော်လင့်ခြင်းတို့သည် ပျောက်
ကွယ်သွားလိမ့်မည်။ သို့သော် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အစဉ်
အမြဲတည်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသခင်သည်
ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်၏။

God is Love.

၂၀၀၇-၂၀၀၈ စာသင်နှစ်အတွက် သန့်ရှင်းသော
ကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်၏ဆောင်ပုဒ်မှာ “မေတ္တာအားဖြင့်
ပြုပြင်တတ်သောယုံကြည်ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏” (ဂလာတီ၊
၅:၆) ဖြစ်ပေသည်။ တစ်နည်းဆိုသော် မေတ္တာမပါသော
ယုံကြည်ခြင်းသည် အကျိုးမရှိဟု ဆိုလိုသည်။

ယုံကြည်ခြင်း၊ မျှော်လင့်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ
တို့၏ဆက်သွယ်နေပုံကို အနည်းငယ်လေ့လာကြည့်ကြစို့။
ကျွန်ုပ်တို့တည်နေသော ဤ (၃)ခုကို သစ်ပင်
တစ်ပင်၏ပုံရိပ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မည်ဖြစ်သည်။

Its roots and trunk are faith, which
is the sound relationship with God.

သစ်ပင်တစ်ပင်၏အမြစ်များနှင့် ပင်လုံးသည်
ဘုရားသခင်နှင့် ခိုင်ခံ့စွာသောဆက်သွယ်မှုဖြစ်ပေသည်။
သစ်ပင်၏အကိုင်းအခက်များက တစ်ဦးတစ်
ယောက်အတွက် ဘုရားသခင်၏ရည်ရွယ်ချက်များကို
ကြိုဆိုမျှော်လင့်ခြင်းဖြစ်သည်။

သစ်ပင်၏အသီးများက ဘုရားသခင်အတွက်
အမှုထမ်းခြင်းနှင့် သူတစ်ပါးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးသော
ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်၏။

ယုံကြည်ခြင်းသည် ကြားနာခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်၏။
ကြားနာခြင်းသည်လည်း ဘုရားသခင်စကားတော်အားဖြင့်
ဖြစ်၏” ဟု (ရောမ ၁၀:၁၇) ကဆိုထား၏။

မျှော်လင့်ခြင်းသည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်
၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကိုးစားခြင်းမှလာသည်။ ရှင်ပေါလု
က သူသည် စစ်ကြောခြင်းခံရစဉ် “ဘုရားသခင်သည်

ဘိုးဘေးများတို့အား ပေးတော်မူသောကတိတော်ကိုထောက်
၍ မျှော်လင့်ခြင်းအကြောင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ယခု
တွင် စစ်ကြောစိရင်ခြင်းကိုခံရ၏” ဟုဆိုထား၏။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအပေါ်တွင်
မျှော်လင့်ခြင်းကို တည်ဆောက်သည်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ယုံကြည်ခြင်းနှင့် မျှော်လင့်
ခြင်းမှဖြစ်ပေါ်လာသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ချစ်ခြင်း
မေတ္တာသည် ရှင်သန်သည်။ အကြောင်းမူကား ၎င်းသည်
၎င်းစွမ်းအင်ပေါ်တွင်ယုံကြည်ကိုးစားသည်။ သို့ဖြစ်၍ သမ္မာ
ကျမ်းစာက ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် မည်သည့်ကာလမှ မရွေ့
လျားပါဟု ဆိုထား၏။

Love never fails.

ယုံကြည်ခြင်းက ဘုရားသခင်အပေါ်မှာ စောင့်မျှော်
၍ ချစ်ခြင်းမေတ္တာက ဘုရားသခင်အား စေစားခြင်းအပေါ်
မှာသော်လည်းကောင်း၊ အချင်းချင်းအား စေစားခြင်းအပေါ်
မှာသော်လည်းကောင်း မျှော်လင့်သည်။

Faith without love is faith without
works.

ချစ်ခြင်းမေတ္တာမပါသော ယုံကြည်ခြင်းသည်
အလုပ်မပါသောယုံကြည်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် အသေ
ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ ၎င်းသည် စိတ်နှင့်သာသက်ဆိုင်
သည်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အမြတ်ဆုံးဟု အဘယ်
ကြောင့် ရှင်ပေါလုက ပြောသနည်း။

(က) ၎င်းသည် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်အင်္ဂါဖြစ်ပါ
သည်။ ဝေပရိတရားက “ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်း
မေတ္တာဖြစ်သည်” ဟု ဆိုထားသည် (ယော ၄:၇၊ ၁၆)။
သို့သော် ဘုရားသခင်သည် ယုံကြည်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့
မဟုတ် မျှော်လင့်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မဆိုထားပါ။

The Gospel says that God is love but
it does not say that God is faith or hope.

(ခ) ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ယုံကြည်ခြင်းနှင့်မျှော်
လင့်ခြင်းထက် ကြီးမြတ်သည်။ အကြောင်းမှာ ၎င်းသည်
ပို၍ကြီးမားသော အကျိုးရလဒ်များကို ထွက်ပေါ်စေသည်။
၎င်းသည် ကောင်းကင်ဘုံရှိ ကျွန်ုပ်တို့အဘ၏သားသမီး

များဖြစ်စေသည် (မ ၅:၄၅)။ (ဖေက ၅:၁၊ ၂) ကလည်း
“ထိုသို့ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ချစ်သားဖြစ်ကြသည်နှင့်
အညီ ဘုရားသခင်ကျင့်တော်မူသည့်နည်းတူ ကျင့်ကြံလော့၊
ငါတို့အတွက် စွန့်တော်မူသည့်နည်းတူ၊ သင်တို့သည်
မေတ္တာတရား၌ကျင့်လည်ကြလော့” ဟု ဆိုထားပြန်သည်။

(ဂ) ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အစဉ်တည်သော
ဂုဏ်အင်္ဂါတစ်ခုဖြစ်သည်။

Love never fails.

မေတ္တာသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောနှင့် အစဉ်
ကင်းလွတ်၏” ဟု ဖေက ၃:၈ က ဖော်ပြထားပါသည်။

(၁) Love never fails as a living principle.
အသက်ရှင်မှု စည်းမျဉ်းအဖြစ်နှင့်လည်း ပျောက်

ကွယ်ခြင်းမရှိပါ။

(၂) Love never fails as a motivation of serv-
ing. အမှုထမ်းဆောင်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်အဖြစ် လည်း
မပျက်ကွက်ပါ။

(၃) Love never fails as a source of happi-
ness.
ပျော်ရွှင်မှု၏အရင်းအမြစ်အဖြစ်အနေနှင့်လည်း
မည်သည့်ကာလမှ မပျက်ပါ။

Love never fails because God is Love.
ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်သဖြင့်

ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ထာဝရတည်သည်။
သို့ဖြစ်၍ မေတ္တာအားဖြင့်ပြုပြင်သော ယုံကြည်
ခြင်းသာအကျိုးရှိပါသည်။ မေတ္တာကင်းမဲ့သော ယုံကြည်
ခြင်းသည် တည်မြဲလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမှာ
မေတ္တာမပါသောယုံကြည်ခြင်းသည် ဘုရားမပါသော ယုံ
ကြည်ခြင်းပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်၍ ယုံကြည်သူခရစ်ယာန်များအနေဖြင့်
မေတ္တာအားဖြင့်ပြုပြင်သော ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်သာ အသက်
ရှင် ရပ်တည်ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

Love Never Fails- Meditations on
the Chapter of Love. (1 Cor: 13.)
Menes Abdul- Noor မှ ကောက်နုတ်ဘာသာပြန်ထား
ပါသည်။

၅၇၇၄၆ ၃၇

မင်္ဂလာရှိသောသူ၏သဘောထားနှင့်
ဝိသေသလက္ခဏာများ
ကိုရယ်(သတ္တ)

ယနေ့ လူ့ဘောင်ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်
အသင်း တော်များတွင် မင်္ဂလာရှိသည့်လူသား
များမှာ လိုအပ်လျက်ရှိကြောင်း၊ အပြစ်ကြောင့်
ပျက်စီး ယိုယွင်းနေသည့် လူ့ဘောင်အစိတ်အပိုင်း
များက သက်သေခံနေပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မင်္ဂလာ
ရှိသော သူများရှာဖွေရာ၌ ထိုသူများ၏ ဝိသေသ
လက္ခဏာများအား ဖော်ထုတ်ပြီး ရှာဖွေရမည်
ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မင်္ဂလာရှိသူတစ်ဦး
၏သဘောထားနှင့်ဝိသေသလက္ခဏာ
များအားဖော်ပြ လိုပါသည်။ မင်္ဂလာရှိ
သူတစ်ဦး၏ဝိသေ သလက္ခဏာများ
အားဖော်ညွှန်းသည့် ကျမ်းပိုဒ်များ
စွာထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သည် (ဆာလံ
၁) မှဖော်ညွှန်းမှုများအား တင်ပြ
လိုပါသည်။
(ဆာလံ ၁)၏ ပထမအခန်း
ငယ်သုံးခုသည် မင်္ဂလာရှိ
သောသူ၏ဝိသေသ များအား
ဖော်ညွှန်းပြီး အခန်းငယ်
(၄)မှ အဆုံးထိတွင် မင်္ဂ
လာမရှိသောသူ၏

ဝိသေသလက္ခဏာများအား ဖော်ညွှန်းထားပါသည်။ သခင်
ခရစ်တော်အား မိမိ၏ကယ်တင်ရှင်အဖြစ်ယုံကြည်သည့်
ခရစ်ယာန်များ၏အသက်တာ၌ ဘုရားတရား ကြည်ညိုသူ
(ဝါ) မင်္ဂလာရှိသူ၏ဝိသေသလက္ခဏာများအား အသက်
တာ၌ပေါ်လွင်တည်ရှိရန် (ဆာလံ ၁:၁-၃) တွင် ဖော်ညွှန်း
ထားမှုများဖြင့် ဆန်းစစ်တည်ဆောက် အသက်ရှင်ရန်
လိုပေမည်။ ၎င်းဝိသေသလက္ခဏာများ ထံမှ ပထမဦးဆုံး
သောဝိသေသတစ်ခုမှာ “မတရားသော သူတို့၏တိုက်
တွန်းခြင်းသို့မလိုက်” ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသဘော
တရားအား တစ်နည်းအားဖြင့် မင်္ဂလာရှိသော သူသည်
ဘုရားတရားကြည်ညိုသူများ၏ တိုက်တွန်း လမ်းညွှန်မှုအား
လိုက်လျှောက်သူဟုဆိုနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ သောသူသည်
ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်ကား တခြား၌မရှာဘဲ သမ္မာ
တရားအတိုင်း အသက်ရှင်သူများထံ၌ နည်းယူသည့်
သဘောမျိုးဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိ အဘယ်သူဆိုမှာ
အကြံဉာဏ်များတောင်းခံနေမိကြောင်း အစဉ်သတိပြုနေသူ၊
မတရားပြုကျင့်သူများထံမှ ဘုရားတရားကြည်ညိုခြင်း
အသက်တာပုံစံနှင့် နည်းနာများ၊ အကြံ ဉာဏ်တောင်း
ခံနေမိပါက အဖျော်အမြင်နည်းပါးသည့် လုပ်ရပ်သာဖြစ်
မည်အကြောင်း သတိပြုဆင်ခြင်သောသူလည်းဖြစ်ပါသည်။
ဒုတိယဝိသေသတစ်ခုမှာ “လူဆိုးတို့၏လမ်းတွင်
မရပ်မနေ” ဟူသောဝိသေသပင်ဖြစ်ပါသည်။ မင်္ဂလာရှိ
သောသူသည် မင်္ဂလာမရှိသောသူများနှင့် အတွင်းကျကျ
မိတ်ဖွဲ့ပေါင်းသင်းမှုမျိုး မရှိသောသူပင် ဖြစ်ပါသည်။ သမ္မာ
တရားအား မသိသေးသူများ၊ အပြစ်သားများအား မိတ်ဆွေ
အဖြစ် မပေါင်းဖော်၊ သတင်းကောင်းဝေမျှရန်မလိုသည့်
သဘောမျိုးမဟုတ်ဘဲ အတွင်းကျကျမိတ်ဖွဲ့ပေါင်းသင်းမှုမျိုး
မလုပ်သည့်သဘောပင်ဖြစ်ပါသည်။ တမန်တော်ရှင်ပေါလု
က (၁ကော ၁၅:၃၃) တွင် “အလွဲမယူကြနှင့်၊ မကောင်း
သောသူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်ခြင်းအားဖြင့် ကောင်းသောအကျင့်
ဓလေ့ ယိုယွင်းတတ်၏။” ဟု သတိပေးထားပါသည်။
မကောင်းသောသူနှင့်ပေါင်းသင်းမိတ်ဖွဲ့မှုကြောင့် မကောင်း
သည့်အကျင့်စရိုက်များရလာရုံမျှမက မိမိ၌ရှိသည့် ကောင်း
မြတ်မှုများပင် ယုတ်လျော့ကျဆင်းနိုင်သည့်သဘောမျိုး

ဖြစ်၍ မင်္ဂလာရှိသောသူတစ်ဦးအနေဖြင့် အခြားသူတစ်ဦး
၌ရှိသည့် ဘုရားတရားကြည်ညိုမှု အရည်အသွေးအပေါ်
အခြေခံပြီး အတွင်းကျကျ မိတ်ဖွဲ့ပေါင်းသင်းမှုမျိုးသာ
ပြုမည်သဘော ဖြစ်ပါသည်။
တတိယဝိသေသတစ်ခုမှာ “မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူ
တို့၏အစည်းအဝေး၌မထိုင်” ဟူသောဝိသေသဖြစ်ပါသည်။
မင်္ဂလာရှိသောသူတစ်ဦးသည် အခြားသူများနှင့် တူညီ
နေစရာမလိုဘဲ ဘုရားကြိုက်နှစ်သက်ရာများ၌ စိတ်အား
ကြီး ထက်သန်သူဖြစ်ပေသည်။ ဘုရား၏ဂုဏ်ရည်တော်
များနှင့် ခရစ်တော်တည်ဆောက်ခဲ့သည့် အသင်းတော်
အား စိတ်ဝင်စား တန်ဖိုးထားသူဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍
နှုတ်ကပတ်တော်အား မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းအား ငြိမ်၍သည်းခံ
နေမည်သူမျိုးမဟုတ်သကဲ့သို့ အသင်းတော်အား ဖော်ကား
လာပါကလည်း လက်ပိုက်ကြည့်နေမည်သူတစ်ဦးမဟုတ်
ပေ။ မထိမဲ့မြင်ပြုသောသူများ၏ စည်းဝေးတိုင်ပင်မှုများ
အပေါ် ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် သမ္မာတရားအတွက် မားမား
မတ်မတ်ရပ်တည်ပြီး ချစ်မေတ္တာဖြင့် ရင်ဆိုင်တုံ့ပြန်မည့်
သူတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိပါဝင်ပတ်သက်နေသည့်
အခန်းကဏ္ဍတိုင်း၌ ဘုရားသခင်နှင့်သမ္မာတရားအား မထိ
မဲ့မြင်ပြုပြီး ထိပါးစော်ကားနေခြင်းများ၌ မင်္ဂလာရှိသူ
တစ်ဦးအနေဖြင့် သမ္မာတရားဘက်မှ ရင်ဆိုင်တုံ့ပြန်နေ
မည်သဘောမျိုး ဖြစ်ပါသည်။
စတုတ္ထဝိသေသတစ်ခုမှာ (ဆာလံ ၁:၂) ၌
ပါသည့် “ထာဝရဘုရား၏တရားတော်၌မွေ့လျော်၍ တရား
တော်ကို နေ့ညဉ့်မပြတ် ဆင်ခြင်အောက်မေ့သောသူ
ဟူသည့်ဝိသေသပင်ဖြစ်ပါသည်။ မင်္ဂလာရှိသောသူသည်
အခြားသောအရာများ၌ အားယူဝမ်းမြောက်နေခြင်းထက်
ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်အား ဖတ်ရွတ်အာရုံပြုပြီး
အားယူဝမ်းမြောက်နေသူပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသူ၏ ဝမ်း
မြောက်ကျေနပ်မှုအခြေခံသည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်
တော်၌ရှိနေသည့်သဘောပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဘဝအသက်တာ
တွင် စစ်မှန်သည့် အောင်မြင်ခြင်းအခြေခံသည် နှုတ်ကပတ်
တော်၌ရှိကြောင်း ယုံကြည်သကဲ့သို့ မိမိနှင့်သက်ဆိုင်
သူတိုင်းအား နှုတ်ကပတ်တော်ဖြင့် လမ်းညွှန်မစမူပေး

နေမည်သူလည်းဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိအသက်တာ၌ အားယူဝမ်းမြောက်မှုအခြေခံသည် မိမိပိုင်ဆိုင်သည့် ဥစ္စာ နေနှင့် ရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာများ၌မဟုတ်ဘဲ ဘုရား၏နှုတ်ကပတ် တော်မူဖော်ပြသည့် ကတိတော်များ၌အခြေခံသည့်သဘာဝ ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပစ္စမိသေသတစ်ခုမှာ ဆာလံ ၁:၃ တွင်ပါသည့် “မြစ်နားမှာစိုက်လျက်” ဟူသောဝိသေသပင်ဖြစ်ပါသည်။ မင်္ဂလာရှိသောသူသည် ဘဝအသက်တာ၏မန်တိုင်းများ ကြား၌ ခိုင်မာအောင်မြင်စွာ ရပ်တည်နေမည်သူပင်ဖြစ်ပါ သည်။ အကြောင်းမှာ မိမိ၏အခြေအမြစ်သည် အပေါ်ယံ ရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၌သာမဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ် တော်မော်ပြမှုနှင့် သခင်ခရစ်တော်၌ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း တည်နေသောကြောင့်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ (ယေရမိ ၁၇:၇-၈) မှာလည်း ထိုအချက်အား “ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသော သူ၊ ထာဝရဘုရားကို မိမိကိုးစားရာအကြောင်းဖြစ်စေသော သူသည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာကိုခံအပ်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသူ သည်ကား ရေရှိသောအရပ်၌စိုက်၍ မြစ်နားမှာအမြစ်ဖြာ သဖြင့် ပူသောအရိန်ရောက်ကြောင်းကိုမသိ၊ အရွက်မညှိုး နှမ်း၊ မိုးခေါင်သောကာလ၌ စိုးရိမ်စရာမရှိဘဲ အစဉ်အမြဲ အသီးကိုသီးတတ်သောအပင်နှင့်တူ၏” ဟူ၍ ထောက်ခံ ထားပါသည်။

ဆဋ္ဌမိသေသတစ်ခုမှာ “အချိန်တန်မုအသီးကို သီး၍” ဟူသောဝိသေသပင်ဖြစ်ပါသည်။ မင်္ဂလာရှိသော သူသည် အသီးအပွင့်များနှင့် ဝေဆာနေသောသူတစ်ဦး လည်းဖြစ်ပါသည်။ “မိမိအချိန်တန်မု” ဟူသောသဘောကို နားလည်ပြီး ဘုရားသခင်ခွင့်ပြုသည့်အချိန်ထိ အသက်တာ ကို ဘုရားထံ ပုံအပ်ပြီး စောင့်မျှော်နေသူလည်းဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့၊ မနက်ဖြန်လောက်သာမကြည့်ဘဲ ထာဝရခရီးဆီသို့ မျက်မှောက်ပြုသူလည်းဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိ၏ အသက်တာ၌ အရည်အသွေးကောင်းမွန်သည့် မည်သို့ သော အသီးများသီးနေကြောင်း ပြန်လည်ဆန်းစစ်သကဲ့သို့ ဘုရား၏အချိန်အား စောင့်မျှော်တတ်သည့် စိတ်သဘော ထားမျိုးရှိသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

သတ္တမိသေသတစ်ခုမှာ “အရွက်မညှိုးနှမ်း တတ်သောအပင်” ဟူသည့်ဝိသေသပင်ဖြစ်ပါသည်။ သစ်ပင် တစ်ပင်အား အဝေးမှကြည့်ပါက အသီးများအား ဦးစွာ မမြင်ရဘဲ အရွက်များကို ဦးစွာတွေ့ရတတ်ပါသည်။ မင်္ဂလာ ရှိသောသူ၏ ထင်ရှားသည့်သက်သေခံမှု အသက် တာသည်လည်း မပြောင်းလဲဘဲ တစ်သမတ်တည်းရှိနေ ကြောင်း ထင်ရှားစွာတွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ညှိုးနှမ်းမှုမရှိ ခြင်းသည်လည်း အခြေခံအရင်းအမြစ်၏ တည်ရှိနေမှုအပေါ် မူတည် နေပါသည်။ ထိုသူသည် ဘုရား၌အမြစ်တွယ်၍ နိုင်ငံ စိမ်းလန်းနေခြင်းလည်းဖြစ်ပေသည်။ ထိုသူ၌ အပြစ်ပြု မိချိန်၊ လမ်းလွဲမှားယွင်းမိချိန်၊ ကျဆုံးချိန်များ ရှိနိုင်သော် လည်း အခြေခံအရင်းအမြစ်ဖြစ်သည့် ဘုရားကို အားကိုး ခိုလှုံ၊ ဝန်ချတောင်းပန်ရင်း ရေလျှောက်လှမ်းနေမည်သူ တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

အဋ္ဌမိသေသမှာ “ပြုလေသမှုတို့၌ အောင်လိမ့် သတည်း” ဟူသောဝိသေသပင်ဖြစ်ပါသည်။ မင်္ဂလာရှိသော သူသည် လုပ်ဆောင်သမျှ၌ အောင်မြင်မှုရရှိမည် ဖြစ်ပါ သည်။ အကြောင်းမှာ မိမိလုပ်ဆောင်မှုများ၌ ဘုရား၏ စည်းမျဉ်းဥပဒေများအတိုင်း လုပ်ဆောင်မည်ဖြစ်သော ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ အခြားသူများ၏အမြင်၌ မအောင်မြင် သည့်သဘောမျိုးရှိနေချိန်၌ပင် အောင်မြင်မှု၏ သဘော သဘာဝအား အသက်တာ၌ခံစားနေရသူမျိုးဖြစ်ပါသည်။

ခရစ်တော်အားယုံကြည်သည့် ခရစ်ယာန်တို့၏ အသက်တာအချိန်နာရီတိုင်း၌ ထိုဝိသေသများ တစ်စု တစ်ဝေးတည်း တစ်ပြိုင်နက်တည်း မတည်ရှိနေနိုင် သော်လည်း ဘုရားသခင်၏လမ်းပြစမူအား ခံယူပြီး သမ္မာ ကျမ်းစာ၏စည်းမျဉ်းများဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်းမှ ထိုဝိသေသ များအား ပို၍ထင်ရှားလာရန် ဖော်ဆောင်နိုင်ပြီး မင်္ဂလာရှိ သူများဖြစ်လာမည်ဟု ယုံကြည်မျှော်လင့်စွာဖြင့် ရေးသား ဖော်ညွှန်းအပ်ပါသည်။ ❖

ချစ်မေတ္တာဖြင့် ကိုရယ် (သတ္တ)

၂၀၀၇ ခုနှစ်အတွင်း စဉ်ဆက်မပြတ်ဓမ္မပညာ သင်ကြားနေကြသော ဘုန်းတော်ကြီးများသည် သန့်ရှင်း သောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်ကျောင်းအုပ်ကြီးနှင့်တကွ ဆရာကတော် ဒေါ်ဝေဝေမြင့်၊ မမွန်မွန်ခိုင်၊ ဆရာကို ကျော်မော်တို့နှင့်အတူ ဘုန်းတော်ကြီးပေါလ်ဘရန်မိုင်၊ ဘုန်းတော်ကြီးလိုက်ပါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးဘရန်ဒီ၊ ဘုန်းတော်ကြီးဝေဝေတို့သည် (၂၀-၇-၀၇) ရက်နေ့၊ နံနက် (၅:၃၀)

တွင် ကျောင်းအုပ်ကြီးနေအိမ်၌ အဆာပြေကို အတူတကွ စားသုံးကြပြီး မိမိပစ္စည်းများကိုကားပေါ်သို့တင်ကာ ခရီး စဉ် တစ်လျှောက်လုံးအတွက် ဘုန်းတော်ကြီးဝေဝေတန်းမှ ဆုတောင်းဆက်ကပ်ပြီးနောက် ကျောင်းအုပ်ကြီးနေအိမ်မှ နံနက် (၆:၀၀) နာရီတွင် ကျောင်းအုပ်ကြီးကားဖြင့် ထွက် ခွာကြပါသည်။ စဉ်ဆက်မပြတ်ဓမ္မပညာသင်ကြားခြင်းခံ ဘုန်းတော်ကြီးများမှာ မှော်ဘီအထိသာ ရောက်ဖူးကြသူ များဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မှော်ဘီအထိ ရှုခင်းသာများကို မြင်ဖူးခံစားဖူးသူများဖြစ်ကြပါသည်။ မှော်ဘီကျော်သွားတာ

စဉ်ဆက်မပြတ်ဓမ္မပညာသင်ကြားခြင်းခံအမှုတော်ခံဆောင်များ၏ အလည်တစ်ခေါက် ပြည်ခရိုင်ရောက်ခဲ့တဲ့ ရွာပြုကွင်းကျေးရွာခရီးသွားပုဂ္ဂိုလ်တမ်း ဘီဂျူးသခင် (စဉ်ဆက်မပြတ်ဓမ္မပညာသင်ကြားခြင်းခံကျောင်းသားကြီး)

F-6A

နဲ့အမျှ မျက်စိအာရုံ အမြင်အာရုံတွေ ပြောင်းသွားပြီး စိမ်းလန်းစိုပြည်သာယာသောနေရာရှာခင်းများကိုရှုမျှော်ရင်း တစ်မြို့ဝင်တစ်မြို့ထွက်၊ တစ်ရွာဝင်တစ်ရွာထွက်ဖြင့် မြို့ရဲ့ အလှ၊ ကျေးရွာရဲ့အလှအပများကို ငေးမောကြည့်ရှုရင်းနဲ့ ကြည့်နူးရတာကို အမြဲတမ်းတလိုမဆုံး အပျော်ဆုံးဘဝရဲ့ ခရီးမှတ်တမ်းတစ်ခုပါပဲ။ ဤကဲ့သို့ ငေးမောကြည့်ရှုရင်းနဲ့ ခရီးသွားလိုက်တော့ နံနက် (၁၁:၄၅) မှာပဲ ကားကိုရပ်ပြီး နံနက်စာအတွက် ဆရာကြီးကတော်ယူလာသော အမဲနပ် နဲ့ ငါးပိထောင်းကို လယ်ကွင်းပြင်ဘေးမှာ ငေးမောရင်းနဲ့ စားလိုက်ရတာဖြင့် ကောင်းလွန်းလို့ အရသာဝယ် ခံစား လို့မဆုံး ယခုထိ သတိရတုန်းပါပဲ။ နံနက်စာစားပြီးတာနဲ့ မျှော်မှန်းထားတဲ့ခရီး ပြန်ဆက်ရာ ကိုကျော်မော်ရဲ့ လက်စွမ်းပြအမဲနပ်ရဲတုန်းနဲ့ကြောင့်လား မသိဘူး။ တပင်း ဗင်းနဲ့နင်းလိုက်တာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆံကေသာများ ပင် မိုးမျှော်သကဲ့သို့ ဂျယ်လိမ်းစရာမလို၊ အလိုလိုပင် ထောင် နေလျက်ပါ။ ဒီလိုနဲ့ လယ်ကွင်းတွေရဲ့အလှ၊ စိမ်းလန်း နေတဲ့ တောင်တန်း၊ သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေကြတဲ့ လူတွေရဲ့ သွားလာလှုပ်ရှားမှုကိုကြည့်ရှုရင်းနဲ့ ပြည်ခရိုင်၊ ပြည်မြို့ကို နေ့လည် (၁၂:၃၀) မှာ ရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ပြည်မြို့ကိုဝင်လာတာနဲ့ ဆိုင်းဘတ်ကြီးမှ ကြိုဆို ပါကြောင်း ရေးထားတာကိုတွေ့ရတော့ ပြည်မြို့ရဲ့နွေးထွေးမှု ကို ပြန်လည်ကျေးဇူးတင်မိပါတယ်။ မကြာပါဘူး။ ပြည် မြို့ရဲ့ဆိုင်းဘတ်ကို စိတ်ထဲမှာ နှုတ်ဆက်ရင်းနဲ့ခရီးနှင့်ခဲရာ ပြည်မြို့ရဲ့ကျက်သရေဖြစ်တဲ့ နဝဒေတံခါးကိုရောက်တော့ တသွင်သွင်စီးနေတဲ့ ရောဝတီမြစ်ရဲ့အလှအပ၊ မြစ်ရေရဲ့ အနံ့ကိုရှုရှိုက်ရင်း မြစ်ရေကဲ့သို့ စီးဆင်းနေသောမြို့တော် ကြီးပါလားလို့ခံစားရင်း ဖြတ်ကျော်လာလိုက်တာ ဥသျှစ် ပင်မြို့ရှိ ရှင်စန္ဒာဘုရားကျောင်းကိုရောက်လာမှပဲ သတိ ထားမိတယ်။ ဩော်၊ ငါတို့ရဲ့ဘုရားကျောင်းပါလား။ ဥသျှစ်ပင် ရှင်မာယီကျောင်းဝင်းဟာလည်း ခဏတာဝင်ခဲရပေမယ့် အင်မတန်ပဲ ကျွန်တော်ရဲ့ရှင်ထဲမှာ အေးမြလှပါတယ်။ ခဏတာကြည့်ရှုပြီး ခရီးဆက်ရဦးမှာပို မနားတော့ဘဲ ရှားဖြူကွင်းကျေးရွာကို အရောက်လှမ်းဖို့အရေးကိုဦးစား ပေးပြီး ခရီးဆက်ပြန်တယ်။ မကြာခင်မှာဘဲ ကျွန်တော်

တို့ရဲ့ ကျောင်းအုပ်ကြီး ဒေါက်တာဘိဘင်ထူးကို မွေးထုတ် ပေးလိုက်သော ဇာတိချက်မြူပဲမြေ ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ ရှားဖြူကွင်းကျေးရွာ ဆိုင်းဘတ်ကိုမြင်လိုက်ရတာနဲ့ စိတ်အဝင်စားဆုံးကတော့ စာရေးသူပေါ့။ ဒီလိုကျေးရွာကနေ လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် မွေးထုတ်ပေး သောသူ မွေးထုတ်ပေး လိုက်သောကျေးရွာကို စိတ်ထဲမှာ အားကျရင်း ပီတိဖြစ်လျက် ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။ စိတ်ထဲ မှာ ချီးမွမ်းနေတုန်းမှာပဲ ဆရာကြီးရဲမိဘနေအိမ်ကို မွန်းလွဲ (၁:၁၅) မှာ ရောက်ရှိကြပါတယ်။ ကားပေါ်မှပါလာသော ဖရူဠာများကိုချပြီး ဆရာကြီးမှ ခရီးစဉ်ကို ကောင်းမွန်ချော မောစွာ ရောက်ရှိတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းဆုတောင်း ပါတယ်။ ပြီး ခဏတာနားနေခိုက် ဆရာကြီးရဲဆွေမျိုးများ ရောက်လာပြီး နှုတ်ဆက်ကြပါတယ်။ ခဏနားပြီး ဆရာကြီး ၏ဝမ်းကွဲအိမ်မကို သံလယ်ကြီးကျေးရွာသို့ ကားဖြင့် လိုက် ပို့ပေးရာတွင် ကျွန်တော်တို့ ဆရာများအားလုံးနှင့်အတူ ရွာသားအချို့ လိုက်ပါကြပါတယ်။ ရှားဖြူကွင်းကျေးရွာနဲ့ ဆို (၈) မိုင်ခန့်ဝေးပါတယ်။ သံလယ်ကြီးကျေးရွာမရောက် ခင်မှာ မြေဝါကျန်းကျေးရွာကိုလည်းတွေ့ရပါတယ်။ ကျွန် တော်တို့ရဲ့ အသင်းသူ/သားများနေထိုင်ရာ ကျေးရွာတွေ ပေါ့။ ၎င်းရွာများရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်သာသာအလှ၊ နေအိမ် အဆောက်အဦပုံစံတွေကို တစ်မျိုးတစ်ပုံ တွေ့ရတော့ မြင်ကွင်းသစ် ရှင်သစ်တွေကိုတွေ့ရလို့ လွမ်းစရာ၊ တမ်းတ စရာ ကျေးရွာလေးတွေပါပဲ။ သံလယ်ကြီးကျေးရွာမှာ ခဏ တာလည်ပတ်ပြီး ညနေ (၃:၀၀) မှာ ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။ ပြန်ရောက်တာနဲ့ ခဏနားပြီး ရှားဖြူကွင်းကျေးရွာရဲ့အသက် သွေးကြောဖြစ်တဲ့ တဖြိုင်ဖြိုင်စီးဆင်းနေတဲ့ ချောင်းထဲမှာ တစ်နေ့တာပင်ပန်းခဲ့သမျှအားလုံးကို အားရပါးရ ရေခိုးလိုက် တာ ညစာစားဖို့အချိန်ပင် ဆရာတစ်ယောက်အသိပေးမှ ရေခိုးခြင်းကိုအဆုံးသတ်ပြီး ညစာကို ညနေ (၅:၁၀) မိနစ်မှာ ချင်းရိုးရာဟင်းဖြစ်သော ကြက်သားငါးပိချက်နှင့် ဝက်သားဆီပြန်၊ အတို့အမြှုပ်တို့ဖြင့် အားရပါးရစားလိုက် ကြတော့ စကားပင်ပြောချိန်မရ၊ လိုက်ပွဲပင် ထပ်ပို၍ မလောက်အောင်ပင် တစ်ဖုထူးပြီး အူမြူးခဲရတဲ့နေ့ရက်ပေါ့။ ကျမ်းစာကျောင်းရဲ့ဟင်းတွေကိုပင် မေ့နေမိပါတယ်။ ရှား

ဖြူကွင်းကျေးရွာကြီးရယ်၊ ညစာကိုစားပြီးတာနဲ့ ခဏနားပြီး ရွာမှာရှိတဲ့အိမ်များသို့ လည်ပတ်ကြပါတယ်။ လည်ပတ် ရင်းနဲ့ မိတ်ဆက်ခြင်း၊ ဆုတောင်းပေးခြင်း၊ ခွန်အားပေး ခြင်းကိုပြုလုပ်ပြီး ည (၉:၀၀) နာရီခန့်ပြန်ပြီး တစ်ရက်တာ ခရီးစဉ်ကို ညဝတ်ပြုလုပ်ပြီး အနားယူကြပါတယ်။ (၂၉- ၇-၀၇) ရက်နေ့ကို နီးထတာနဲ့ နံနက်ဝတ်ကိုပြုလုပ်ပြီး အဆာပြေကို အတူတကွသုံးဆောင်ကြပြီး တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်သောကြောင့် ရှားဖြူကွင်းကျေးရွာ၊ ရှင်လုကာဘုရား ကျောင်းမှာ နံနက် (၇:၀၀) နာရီ ပွဲတော်မင်္ဂလာကို ကျောင်း အုပ်ကြီးစီရင်ပြီး တရားဒေသနာကို ဘုန်းတော်ကြီးဘရန်ဒီး မဟောကြားကာ ကလေးများအား လက်တင်ဆုတောင်း ခြင်းကို ကျန်ရှိသောဘုန်းတော်ကြီးများက ဆုတောင်းပေး ပါသည်။ ဆုတောင်းအပြီးတွင် ကျောင်းအုပ်ကြီးမှ စဉ်ဆက် မပြတ်ဆရာများနှင့် မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ ပွဲတော်ဝတ်ကို (၆)မိုင် (၈:၁၅) မိနစ်မှာပြီးတာနဲ့ ခဏနားပြီး နံနက်စာကို (၆)မိုင် ခန့်ဝေးသော မြေဝါကျန်းကျေးရွာတွင် ဖိတ်ကြားထားသော ကြောင့် ၎င်းကျေးရွာတွင် နံနက်စာကို ချင်းရိုးရာထမင်း ဟင်းများဖြင့် မြိန်ရေယုက်ရေစားသုံးကြပါသည်။ စားပြီး တာနဲ့ ခဏနားပြီး ကျေးရွာမှာရှိတဲ့ အသင်းသူ/သား အိမ်များကို လည်ပတ်ကြပြီး ဆုတောင်းပေးခြင်း၊ နှုတ် ကပတ်တော်ဝေငှခြင်းများကိုပြုလုပ်ပြီး ညနေ (၃:၄၀) မှာ ရှားဖြူကွင်းကျေးရွာကိုပြန်ခဲ့ကြပါတယ်။ ခဏနား၊ ရေခိုးချီးပြီး ညစာကို ဆရာကြီးအိမ်မှာပဲ ရိုးရာအစား အစားများဖြင့် စားသုံးကြပါသည်။ ညပိုင်းတွင်လည်း အသင်း တော်အိမ်များသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ခြင်း၊ ဆုတောင်း ပေးခြင်း၊ ခွန်အားပေးခြင်းများပြုလုပ်ပြီး ၂၉-၇-၀၇ တစ်ည တာကို အနားယူကြပါသည်။

(၃၀-၇-၀၇) ရက်နေ့ နံနက်စောစောထပြီး ဆရာကြီး၏ဖခင်ကွယ်လွန်သွားတာ (၆)နှစ်ပြည့် သတိရ ဆုတောင်းပွဲကိုပြုလုပ်ရန်နေ့ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တာဝန် ခံ ဘုန်းတော်ကြီး ဂျေနီလုံးသည် စောစောရောက်ရှိလာပြီး မိတ်ဆက်ကြကာ ဆရာကြီး၏ဖခင် (၆)နှစ်ပြည့် သတိရ ဆုတောင်းပွဲအတွက် တာဝန်များကို ခွဲဝေကြပါသည်။

ထို့နောက် နံနက် (၈:၃၀) တွင် သတိရဆုတောင်း အောက်မေ့ဖွယ်ကို ဘုန်းတော်ကြီးပေါလ်ဘရန်ဒိုင်မှ ဦးဆောင်ပြီး အဖွင့်ဆုတောင်းခြင်းကို ဘုန်းတော်ကြီး လိုက်ပါ။ တရားဒေသနာကို ဘုန်းတော်ကြီးဝေတန်း၊ ပြည်စုံစွာဆုတောင်းခြင်းကို ဘုန်းတော်ကြီးဘရန်ဒီးတို့က တာဝန်ယူကြပြီး မိတ်ဆက်ခြင်းကို ကျောင်းအုပ်ကြီးက မိတ်ဆက်ပေးပြီး တာဝန်ခံဘုန်းတော်ကြီး ဂျေနီလုံးမှ ကောင်းချီးပေးဆုတောင်းကာ အောက်မေ့ဖွယ်သတိရ ဆု တောင်းခြင်းကို အဆုံးသတ်ပါသည်။ ၎င်းဆုတောင်းပွဲတွင် ဘုန်းတော်ကြီးပေါလ်ဘရန်ဒိုင်မှ ကဗျာများရွတ်ဆိုခြင်း၊ တစ်ပင်တိုင်သီချင်းအားဖြင့် ဆရာကြီး၏မိသားစုနှင့် ကွယ်လွန်သွားသောဖခင်၏နာမ်ပညာအတွက် ဂုဏ်ပြု လျက် ချီးမွမ်းသီဆိုပေးပါတယ်။ ပြီးနောက် နံနက်စာကို (၁၀:၃၀) မှာ အတူတကွစားသုံးကြပြီး အပြန်အလှန် ရှားဖြူကွင်းကျေးရွာမှ ရွာသူရွာသားများနှင့် အပြန်အလှန် နှုတ်ဆက်ကြပြီး ရန်ကုန်သို့ခရီးပြုကြပါတော့သည်။ အပြန် တွင် ပြည်မြို့ဘုရားကျောင်းသို့ခဏဝင်ကြပြီး ဘုန်းတော် ကြီးထန်းဦးမင် ဇနီးတို့အား မိတ်ဆက်ပေးပြီး ဆရာ၏ ယောက္ခမ ကိုယ်ခန္ဓာမလှုပ်ရှားဖြစ်နေသောကြောင့် ဆရာ များ ဝိုင်းဆုတောင်းပေးပြီး မွန်းလွဲ (၁:၀၀) နာရီမှာ ပြည် မြို့ဘုရားကျောင်းမှ ရန်ကုန်သို့ခရီးဆက်ခဲ့ကြပါသည်။ ညနေ (၄:၅၀) မိနစ်မှာ လယ်ကွင်းပြင်တစ်နေရာမှာပဲ မိတ်ဆုံ စားပွဲကို ဆရာကြီး၏မိသားစုများနှင့် အတူတကွစားသုံး ကြပြီး ည (၇:၀၀) မှာ ရန်ကုန်မြို့ သန်ရှင်းသောကားတိုင် မေ့တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ဝင်း၊ ကျောင်းအုပ်ကြီးအိမ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိကြပြီး ဆရာကြီးမှကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်း ဆုတောင်းပေးကာ (၃) ရက်တာ အလည်တစ်ခေါက် (ရွှေဖြူဆိုင်) ရှားဖြူကွင်းကျေးရွာရောက်ခဲ့တဲ့ ခရီးသွား မှတ်တမ်းကို တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကျေးဇူးတော်အပေါင်းနှင့် ခညောင်းကြပါစေသော်။

ဂလာတိသြဝါဒစာရဲ့သဘာဝကို အနည်းငယ်တင်ပြ
ချင်ပါတယ်။ ဒီအခန်းကြီး (၅)မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ပညတ်
တရားနဲ့ ယုံကြည်ခြင်းတရားရဲ့သဘာဝ။ နောက်ပြီးတော့
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာရောက်တယ် ဆိုတဲ့
သဘောပေါ့။ အဲဒီကဏ္ဍမှာ စိတ်ဝင်စားမိတာက ကျေးဇူး
တရားနဲ့ ပညတ်တရား နှိုင်းယှဉ်ထားပုံလေးပေါ့။

ကျေးဇူးတရားဘက်ကနေကြည့်ရင် ဂလာတိ ၅:၁-
၁၂ မှာ ခရစ်တော်အားဖြင့် ပညတ်တရားရဲ့အချုပ်အနှောင်
ချည်နှောင်မှုကနေ လွတ်မြောက်တယ် ဆိုတဲ့အကြောင်း။

ဂလာတိ ၅:၁၃-၂၆ မှာ လွတ်မြောက်တာနဲ့ မပြီး
ဘူး။ တစ်စုံတစ်ခု ဒါမှမဟုတ် တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ လမ်း
ပြညွှန်မှု၊ ပဲ့ကိုင်မှုတော့လိုတယ် ဆိုတဲ့အကြောင်း။

ဂလာတိ ၆:၁-၁၀ မှာ ဝိညာဉ်ရဲ့မေတ္တာအားဖြင့်
ကိုယ်တွေ့အတွက်မဟုတ်ဘဲ တစ်ပါးသူအတွက် အသက်
ရှင်ရမယ် ဆိုတဲ့ခံယူချက်။

ဂလာတိ ၆:၁၁-၁၈ မှာ မေတ္တာအားဖြင့် အခြေ
ခံသော ဤလွတ်မြောက်ခြင်းတရားသည် အသက်တာတွင်
အလွန်ပင်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းဖွယ်ရာဖြစ်ပြီး အံ့ဩဖွယ်ရာ
ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

ပြီးတော့ ပညတ်တရားရဲ့ရှုထောင့်ဘက်
ကလည်း တစ်မျိုးပြောထားပြန်တယ်။ ဒီ
ဥပဒေသတွေကို နာခံစောင့်ရှောက်ရင်
ဝိညာဉ်ရေးမှာ ပြည့်ဝစုံလင်လာမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ဦးဖြစ်လာမယ်။ ဘာသာရေးလောက
မှာလည်း ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလာမှာဖြစ်
တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီပညတ်ချက်တွေကို
အတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစားစောင့်ရှောက်လိုက်မှာ
ရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောသဘာဝ။

အမှုတော်ဆောင်ရွက်ခြင်းစွမ်း လက်တွေ့သဘောထား

သာသနာပိုင်ဒေါက်တာဒေါက်တာ
ဒေါက်တာဒေါက်တာ

ရှာလုပ် ၆၆

အဲဒါအပြင် မိမိသည် ဤပညတ်တရားအလုံးစုံကို
နာခံဖို့ရာအတွက် ခွန်အားအပြည့်ရှိတယ်လို့ယုံကြည်တယ်။
မိမိပြောတဲ့အတိုင်းလည်း မိမိလုပ်နိုင်ရမယ်။ ဒါမှလည်း
မိမိရဲ့အဆင့်အတန်း၊ အခြေအနေဟာ တိုးတက်လာမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။ မိမိရဲ့အသက်တာသည်လည်းပဲ တစ်ပါးသူ
အတွက် နာခံမှုစံနမူနာ၊ စည်းကမ်းလိုက်နာမှုစံနမူနာဖြစ်
ရမယ်ဆိုတဲ့ခံယူချက်ကို ရယူထားပါတယ်။ ဆိုလိုတာက
တော့ မိမိရဲ့အသက်တာသည် တစ်ပါးသူအသက်တာထက်
ကျင့်စဉ်အပိုင်းမှာရော ဝိညာဉ်ရေးအပိုင်းမှာပါ သာတဲ့သူ
ဖြစ်ရမယ်လို့ ခံယူထားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဂလာတိ ၅:၆ကို လေ့လာလိုက်
တဲ့အခါမှာ “မေတ္တာအားဖြင့်ပြုပြင်တတ်သော ယုံကြည်
ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏” လို့ဆိုထားပါတယ်။ ဒီကျမ်းချက်ရဲ့
အနှစ်သာရကို ကြည့်တဲ့အခါ ခရစ်ယာန်တို့ရဲ့ချစ်ခြင်း
မေတ္တာသည် အမှုတော်ဆောင်ရွက်ခြင်းဘဝမှာ အင်မတန်
အရေးကြီးတာကို တွေ့ရပါတယ်။ မေတ္တာမပါသော အမှု
တော်ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ပြည့်ဝစုံလင်ခြင်းမရှိဘူး ဆိုတဲ့
အဓိပ္ပာယ်ပါပဲ။ မေတ္တာဖြင့် အမှုတော်ဆောင်ရွက်ခြင်းသည်
အသင်းတော်အတွက် တန်ဖိုးမြင့်တက်လာတယ်ဆို
သဘောဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေ့ ကမ္ဘာလောကကြီးဟာ ဘုရားကို မျက်စိနဲ့
မမြင်ရဘူး။ မြင်ရတာက ခရစ်ယာန်တွေကိုပဲ မြင်ရတာ။
ခရစ်ယာန်တွေကိုမြင်ရတဲ့အပေါ်မှာ ဘုရားကိုမြင်နိုင်တယ်။
ဒီတော့ ခရစ်ယာန်တွေရဲ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုမြင်ရရင် ဘုရား
ရဲ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မြင်လာမှာဖြစ်ပါတယ်။ အကယ်၍
မုန်းတီးမှုနဲ့ ကွဲပြားမှုကိုပဲမြင်ရင်တော့ နှုတ်ကပတ်တော်ရဲ့
ကောင်းသောသတင်းကိုလက်ခံဖို့ရာ ခဲယဉ်းပေလိမ့်မယ်။

ယောဟန် ၁၇:၂၀ မှာ တချို့က ဘုရားကို ယုံ
ကြည်လက်ခံတယ်တဲ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်
တို့ရဲ့ ထူးခြားတဲ့သက်သေကြောင်းဖြစ်တယ် လို့ဆိုထားပါ
တယ်။ ဒီတော့ မိမိတို့ရဲ့အသက်တာအားဖြင့် သက်သေခံ
ခြင်းဟာ ဘုရားအပေါ်မှာ တစ်ပါးသူတွေ့သက်ဝင်ယုံကြည်
လာနိုင်တယ်ဆိုတာ သေချာပါတယ်။

သမ္မာကျမ်းစာထဲမှာ ခမည်းတော်က သားတော်ကို
ချစ်တဲ့သဘာဝ။ သားတော်က လောကသားတွေကို ချစ်တဲ့
သဘာဝ။ ကျွန်တော်တို့အချင်းချင်း ချစ်ရမယ့် သဘော
သဘာဝဆိုပြီးတော့ တိုက်ရိုက်နဲ့တစ်မျိုး။ သွက်ရိုက်ကာ
တစ်ဖုံ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို တိုက်တွန်းထားတာ
တွေ့ရပါတယ်။

ဂလာတိ ၅:၂၂-၂၃ မှာ တွေ့ရတဲ့အတိုင်း ချစ်ခြင်း
မေတ္တာနဲ့အမှုတော်ဆောင်ရွက် သီးပွင့်လာမယ့် အသီးအပွင့်
တွေကို ဘယ်လိုဝေဆာလာမလဲ ဆိုတာ သေချာစွာဖြင့်
မြင်တွေ့ရမှာ ကေနမလွဲဖြစ်ပါကြောင်း . . .။

သာသနာပိုင်ဒေါက်တာဒေါက်တာ
ဒေါက်တာဒေါက်တာ

ရှာလုပ် ၆၅

ကျေးဇူးတင်စာ

ဆုလှူခြင်း (B.Th VI)
(သက်သေခံချက်)

၂၀၀၆-၂၀၀၇ စာသင်နှစ်၊ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက် ... ကျွန်တော်တို့ တတိယနှစ်ကျောင်းသူ/သားများရဲ့ Intership ခရီးစဉ်အတွေ့အကြုံများကို ဝေမျှပါရစေ။ ၂၀၀၇ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီ (၁၈) ရက်မှ မတ်လ (၁၉) ရက်နေ့ထိ လေ့လာရတဲ့အတွေ့အကြုံတွေဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တတိယနှစ်ကျောင်းသူ/သား (၁၆) ယောက်ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး မပျက်မကွက် အမိကျောင်းတော်ကြီးမှ ချမှတ်ထားသောလွိုင်ကော်ရှင်ပေါလု အသင်းတော်သို့ သွားရောက်လေ့လာ ခွင့်ရခြင်းက ဘုရားသခင်ကျေးဇူးကြောင့်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အား ကောင်းသောအတွေ့အကြုံများကို ဝေမျှရန် လက်ကမ်းကြီးလျက်ရှိတဲ့ လွိုင်ကော်ရှင်ပေါလု အသင်းတော်ကို ကျေးဇူးတင်မဆုံးပါ။ တစ်လကြာ ကျွန်တော်တို့ တတိယနှစ်ကျောင်းသူ/သားများကို လိုလေသေးမရှိအောင် ဧည့်ဝတ်ကျွေးပွန်ခြင်းက ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ပထမဦးဆုံးသင်ခန်းစာဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားသခင်ပေးတဲ့ဉာဏ်ပညာဖြင့် စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးကိုအခြေခံကာ ဘုရားသခင်၏သာသနာတော်၊ ဘုရားသခင်၏သိုးများကို ကျွေးမွေးပြုစုတဲ့ ရှင်ပေါလုအသင်းတော်ရဲ့ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် စတိုင်လိုရဲ့ အမှုတော်ဆောင်အသက်တာထဲမှ သင်ခန်းစာယူလို့မကုန်နိုင်ပေ။ ဘီလူးမြစ်ကမ်းနံဘေးမှာတည်ရှိသောဘုရားကျောင်းနှင့်

ရေယာအတွင်းရှိ စီခြယ်ထားတဲ့ သဘာဝအလှတွေက ကမ္ဘာဦးကျမ်းထဲမှာဖတ်ရတဲ့ “ဒေင်ဥယျာဉ်” များလားလို့ ဖော်ကျူးနေမိတယ်။ (ဆာလံ ၁:၃) မှာတွေ့ရတဲ့ ကျမ်းစကား၏ပုံရိပ်ကို ဤအသင်းတော်၌ မြင်ယောင်နေမိတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ တစ်လတာကာလ ဘုန်းတော်ကြီးစတိုင်လို ဆိုဆုံးမခဲ့တဲ့စကားထဲမှ သင်ခန်းစာယူမိတဲ့စကားအချို့ကိုလည်း ဖော်ပြချင်ပါတယ်။ “အမှုတော်ဆောင်ဆိုတာ သိုးတွေကိုကြည့်ရှုကျွေးမွေးဖို့ပဲ။ သိုးတွေဆီကနေပြီးတော့ ပြန်ဆိုစကားလုံးလေးမှ ကျွန်ုပ်တို့အားအတွေးသစ်တစ်ခု ဝင်လာတာက ခေါင်းဆောင် (သို့) အမှုတော်ဆောင်တစ်ယောက်ဟာ မိမိရဲ့သိုးတော်စုမှရရှိလာသောအင်အားနဲ့ပဲ အသင်းတော်ကိုကြည့်ရှုနေပါက ကြာလာတော့ အသင်းသား (သို့) တွေဟာ မောပန်းလာပြီး ဝိညာဉ်ရေးမှာဖြစ်ဖြစ်၊ အသင်းတော်ပါဝင်မှုမှာဖြစ်ဖြစ် အားနည်းမှုတွေ တွေ့ကြုံစေနိုင်တယ် ဆိုတဲ့ခံစားချက်တွေ ဝင်မိပါတယ်။

နောက်ထပ်စကားတစ်ခုနဲ့တော့ “သာအေး စာမရေး” ဘူးတဲ့။ အသင်းတော်ရှင်သန် တိုးတက်ရေးဟာ ဟောပြောရုံသက်သက်၊ စာအုပ် စာမျက်နှာပေါ်ရေးရုံသက်သက်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်ပေးတဲ့လက်၊ ဘုရားသခင်ပေးသောခြေတို့ဖြင့် ကိုယ်တိုင်ပါဝင်လုပ်ဆောင်မှသာ အသင်းတော်တိုးတက်မှုရှိလာမယ်ဆိုတာကို သဘောပေါက်မိတယ်။ ယနေ့ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ အသင်းတော်တစ်ခုမှာဖြစ်ဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်သောအခါ အဟောအပြော၊ အရေးအသားများ၌သာ ဦးစားပေးလုပ်ဆောင်တာအပြင် ကိုယ်တိုင်ပါဝင်လုပ်ဆောင်ရမယ်ဆိုတာကိုလည်း သင်ခန်းစာရမိပါတယ်။

၅၇၇၆ ၄၆

ဒါ့ပြင် သစ်သီးပင်တွေဆိုမှာ ရရှိလာတဲ့ သင်ခန်းစာလေးကတော့ ကျွန်တော်တို့ ညနေခင်းမှာ ဆရာတော်ရဲ့ ခရမ်းစိုက်ခင်းမှာ ခရမ်းသီးခူးကြတယ်။ အဲဒီခရမ်းခင်းထဲမှာ ရှင်သန်ကြီးထွားကောင်းတဲ့ ခရမ်းပင်က သူ့ရဲ့ကြီးထွားမှုနှင့်အတူ ခရမ်းသီးတွေက ပြည့်သိပ်နေသလို အပင်အားသိပ်မကောင်းတဲ့အပင်လည်း သူ့ရဲ့ယူနိုင်တဲ့အင်အားနဲ့ အသီးပြည့်နေတာတွေရတယ်။ အသင်းတော်တိုင်းဟာ လုံးဝပြည့်ဝမှုရှိရမယ်ဆိုတာထက် ကိုယ့်မှာရှိတဲ့ခွန်အားနဲ့ အသင်းတော်ကိုပြုစုရမယ်ဆိုတဲ့ အတွေးသစ်ကို ကျွန်တော် ခံစားမိပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ ငါးကန်ထဲ ငါးဖမ်းကြတယ်။ ပိုက်ကွန်မှာပါလာတဲ့ငါးတွေကိုကြည့်ရင်း သခင်စေရာသို့ မငြင်းဘဲ ငါးများစွာကိုအုပ်မိခဲ့တဲ့ ပေတရုတ်ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို သတိရမိတယ်။ တကယ်တော့ ငါးကို သခင်ခရစ်တော်က ကောင်းသောပုံသက်သေဖြင့်ပြောလေ့ရှိပါတယ်။ ကနဦးအသင်းတော်မှာလည်း ငါးပုံကို လျှို့ဝှက်သင်္ကေတအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့တယ်။ ဤနေရာလေးဟာ

သခင်ယေရှုကျင့်လည်ခဲ့တဲ့ ဂါလိလဲဒေသနားဖြစ်နေသလား။ သခင်ယေရှုကျင့်လည်ခဲ့တဲ့နေရာမဟုတ်လည်း ခရစ်တော်ရဲ့မေတ္တာကိုပြသနေတဲ့အသင်းတော်ပဲလို့ မှတ်ချက်ချမိတယ်။ ထိုအသင်းတော်ဟာ အမိမြန်မာနိုင်ငံ စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေးကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှပါဝင်ဆောင်ရွက်တဲ့အပြင် မယုံကြည်သေးတဲ့ညီအစ်ကိုတွေကိုလည်း ခရစ်တော်ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုပြသတဲ့အသင်းတော်ဖြစ်ပါတယ်။ ယနေ့လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းမှာ အသင်းတော်တိုင်းဟာ ထိုကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်ကြမယ်ဆိုရင် ...။

တစ်လတာကာလပတ်လုံး စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးနှင့် ပတ်သက်၍ သင်ကြားပေးတဲ့ ဆရာဦးမျိုးအောင်၊ ဆရာဦးထွန်းရီနှင့် အချိန်ပိုင်းဆရာအားလုံး ...။ လွိုင်ကော်ရှင်ပေါလုအသင်းသူ/သားများအားလုံးနှင့် ဤခရီးစဉ်အတွက် ငွေကြေးကူညီသူ (Deacon David) အားလည်း ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါကြောင်း ဤရှာလုံမဂ္ဂဇင်းမှ ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သံလွင်စင်ရော်။

မရယ်မပြုံး

မေလ (၁၇) ရက်နေ့တွင် H.C.T.C ဝင်းထဲသို့ အမျိုးသမီးနှစ်ဦးရောက်လာသည်။ ထိုနေ့သည် ဝတ်စောင့်သောကာလအတွင်းဖြစ်သည်။ နေ့လည်အနားယူချိန်တွင် ...

ပထမအမျိုးသမီး - ကျောင်းသူ/သားတွေ ဘုရားကျောင်းဆင်းတာတောင် စကားမပြောကြဘူး။ တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းလိုက်တာနော်။ လိမ္မာလိုက်ကြတာကွယ်။

ဒု/အမျိုးသမီး - အေးကွယ်၊ တရားလေးတွေ မှတ်လာတယ်ထင်ပါ။

သို့နှင့် ကျောင်းသူတစ်ဦးကို မေးမြန်းလိုက်သည်။

ပ+ဒ အမျိုးသမီး - ဆရာမလေး တရားတွေမှတ်လာရလို့လား။ အားလုံးလိုလို တိတ်ဆိတ်လို့၊ မရယ်(ရီ)မပြုံးနဲ့ ပါလား ဟင်။

ကျောင်းသူ - ဟဲ့ ဟဲ့ ကျွန်မတို့ ဝတ်စောင့်ရလို့ပါ။ အဆောင်မှာပြောပါတယ်။ မပူပါနဲ့ အန်တီတို့ရယ်။

ဟေ ၅:၁၄(က) မှာဖော်ပြထားတယ်။ နောက်မှ လာပြောပါမယ်နော်။

CHONG SE

၅၇၇၆ ၄၇

၁။ နိဒါန်း

“အာရောဂျုံ၊ ပရမံ၊ လာဘမံ” - ကျန်းမာခြင်းသည် ဆုကျေးဇူးလာဘ်လာဘတစ်ပါး ဟုဆိုကြ၏။ မှန်ပေ၏။ ကျန်းမာခြင်းသည် ဘုရားသခင်က လူသားအားလုံးတို့အားပေးထားသည့် မွန်မြတ်လှသော၊ အဖိုးထိုက်တန်လှသော ဆုကျေးဇူးတစ်ခု ဖြစ်၏။ လူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် မြင်ရသောရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများနှင့် မမြင်ရသော နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စိတ်နှင့်ဝိညာဉ်တို့ကို ပေါင်းစု၍ ဖွဲ့စည်းထား၏။ ထို့ကြောင့် လူတစ်ဦးသည် ကိုယ်၊ စိတ်၊ ဝိညာဉ်သုံးပါးစလုံး ကျန်းမာမှသာ ကျန်းမာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဟု ဆိုနိုင်၏။ ကျန်းမာခြင်းဟုဆိုရာတွင် ကိုယ်ကာယ၌

ကျန်းမာရေးကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သည့် ခရစ်ယာန်ဘာသာစဉ်

ရေးသားသူ ဦးအောင်လှထွန်း

ရောဂါအမျိုးမျိုးမှကင်းဝေးခြင်း၊ ဝေဒနာခံစားရမှုအမျိုးမျိုးမှ ကင်းဝေးခြင်း၊ ရှင်သန်ကြီးထွား နိုးကြားတက်ကြွမှုရှိခြင်း၊ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့်လည်း ကြည်လင်ရှင်ပျခြင်း၊ တက်ကြွ နိုးကြား ရှင်သန်လန်းဆန်းခြင်း၊ တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်ခြင်း၊ ဇာတိပကတိအကျင့်များမှကင်းဝေး၍ ဝိညာဉ်ပကတိအကျင့် များကိုသာကျင့်ခြင်းတို့ကို ဆိုလိုပေ၏။

လူသားတို့သည် မတောင်းခံရဘဲ ကျန်းမာရွှင်လန်းခြင်းကို ဘုရားသခင်ထံမှ ဆုကျေးဇူးအဖြစ် ရရှိခံစားနေရသဖြင့် ကျန်းမာခြင်း၏တန်ဖိုးကို ဖျားနာခြင်း၊ ရောဂါဝေဒနာစွဲကပ်ခြင်းခံရသည့်အခါမှ သိလာကြ၏။ ကိုယ်၊ စိတ်၊ ဝိညာဉ်သုံးပါးစလုံးကျန်းမာမှ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ ပြည့်ဝစုံလင်သောအသက်တာကို နေနိုင်ကြမည်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏အစေကိုလည်း ခံနိုင်မည်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သစ္စာရှိသောဘဏ္ဍာစိုးတစ်ယောက်သည် မိမိ၏ ကိုယ်၊ စိတ်၊ ဝိညာဉ်သုံးပါးစလုံး ကျန်းမာရွှင်လန်းခြင်း၊ ရှင်သန်ကြီးထွားရင့်ကျက်ခြင်း ရှိလာရန် အမြဲတစေစောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းရမည်။ ပြုစုပျိုးထောင်ပေးရမည်။ အပြစ်အနာရောဂါကင်း၍ စင်ကြယ်သော မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာကိုလည်း ဘုရားသခင်ထံ ထိုက်တန်စွာ ပြန်၍ ဆက်ကပ်နိုင်ရန် ကြိုးစားရမည်ဖြစ်၏။

၂။ ရောဂါဝေဒနာအစ အပြစ်က

ကမ္ဘာဦးကျမ်း၊ အခန်းကြီး (၁) တွင် ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းသမျှသည် အလွန်ကောင်းမွန်ကြောင်း ဖော်ပြထား၏ (ကမ္ဘာ ၁:၃၀)။ ကျန်းမာရွှင်လန်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော လူယောက်ျားနှင့်လူမိန်းမတို့ကို ဒေင်ဥယျာဉ်တွင် အေးချမ်းစွာ နေထိုင်စေခဲ့ကြောင်းကိုလည်း (ကမ္ဘာ ၂:၇) တွင် ဖော်ပြထား၏။

ဤသို့ ကျန်းမာရွှင်လန်းစွာ ဘုရားသခင်နှင့် မိတ်သဟာယပြုနေထိုင်လျက်ရှိရာမှ လူသည် ဖောက်ပြန်ကာ ဘုရားသခင်က မစားရန်တားမြစ်ထားသောအပင်မှ အသီးကို စားခဲ့၏။ ဘုရားသခင်၏စကားကို မနာခံ၊ အပြစ်ကို ကျူးလွန်ခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ လူသည် ကျဆင်းခြင်းသို့

ရောက်ကာ ဝေဒနာခံစားရခြင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခံစားရခြင်းနှင့် အတူ ရုပ်ခန္ဓာပျက်စီး၍ သေခြင်းသို့ရောက်ခဲ့ရ၏။ (ကမ္ဘာ ၃:၁၆-၁၉) တွင် ...

“မိန်းမကိုလည်း သင်သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းဝေဒနာကို အလွန်များပြားစေမည်။ ပင်ပန်းစွာ ဝေဒနာခံ၍ ဖွားရမည်။ . . . ယောက်ျားကိုလည်း ထိုအပင်၏အသီးကိုမစားရဟု ငါပညတ်သော်လည်း မယားစကားကိုနားထောင်၍ စားမိသောကြောင့် မြေ၏အသီးကို တစ်သက်ပတ်လုံး ပင်ပန်းစွာ စားရမည်။ . . . သင်ထွက်ရာမြေသို့ မပြန်မီတိုင်အောင် သင်၏ မျက်နှာမှ ချွေးထွက်လျက် အစာကိုစားရမည်။ . . . သင်သည် မြေမှန်မှဖြစ်၍ မြေမှန်သို့ပြန်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏” ဟုဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဒုစရိုက်အပြစ်သည် သေမင်း၏လက်နက်ဖြစ်တော့သည် (၁ ကော၊ ၁၅:၅၆)။ မွေးသည့်အချိန်မှစ၍ နာခြင်း၊ အိုမင်းခြင်း၊ သေခြင်းဟူသော ရောဂါသည် စွဲကပ်လာခဲ့၏။ အချိန်ကျ ရောက်သောအခါ ရုပ်ခန္ဓာသည် ပျက်၍ မူရင်းမြေသို့ပြန်ရ၏။ ဒေသနာကျမ်းတွင် ...

“ထိုကာလ၌ မြေမှန်သည် နေရင်းမြေသို့ လည်းကောင်း၊ ဝိညာဉ်သည် အရင်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်ထံသို့လည်းကောင်း ပြန်ရလိမ့်မည်” (ဒေသနာ ၁၂:၇) ဟု ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဝိညာဉ်သည် သခင်၏ရှေ့တော်မှောက်သို့ရောက်သောအခါတွင်လည်း သခင်၏ခံစားမှုအကြောင်း ဒေသနာကျမ်းတွင် “ဘုရားစီရင်ခြင်းခံရမည့်အကြောင်း ဒေသနာကျမ်းတွင် “ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောဝက်ထားခြင်းမှစ၍ အလုံးစုံသော အမှုကောင်း၊ မကောင်းရှိသမျှတို့ကို စစ်ကြော၍ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူမည်” (ဒေ ၁၂:၁၄) ဟု ဖော်ပြထား၏။ (၂ကော ၅:၁၀) တွင်လည်း ...

“ငါတို့ရှိသမျှသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ကျင့်သော အကျင့် ကောင်း/မကောင်းရှိသည့်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို အသီးသီးခံခြင်းမှာ ခရစ်တော်၏တရားပလ္လင်ရှေ့ ပေါ်ပေါက်လာကြမည်” ဟုလည်း ဖော်ပြထား၏။

၃။ ရုပ်ခန္ဓာကျန်းမာရေးကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သည့် ဘဏ္ဍာစိုး

(က) ရုပ်ခန္ဓာစွဲစည်းတည်ဆောက်မှု
လူ၏ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်ပုံ၊ ဖွဲ့စည်းပုံကို သေချာစွာလေ့လာကြည့်မည်ဆိုပါက အလွန်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည်ကိုတွေ့ရမည်ဖြစ်၏။ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုစီအား တည်ဆောက်ထားသော ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ၊ တည်ဆောက်ထားသည့် ဒီဇိုင်းပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံ၊ အသီးသီးလုပ်ဆောင်သည့် လုပ်ငန်းဆောင်တာများ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုကို ဟန်ချက်ညီညီလုပ်ဆောင်စေသော ထိန်းချုပ်စနစ် သည်တို့မှာ အံ့ဩဖွယ် ထူးခြားလှ၍ မည်သည့် လူသားကမူ တုပ၍ ဖန်တီးလုပ်ဆောင်နိုင်သည့် အမှုမဟုတ်ပေ။ သိပ္ပံညာဏ်လေ့လာစူးစမ်းမှုများ တိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ လူ၏ခန္ဓာကိုယ်ဖွဲ့စည်းပုံနှင့် အလုပ်လုပ်ဆောင်ပုံကို ပို၍သိရှိလာလေလေ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်အား တည်ဆောက်ခဲ့သော ဘုရားသခင်၏ တူနိုင်၍အမိနိုင်သော ဉာဏ်တော်နှင့် အနန္တတန်ခိုးတော်ကို မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်လာရလေလေဖြစ်၏။

ထို့ပြင် တည်ဆောက်ထားသော ခန္ဓာကိုယ်အား ပြင်ပအန္တရာယ်များကာကွယ်ရန် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတိုင်း၌ အကာအကွယ်၊ အရံအတားများကို ထည့်သွင်း တည်ဆောက်ထားသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ရောဂါဖြစ်စေတတ်သော ဖျားနာစေတတ်သော ပြင်ပမှပိုးမွှားများ၊ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းသို့ ဝင်လာပါကလည်း ကာကွယ်တွန်းလှန်နိုင်ရန် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌ ကိုယ်ခံစွမ်းအားစနစ်ကိုလည်း တည်ဆောက်ပေးထား၏။ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများ သူ့နေရာနှင့်သူ သူ့အချိန်နှင့်သူ လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ကိုင်နိုင်ရန် အပြန်အလှန်ညှိနှိုင်း၍ ဝပေါင်းလုပ်ဆောင်နိုင်ရန် ကိုယ်ခန္ဓာအန္တရာယ်ကင်းရှင်းရေးနှင့် ကျန်းမာခြင်းရှိရန် ကိုယ်ခန္ဓာဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အရေးပါသော အချက်အလက်များသို့မိုးထား၍ လိုအပ်သောအခါ ပြန်လည်ထုတ်ယူအသုံးပြုနိုင်ရန် စသည်တို့ကို လုပ်နိုင်သည့် ထိန်းချုပ်စနစ်နှင့် အသိဉာဏ်ကိုလည်း ထည့်သွင်းတည်ဆောက်ပေးထား၏။

၂၀၀၇ ■
ဘုရားသခင်သည် လူတိုင်း ရောဂါကင်းဝေး၍ ကျန်းမာရွှင်လန်းစွာ အသက်ရှင်နိုင်ရန် အဖက်ဖက်မှ ပြည့်စုံသော အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသည့်ခန္ဓာကိုယ်ကိုပေးထား၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ဘဏ္ဍာစိုးများအနေနှင့် မိမိအား ပေးအပ်ထားသောခန္ဓာကိုယ်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းရမည်။ ကြီးထွားရှင်သန်ရန် အစဉ်တစိုက်ပြုစုပျိုးထောင်ရပေမည်။ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ထားရှိ၍ ထိုက်တန်သောအမှုတော်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်အား ပြန်၍ ဆက်ကပ်ရမည်။ အများအကျိုးကိုလည်း သယ်ပိုးဆောင်ရွက်၍ မိမိအသက်တာဖွံ့ဖြိုးရှင်သန်ရေးအတွက် (ကျန်းမာရေးကိုပျက်ယွင်းစေသော ဇာတိပကတိ၏တပ်မက်ခြင်း၊ ဒုစရိုက်အကျင့်များမှ ရှောင်ရှားရမည်။

တမန်တော်ရှင်ပေါလုက ရောမဩဝါဒစာတွင် ...

“သင်တို့သည် မိမိ၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို အဓမ္မအလိုငှာ ညစ်ညူးခြင်းတရား၊ အဓမ္မတရား၌သွင်း၍ ကျွန်ုပ်ခံစေဖူးသည့်နည်းတူ ယခုမှာ ကိုယ်အင်္ဂါများကို သန့်ရှင်းခြင်းအလိုငှာ ပြောမတ်ခြင်းတရား၌ သွင်း၍ ကျွန်ုပ်ခံစေကြလော့” (ရောမ ၆:၁၉) ဟုဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ကိုယ်အင်္ဂါများကို သန့်ရှင်းစေ၍ ပြောမတ်မှန်ကန်စွာ အသုံးပြုရမည်။

(ခ) ရုပ်ခန္ဓာကျန်းမာရေးအတွက် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း

- ကိုယ်ခန္ဓာကျန်းမာဖွံ့ဖြိုးရန်
(၁) ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ရောဂါမဝင်နိုင်ရန် တားဆီးကာကွယ်ရမည်။
ဤသို့ ကာကွယ်ရန်အတွက် တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းရေးကိုကျင့်သုံးခြင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်သန့်ရှင်းရေးကို ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ ရောဂါကူးစက်ပြန့်ပွားခြင်းကို ကာကွယ်ခြင်း၊ ထိုက်သင့်သောဆေးဝါးကိုပိုမိုခြင်း၊ ကြိုတင်ကာကွယ်ဆေးများထိုးခြင်း၊ မသန့်ရှင်းသောအစာနှင့် ရေများကိုသောက်စားခြင်းမှ ရှောင်ခြင်း၊ အစားကျူးခြင်း၊ အအိပ်ကျူးခြင်းကို

၂၀၀၈ ■

ရှောင်ကြဉ်ခြင်းပြုရပေမည်။ ထို့ကြောင့် သုတ္တံဆရာက- “စပျစ်ရည်အသောက်ကျူးသောသူ... အစားကျူးသောသူတို့ကို အပေါင်းအဖော်မလုပ်နှင့်” (သုတ္တံ ၂၃:၂၁) ဟု သတိပေးထား၏။

ထို့ပြင် ရောဂါများဝင်နိုင်သော ကိုယ်ကာယ တပ်မက်ခြင်းအမျိုးမျိုး (ကာမဂုဏ်လွန်ကျူးခြင်း၊ မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲခြင်း၊ အပျော်အပါးလိုက်စားခြင်း) မှလည်း ရှောင်ကြဉ်ရန် ရှင်ပေါလုက အောက်ပါအတိုင်း သတိပေးခဲ့၏။
♦ မတရားသောမေထုန်ကို ပြုသောသူမည်သည်ကား မိမိကိုယ်ကို ပြစ်မှား၏ (၁ကော ၆:၁၈)
♦ ကိုယ်ခန္ဓာသည် မတရားသောမေထုန်အဖို့ဖြစ်သည် မဟုတ်၊ ဘုရားခင်အတွက်ဖြစ်၏ (၁ကော ၆:၁၃)
♦ မတရားသောမေထုန်ကိုမိမိဝံ့ခြင်း၊ ညစ်ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊ ကိလေသာပူပန်ခြင်း၊ ဆိုးညစ်သောတပ်မက်ခြင်း၊ ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော သင်တို့၏ ကိုယ်အင်္ဂါကို ... ရှောင်ကြဉ်ကြလော့ (ကောလော ၃:၅)။

တမန်တော်ရှင်ယောဟန်ကလည်း ...

“လောက၌ရှိသမျှသောအရာတည်းဟူသော ကိုယ်ကာယတပ်မက်ခြင်း၊ မျက်စိတပ်မက်ခြင်း၊ လောကီစည်းစိမ်ဝါကြွားခြင်းတို့သည် ခမည်းတော်နှင့် မဆိုင်၊ လောကနှင့်သာ စပ်ဆိုင်၏” (၁ယော ၂:၁၆) ဟု မိန့်တော်မူခဲ့၏။

(၂) ကိုယ်ခံစွမ်းအားကို မြှင့်တင်ပေးရမည်

ကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုမြှင့်တင်ရန် အာဟာရဖြစ်စေသောအစာကို မှန်မှန်စားသုံးရမည်။ အအိပ်၊ အစားမှန်၍ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားလေ့ကျင့်ခန်းယူခြင်းကို မှန်မှန်ပြုရမည်။ ကိုယ်ခံစွမ်းအားကိုတိုးစေသော ကာကွယ်ဆေးများကို ကြိုတင်၍ သောက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်းကို ပြုရမည်။ ကိုယ်ခံစွမ်းအားကျရောဂါကိုဖြစ်စေသော အမှုအကျင့်များ (မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲခြင်း၊ လိင်တူချင်းဆက်ဆံခြင်း၊ ကာမဂုဏ်လွန်ကဲခြင်း၊ လိင်ဖော်များစွာနှင့် အပျော်ကျူးခြင်း) ကို ရှောင်ရှားရမည်။

ထို့ကြောင့် တမန်တော်ရှင်ပေါလုက ...

“သင်တို့၏ သေတတ်သောကိုယ်ခန္ဓာ၏တပ်မက်ခြင်းအလိုသို့ လိုက်ရသည်တိုင်အောင် အပြစ်တရားသည် သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အစိုးမရစေနှင့်။ သင်၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို ဒုစရိုက်လက်နက်ဖြစ်စေ၍ အပြစ်တရားအား မဆက်ဆံကြနှင့်။ သုစရိုက်လက်နက်အဖြစ် ဘုရားသခင်ကိုဆက်ကပ်ကြလော့” (ရောမ ၆:၁၂-၁၄) ဟု မိန့်ဆိုခဲ့၏။

(၃) ကိုယ်ခန္ဓာကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာထားရမည်။

ဘုရားသခင်သည် မိမိအား ထိုက်တန်စွာပြန်၍ ဆက်ကပ်နိုင်ရန် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသောကိုယ်ခန္ဓာကို လူတိုင်းအားပေးထား၏။ ထို့ကြောင့် တမန်တော်ရှင်ပေါလုက “ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘုရားသခင်အဖို့ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာအဖို့ဖြစ်၏” (၁ကော ၃:၁၃) ဟု မိန့်ဆိုခဲ့၏။

ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကိန်းအောင်းရာမိမိမာန်သဖွယ်လည်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာသည် သန့်ရှင်းရမည်။ ဒုစရိုက်အညစ်အကြေးနှင့်ကင်းစင်ရမည်။ အပြစ်အနာအဆာကင်းရမည်။ ကောရိန္ဒုဩဝါဒစာ ပထမစောင်တွင် ...

“သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘုရားသခင်ပေးသောတော်မူသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော သင်တို့အထဲ၌ကိန်းဝပ်၍ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ဝိမာန်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မိမိတို့ကိုယ်မိမိတို့ မပိုင်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း မသိကြသလော” (၁ကော ၆:၁၉) ဟူ၍ လည်းကောင်း ...။

“သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကြသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့၏အထဲ၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်ကိုလည်းကောင်း မသိကြသလော။ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏ဝိမာန်တော်ကိုဖျက်ဆီး၏။ ထိုသူကို ဘုရားသခင်ဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ဝိမာန်တော်သည် သန့်ရှင်း၏” (၁ကော ၃:၁၆-၁၇) ဟု ဖော်ပြထား၏။

(ဂ) ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ခန္ဓာကို ဘုရားသခင်ထံ ထိုက်တန်စွာ ပြန်၍ဆက်ကပ်ရမည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ထံမှခံစားရသော ဆုကျေးဇူးအပေါင်းအတွက် ထိုက်တန်စွာ ပြန်၍ပူဇော်ဆက်ကပ်ခြင်းပြုရမည်ဖြစ်၏။ ပူဇော်ဆက်ကပ်ခြင်းကို အမျိုးမျိုး ပြုလုပ်ကြသော်လည်း ဘုရားသခင်အနက်ဆုံးဖြစ်တော်မူသော ပူဇော်သက္ကာသည် မိမိ၏ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှလုံးသုံးပါးစလုံးကို ဆက်ကပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ဆက်ကပ်ရာတွင် ထိုက်တန်ခြင်းရှိရန် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် သန့်ရှင်းရမည်။ အပြစ်အနာကင်းစင်ရမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ရှင်ပေါလုက ...

“ညီအစ်ကိုတို့ အသက်ရှင်ခြင်းလက္ခဏာ၊ သန့်ရှင်းခြင်းလက္ခဏာ၊ ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူသောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောယင်ကို သင်တို့သည်ပူဇော်၍ မိမိကိုယ်ကို ဘုရားသခင်အား ဆက်ကပ်ခြင်းဝတ်ကိုပြုမည်အကြောင်း သင်တို့ကို ငါ ထိုက်တွန်း နိုးဆော်၏” (ရောမ ၁၂:၁) ဟု မိန့်မှာခဲ့၏။

(ဃ) ကိုယ်ခန္ဓာကိုအလွဲသုံးစားပြုခြင်းမှ ရှောင်ရှားပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ဆန္ဒအလိုတပ်မက်ခြင်းအမျိုးမျိုး နောက်သို့လိုက်၍သော်လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာသာယာမှုအတွက်လည်းကောင်း၊ ငွေကြေးဥစ္စာကို မျှော်ကိုး၍သော်လည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်ကို အလွဲသုံးစားပြုခြင်း၊ ရောင်းစားခြင်း၊ အရင်းအနှီးပြု၍ငွေရှာခြင်း စသည်တို့ကို လုပ်တတ်ကြပေသည်။ ဤသို့ အလွဲသုံးစားပြုခြင်းကို သမ္မာကျမ်းစာက ရှောင်ရှားရန် သတိပေးထား၏။ ရှင်ပေါလုက ...

“သင်၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ခရစ်တော်၏အင်္ဂါဖြစ်ကြောင်း မသိကြသလော။ သို့ဖြစ်လျှင် ခရစ်တော်၏အင်္ဂါကိုယူ၍ ပြည့်တန်ဆာ၏အင်္ဂါဖြစ်စေအပ်သလော” (၁ ကော ၆:၁၅) ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “ငါသည် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်ကို မနှစ်သက်၊ ကျင့်ချင်သောအကျင့်ကိုမကျင့်၊ ရွံရှာဖွယ်သော

အကျင့်ကိုကျင့်၏” ဟုဖော်ပြခဲ့၏။ ထို့ပြင် သခင်ယေရှုကလည်း ... “အစာထက် အသက်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ အဝတ်ထက် ခန္ဓာကိုယ်က မြတ်သည် မဟုတ်လော” (လုကာ ၁၂:၂၃) ဟု စားဝတ်နေရေးအတွက် မြတ်သော ကိုယ်ခန္ဓာကို အလွဲသုံးစားမပြုရန် သွန်သင်ခဲ့၏။

(င) ကိုယ်ခန္ဓာတပ်မက်ခြင်းများကို ဘုရားသခင်၏ နေရာတွင် အစားထိုးမကိုးကွယ်နှင့်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာတပ်မက်ခြင်း အမျိုးမျိုး ခုစရိုက်အမျိုးမျိုး၊ ဝါသနာပါရာအမျိုးမျိုးတို့တွင် တစ်ခုခုကို တစ်ဖက်စွန်းရောက်အောင် စွဲလန်းခြင်းဖြစ်လာပါက ၎င်းစွဲလန်းမှု၏ စိုးမိုးချုပ်ကိုင်ခြင်းခံရတော့၏။ ဤသို့ဖြစ်လာပါက ၎င်းစွဲငြိမှုသည် လုပ်လေရာရာ၌ ပထမဦးစားပေးနေရာကိုယူလာပြီး အသက်တာကို ၎င်းက လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်လာ၏။ ဤသို့ ကိုယ်ခန္ဓာစွဲလန်းတပ်မက်ခြင်း၏ စိုးမိုးချုပ်ကိုင်ခြင်းကိုခံရလာပါက ၎င်းအား အမြဲ ဒူးထောက်

အညံ့ခံရတော့၏။ ဘုရား၏နေရာတွင် အစားထိုး၍ ကိုးကွယ်ရသည့်ဘဝသို့ရောက်လာတတ်၏။ ဤသည်မှာ ရုပ်တုကို မိမိကိုယ်တိုင်လုပ်၍ကိုးကွယ်ခြင်းတစ်မျိုးဖြစ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်က ပညတ်တော် (၁၀)ပါးထဲတွင် “ရုပ်ပွားဆင်းတုကို ကိုယ်အတွက်မလုပ်နှင့်။ ဦးမချ ဝတ်မပြုနှင့်” (ထွက် ၂၀:၄) ဟုထားမြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ရောမဩဝါဒစာတွင်လည်း ... “ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုသိလျက်ပင် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းသင့်သည်အတိုင်း မချီးမွမ်း၊ ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း မသိမှတ်၊ ... မဖောက်ပြန်၊ မပျက်စီးနိုင်သော ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုပယ်လျက် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သော လူ၏ရုပ်တု၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်၏ရုပ်တုတို့ကို ဘုရားသခင်၏ နေရာ၌ ချီးမြှောက် (ကိုးကွယ်)ကြ၏” (ရောမ ၁:၂၀-၂၃) ဟု မိန့်ဆိုခဲ့၏။

(စ) ဘုရားသခင်နှင့် ကျန်းမာခြင်း ထာဝရဘုရားသခင်သည် ရောဂါကိုငြိမ်းစေသော ပျောက်ကင်းစေသောဘုရားဖြစ်၏။ မိမိ၏စကားကို စေ့စေ့နားထောင်၍ သွန်သင်ပညတ်ထားသောအကျင့်နှင့်ပညတ်များကို လိုက်နာစောင့်ရှောက်ပါက ရောဂါများမှကင်းဝေးမည့်အကြောင်း (ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၁၅:၂၆) တွင် ဖော်ပြထား၏။

ကိုယ်ခန္ဓာစွဲလန်းတပ်မက်ခြင်း၏ စိုးမိုးချုပ်ကိုင်ခြင်းကိုခံရလာပါက ၎င်းအား အမြဲ ဒူးထောက်အညံ့ခံရတော့၏။

“ထာဝရဘုရား၏စကားကို စေ့စေ့နားထောင်၍ နှစ်သက်တော်မူသောအကျင့်ကို ကျင့်လျှင်လည်းကောင်း၊ ပညတ်တရားတော်အလိုသို့လိုက်၍ စောင့်ရှောက်လျှင်လည်းကောင်း လူတို့၌ခွဲသော ရောဂါတစ်စုံတစ်ရာမျှ မစွဲစေရ။ ငါသည် သင်တို့၏ရောဂါကို ငြိမ်းစေသောထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏” (ထွက် ၁၅:၂၆)။

(ဆ) ယာယီတံနှင့် ထာဝရအိမ်တော် သမ္မာကျမ်းစာက ကျွန်ုပ်တို့ခန္ဓာကိုယ်သည် ယာယီတံဖြစ်၏။ မြေမှုန့်မှလာသောကြောင့် မြေမှုန့်သို့ပြန်ရမည်ဟုမိန့်ဆိုထား၏။ သို့ရာတွင် သမ္မာကျမ်းစာကပင်လျှင် ဘုရားသခင်နှင့် ခရစ်တော်ယေရှုအား ယုံကြည်သူအနေနှင့် အားငယ်စရာမဟုတ်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘုရားသခင်က ပြင်ဆင်ပေးထားတော်မူသော ထာဝရအိမ်တော်ရှိကြောင်းကိုဖော်ပြထား၏။ သခင်ယေရှုခရစ်ကလည်း ...

“သင်တို့စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကြလော့၊ ငါ့ကိုလည်း ယုံကြည်ကြလော့၊ ငါ့အဘ၏အိမ်တော်၌ နေစရာအခန်းများစွာ ရှိ၏” (ယော ၁၄:၁-၂) ဟု တမန်တော်ကြီးများအား အာမခံခဲ့၏။

ရှင်ပေါလုကလည်း ... “ယာယီတံဖြစ်သော ငါတို့အိမ်ပျက်လျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ လူလက်ဖြင့်မလုပ်ဘဲ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော နိစ္စထာဝရအိမ်ရှိကြောင်းကို ငါတို့သိကြ၏” (၂ကော ၅:၁) ဟု မိန့်ဆိုခဲ့၏။

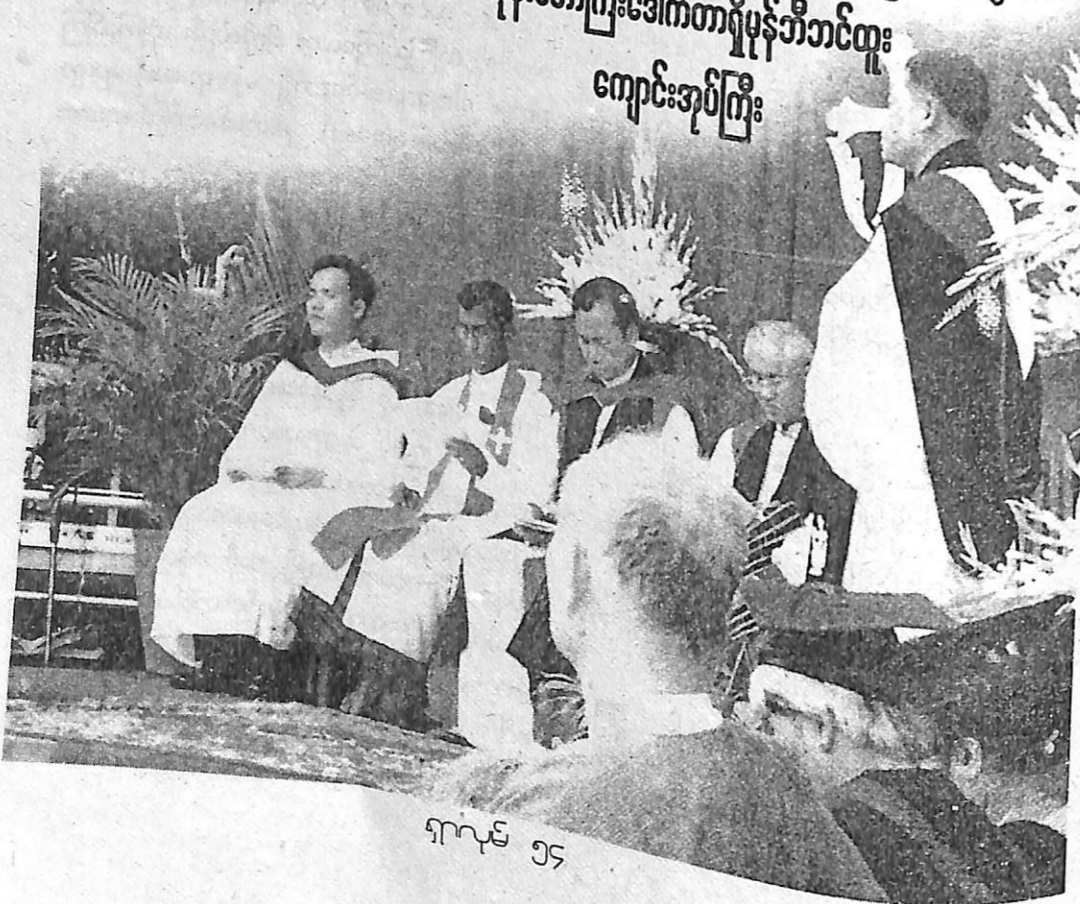
ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သူများသည် ယာယီတံကိုစွန့်၍ ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်ပေးသော အိမ်တော်သို့ရောက်ရှိနိုင်ရန် လောကတွင်အသက်ရှင်နေစဉ် အတွင်းဘုရားသခင်ကပေးထားသည့် အဖိုးတန်လှစွာသောခန္ဓာကိုယ်ကိုသစ္စာရှိသောဘဏ္ဍာစိုးတစ်ယောက်အနေနှင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းခြင်း၊ ရောဂါဝေဒနာများမှကင်းခြင်း၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းရှိရန် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရပေမည်။

ယနေ့သည် မြန်မာနိုင်ငံခရစ်ယာန်အသင်းတော်၊ သန်ရှင်းသောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်၏ (၁၁) ကြိမ်မြောက် ဘွဲ့နှင်းသဘင်အချိန်အခါယနေ့ဖြစ်ပါသည်။ ဘွဲ့နှင်းသဘင် သို့ ကြွရောက်လာကြသော အထူးညွှန်တော်များ၊ သန်ရှင်းသောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်၏ စီမံကွပ်ကဲရေး ဘုတ်အဖွဲ့ဝင်များ၊ စီမံအုပ်ချုပ်ရေးကော်မတီဝင်များ၊ အလှူရှင်များ၊ ဆရာ/မများနှင့် ညွှန်ကြားမှုဌာနဝန်ထမ်းများတို့ပါဝင်ကြသည်။

ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံကြတဲ့ အဆွေတို့၏စိတ်နှလုံး၌ အရှင်ခရစ်တော်၏ ကြွယ်ဝသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာ အပြာဖြာ သက်ရောက်ပါစေကြောင်း ဆုတောင်းရင်းနှင့် နှုတ်ခွန်းဆက်သပါသည်။

အရှိန်အဟုန်နှင့်ပြောင်းလဲနေသော လောကကမ္ဘာကြီးတွင် နည်းပညာများ၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုမြန်ဆန်သော်လည်း ခေါင်းဆောင်မှုအပိုင်းတွင် ခေါင်းဆောင်ရှားပါးသည်

၂၀၀၆ - ၂၀၀၇ ပညာသင်နှစ်ဘွဲ့နှင်းသဘင်တွင် ကျောင်းအုပ်ကြီး၏မိန့်မှာချက် ဘုန်းတော်ကြီးဒေါက်တာရှိမုန်ဘီဘင်ထူး ကျောင်းအုပ်ကြီး

၇၇၇၆ ၅၄

အဖြစ်နှင့်ကြုံတွေ့နေရပါသည်။ ခေါင်းဆောင်မှုဆိုသည်မှာ လူများကို မှန်သောလမ်းသို့၊ မှန်ကန်သောနည်းစနစ်ဖြင့် ကူညီပေးပြီး ပန်းတိုင်သို့ရောက်အောင် အတူတကွ ချီတက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သခင်ယေရှုက ယုံကြည်သူများအား ဦးဆောင်ရန် အမှုတော်ဆောင်များကို စေလွှတ်သည့်အခါ “တောခွေးစု ထဲသို့ သိုးတို့ကိုစေလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကိုပါ စေလွှတ်၏။ ထို့ကြောင့် မြွေကဲ့သို့လိမ္မာလျက်၊ ချိန်ကဲ့သို့ အဆိပ် ကင်းလျက်ရှိကြလော့” (မသဲ ၁၀:၁၆) ဟု မိန့်မှာခဲ့ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ခေါင်းဆောင်ဆိုသည်မှာ အသွင် သဏ္ဍာန်လိမ္မာပြီး အပြစ်ကင်းစွာ အသက်ရှင်နေထိုင်၍ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုရသူဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ ကျွန်တော်တို့ ကိုလည်း ထိုကဲ့သို့သော ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ရန် အတွက် အရှင်ဘုရားအလိုရှိပါသည်။

ယနေ့တွင် ကျွန်တော်တို့၏တာဝန်မှာ ဘုရားသခင် ခိုင်းစေသောအမှုကို ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင် သည့် ခေါင်း ဆောင်ကောင်းများဖြစ်ရန် လိုအပ်နေပါပြီ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အသင်းတော်သမိုင်းတစ်လျှောက် လုံးတွင် အမှုတော်ဆောင်အချို့တို့သည် သိုးထိန်းကောင်းကဲ့သို့ အသက်မရှင်ဘဲ အစားသိုးထိန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ကျိုးရှာ သိုးထိန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လမ်းမှားသို့ပို့ဆောင်သော သိုးထိန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အသက်ရှင်ခဲ့သည့်အတွက် သူတစ်ပါးအတွက်အလင်းမဖြစ်စေဘဲ စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာ အဖြစ်သာကြုံတွေ့စေပါသည်။ ထို့ကြောင့် အသင်းတော် သည်လည်း တိုးတက်သင့်သလောက် မတိုးတက်ခဲ့ပေ။ အရှင်ဘုရား၏အမှုတော်ဆောင်များ ဖြစ်သော ခေါင်းဆောင်များသည် သူတစ်ပါးထံမှယူ နေခြင်းထက် မိမိဘက်ကလည်း တတ်နိုင်သမျှ ပေးကမ်း တတ်ရန်လည်း ကြိုးစားကြရပါမည်။

ယနေ့ ဓမ္မတက္ကသိုလ်မှ ချီးမြှင့်လိုက်သော B.Th ဘွဲ့လက်မှတ်သည် အသင်းတော်ရှင်သန်တိုးတက် ရန်အတွက် အထောက်အကူဖြစ်သော ဓမ္မပညာသင်ယူမှု ဖြစ်ဖို့ရန် အရေးကြီးပါသည်။ မိမိကိုယ်ကိုလည်း ဝိညာဉ် ရေးရာ၌ ကြီးပွားတိုးတက်စေရန် ဖြစ်ပါသည်။ အမှုတော်

ဆောင်ခြင်းသည် ကြီးမားကျယ်ပြန့်သောတာဝန်ဖြစ်သော ကြောင့် သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏လမ်းပြသွန်သင်မှုကို လည်း ခံယူ၍ အသက်တာတွင် အကောင်းဆုံးအမှုတော် ဆောင်များဖြစ်ကြပါစေရန် ဓမ္မတက္ကသိုလ်မှ ဆုတောင်း မေတ္တာပို့ပေးပါသည်။

ဓမ္မဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရရှိကြသောအဆွေတို့ ဓမ္မတက္ကသိုလ် မှအပ်နှင်းလိုက်သောဘွဲ့လက်မှတ်နှင့် ဝိညာဉ်ရေးဆိုင်ရာ အားထုတ်မှုတို့သည် အသက်တာတစ်လျှောက်လုံးအတွက် အထောက်အကူဖြစ်စေလိုပါသည်။ အဆွေတို့ ဉာဏ်ပညာ အထောက်အကူဖြစ်လာအောင် ဆရာ/မများက ပြုစု ထူးချွန်သောသူများဖြစ်လာအောင် ဆရာ/မများက ပြုစု ပျိုးထောင်လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ပါသည်။ သက်ဆိုင်ရာ သာသနာ ပိုင်ကြီးများနှင့်ဘုန်းတော်ကြီးများ၊ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးများကလည်း အလှူငွေအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သွန်သင်လမ်းပြခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆုတောင်းပေးခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမှုတော်ထမ်းဆောင်ရန် အခြေခံကောင်းများကိုလေ့ကျင့်သင်ကြားပေးပြီး ရိုးသား ဖြူစင်သော၊ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော စာရိတ္တကောင်းမွန် သော၊ ကျန်းမာသန်စွမ်းသော၊ ဝိညာဉ်ရေးတွင် ရင့်ကျက် သူများဖြစ်လာစေရန်အတွက် ဝိုင်းဝန်းကြိုးပမ်းဆောင်ရွက် ခဲ့ကြပါသည်။ အဓိဓမ္မတက္ကသိုလ်မှ ပြုစုပျိုးထောင်ပေး လိုက်သည့်အခြေခံကောင်းများကို ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးအောင် ကြိုးပမ်းပြီး အသင်းတော်၏ပန်းပြောင်းတာဝန်ကို ထမ်း ဆောင်ရမည်မှာ အဆွေတို့ လူငယ်လူရွယ်များအတွက် အသင်းတော်လိုအပ်လျက်ရှိသော အစေခံခေါင်းဆောင်များ အဖြစ် ဆက်လက်၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ရန် မေတ္တာပို့ ဆုတောင်းပေးပါသည်။ တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအတွက် အသင်း တော်နှင့်မိမိသားစုအတွက်အကျိုးပြုသော ဓမ္မပညာသင် ယူမှုဖြစ်ပါစေဟု ဆုမွန်ကောင်းတောင်းရင်း နိဂုံးချုပ်ပါသည်။

အမှုတော်မြတ်၌

ဘုန်းတော်ကြီးဒေါက်တာရှိမုန်ဘီဘင်ထူး ကျောင်းအုပ်ကြီး

၇၇၇၆ ၅၅

မြန်မာနိုင်ငံခရစ်ယာန်အသင်းတော်တွင် ရန်ကုန် သာသနာပိုင်နယ်သည် ၁၈၇၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၄) ရက်နေ့တွင် စတင်တည်ထောင်ခဲ့သောကြောင့် အခြား သာသနာပိုင်နယ်များထက် သက်တမ်းအရင့်ဆုံး သာသနာ ပိုင်နယ်တစ်ခုဖြစ်၍ သာသနာပိုင်နယ်များအားလုံးကို ဦး ဆောင်သော သာသနာပိုင်နယ် (Arch - Diocese) ဟု

အသင်းတော်၏အခြေခံစည်းမျဉ်းဓမ္မဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ တို့က ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်က နိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ရုံးစိုက်ရာမြို့တော်သည် ရန်ကုန်မြို့ ဖြစ်၍ မြို့တော်တည်ရှိရာဒေသနှင့်လည်း သက်ဆိုင်ပါသည်။ အင်္ဂလိပ်အသင်းတော်တစ်ခုလုံး၏

၅၆

ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအရ သာသနာပိုင်နယ်များသည် ဒေသ ဆိုင်ရာ မြို့တော်များကို အခြေခံ၍ သာသနာပိုင်နယ်ကို သတ်မှတ်ကြပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံခရစ်ယာန် အသင်းတော်ရှိ သာသနာပိုင်နယ်များကို လေ့လာနိုင်ပါ သည်။ ရန်ကုန်သာသနာပိုင်ကြီးသည် ရန်ကုန်နှင့်ပတ်သက် သော ဒေသကြီးတစ်ခုလုံးကို အထူးတာဝန်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည့်အပြင် ရန်ကုန်သာသနာပိုင်နယ်သည် (Arch- Diocese) ဖြစ်၍ သာသနာပိုင်ချုပ်ရာထူးကိုပါ ပူးတွဲ ထမ်းဆောင်ရသောအခွင့်အာဏာကိုပါ ရရှိကြပါသည်။

ယခုအခါတွင် ရန်ကုန်သာသနာပိုင်ကြီးနှင့် သာသနာပိုင်ချုပ်ရာထူးကို ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းကို (၂၀၀၇) ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၂၇) ရက်နေ့တွင် ပြုလုပ်ရန် စီစဉ်ထားကြပါသည်။ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရွေးချယ်ရမည် ဆိုခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သံဃာဆရာများ၊ လူသာမန်များတို့၏ ဆွေးနွေးချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ လေ့လာတွေ့ရှိရာတေသန ပြုချက်များကို စုဆောင်း၍တင်ပြပါမည်။ ဤသို့ တင်ပြ ခြင်းသည် အားလုံး နားလည်သဘောပေါက်ချင်မပေါက်ပေ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ပြောင်းလဲနေသော ခေတ်အခြေ အနေကို သတိထား၍ ဆင်ခြင်တွေးတောသူများအတွက် အထောက်အကူဖြစ်စေရန်မျှသာ စုစည်းတင်ပြခြင်းဖြစ်ပါ သည်။

မြန်မာနိုင်ငံခရစ်ယာန်အသင်းတော်အခြေခံ စည်း မျဉ်း ဓမ္မဥပဒေနှင့်နည်းဥပဒေများအရ သာသနာပိုင်ရာထူး သည် ကြည်ညိုလေးစားဖွယ်ရာထူးဖြစ်ပြီး အသင်းတော် ကိုဦးဆောင်ကာ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ဘိသိက် ပေးခြင်းကို ခံယူရရှိကြသည်ဟု အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်လက်ခံ ကြပါသည်။ ကနဦးအသင်းတော်တွင် သာသနာပိုင် ခေါ် ဒေသတစ်ခုကိုအုပ်ချုပ်ရန် အမှုတော်ဆောင် အကြီး အကဲကိုရွေးချယ်ရာ၌ယုံကြည်ခြင်းခိုင်ခံ့မြဲမြံသူ၊ အသရေ ရှိသောသူ၊ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိသောသူ၊ သန်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝသောသူတို့ကိုသာရွေးချယ်ကြကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏လမ်းညွှန်မှုကို ခံယူပြီး ရူပါရုံရှိသောသူများကို ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိ သောသူများဟု ယခင်က ခံယူခဲ့ပါသည်။ ယခုခေတ်သည်

နည်းပညာခေတ်ဖြစ်သောကြောင့် ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံ သောသူများကို ရွေးချယ်ရန် စဉ်းစားနေကြသည်ကို မှား သည်ဟုမဆိုလိုသော်လည်း အရင်းမူလစံနှုန်းဖြစ်သော သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ဘုရား၏လမ်းညွှန်မှုကို ရူပါရုံရှိရှိ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည် သာသနာ တွင် အကြီးအကဲ (သို့မဟုတ်) သာသနာပိုင်ကြီးများဖြစ် လာသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ထို့အပြင် အသရေရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုရာ၌ ကိုယ်ကျင့်တရားတစ်ခုတည်းကို မမှတ်ယူသင့်ပါ။ ယုံကြည် သူများကကြည်ညိုလေးစားပြီး နိုင်ငံတော်ကလည်း အမြင် ကြည်လင်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ဖို့ရန်လည်း လိုအပ်ပါသည်။ အုပ်ချုပ်သူအစိုးရမင်းများ၏အားပေးထောက်ခံမှုသည်လည်း အသရေရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်ပါသည်။ အသင်း တော်သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံးတွင်လည်း ထိုကဲ့သို့ အရည် တော်သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံးတွင်လည်း အသင်းတော်ကိုဦးဆောင်ဦးရွက် အချင်းပြည့်စုံကြသူများ၊ အသင်းတော်ကိုဦးဆောင်နိုင်စွမ်းရှိကြ ပြုရာတွင် ထိထိရောက်ရောက် ဦးဆောင်နိုင်စွမ်းရှိကြ သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့အပြင် လူတိုင်းတွင်အားနည်း ချက်ရှိသော်လည်း အားနည်းချက်များထဲမှ ဘုရားသခင် ၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် အားကိုးခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း၊ လေးစားခြင်း၊ ပေးလှူလိုသော ဆန္ဒရှိခြင်း၊ လုပ်ဆောင်လေရာတွင် အားပေးခြင်း၊ မေတ္တာပို့

မြန်မာနိုင်ငံခရစ်ယာန်အသင်းတော် အခြေခံစည်းမျဉ်း၊ ဓမ္မဥပဒေနှင့်နည်းဥပဒေများအရ သာသနာပိုင်ရာထူးသည် ကြည်ညိုလေးစားဖွယ်ရာထူးဖြစ်ပြီး အသင်းတော်ကို ဦးဆောင်ကာ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ဘိသိက်ပေးခြင်းကို ခံယူရရှိကြသည်ဟု အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်လက်ခံကြပါသည်။ ကနဦးအသင်းတော်တွင် သာသနာပိုင်ခေါ် ဒေသတစ်ခုကိုအုပ်ချုပ်ရန် အမှုတော်ဆောင် အကြီးအကဲကိုရွေးချယ်ရာ၌ယုံကြည်ခြင်းခိုင်ခံ့မြဲမြံသူ၊ အသရေရှိသောသူ၊ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိသောသူ၊ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝသောသူတို့ကိုသာရွေးချယ်ကြကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏လမ်းညွှန်မှုကို ခံယူပြီး ရူပါရုံရှိသောသူများကို ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိသောသူများဟု ယခင်က ခံယူခဲ့ပါသည်။ ယခုခေတ်သည်

၅၇

F-8A

ပေးကြခြင်း စသည်လက္ခဏာများသည်လည်း အသရေ တင့်တယ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော အခြေခံအကြောင်း တရားများလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်သာသနာပိုင်နယ်သည် ဒေသန္တရ (၃)ခု ကိုအခြေခံလျက် ဖွဲ့စည်းထားသောနယ်တစ်နယ် ဖြစ်ပါ သည်။ ထိုအပြင် အခြေခံလူမျိုးစု (၃) မျိုးလည်းပါဝင်သော ဒေသဖြစ်ပါသည်။ တစ်နယ်နှင့်တစ်နယ်လည်း တွေးတော ဆင်ခြင်ပုံ၊ အသက်ရှင်ပုံ အနည်းငယ်စီကွာခြားမှုရှိသော နယ်တစ်နယ်လည်းဖြစ်ပါသည်။ သူတို့၏နယ်မြေဒေသနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ပါဝင်စားအောင်စည်းရုံးလှုံ့ဆော်နိုင်ပါက တစ်မှုထူးပြီး တိုးတက်နိုင်သောဒေသတစ်ခုလည်းဖြစ်ပါ သည်။ ရန်ကုန်သာသနာပိုင်နယ်သည် ၂၀၂၀ ခုနှစ်အထိ အသင်းတော်ရှင်သန်တိုးတက်ရေးစီမံကိန်းကို အခြေကျကျ လေ့လာသုံးသပ်ပြီး စီမံကိန်းရေးဆွဲကာ ဝိညာဉ်ရေး၊ ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း၊ အသင်းတော်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံစနစ် တကျဖြစ်ခြင်းကိုအကောင်အထည်ဖော်နေသော သာသနာ ပိုင်နယ်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာနိုင်ရန် အသင်း တော်က ဖြတ်သန်းသွားလာခဲ့သော (၁၅) နှစ်မြောက် ရန်ကုန်သာသနာပိုင်နယ်ယုဘိလပွဲကျင်းပ၍ တတမ်းပြုစု ခြင်း၊ လေ့လာတင်ပြခြင်းနှင့် ရန်ကုန်သာသနာပိုင်နယ် လွှတ်တော်တစ်ခုလုံးက တစ်ခဲနက်ထောက်ခံအတည်ပြုခဲ့ သောစီမံကိန်းကြီးလည်းဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ စီမံကိန်းကို ရန်ကုန်သာသနာပိုင်ကြီးနှင့် သာသနာပိုင်ချုပ်ဖြစ်လာ သူက အလေးအနက်ထား၍ လုပ်ဆောင်သွားပါက ယခင် က ထားခဲ့သည့်အစဉ်အလာဖြစ်သော (Arch-Dioecese) အသွင်ကို တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် ဖော်ဆောင်နိုင်မည်ဖြစ် ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံခရစ်ယာန်အသင်းတော်သည် မြန်မာ နိုင်ငံ၏အခြေခံဥပဒေအပေါ်တွင်အခြေခံလျက် အသင်း တော်လုပ်ငန်းများကိုလုပ်ဆောင်နေသည့် အသင်းတော်ကြီး တစ်ပါးဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်၏ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအရ အစိုး ရဋ္ဌာနများရုံးစိုက်ရာမြို့တော်သည် ရန်ကုန်မြို့မဟုတ်တော့ ဘဲ နေပြည်တော်သို့ပြောင်းရွှေ့သွားပြီဖြစ်ပါသည်။ အသစ် ရေးဆွဲပြီးအတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းမည့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ

အခြေခံဥပဒေအရ နေပြည်တော်သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ မြို့တော်ဖြစ်လာပေမည်။ အင်္ဂလိပ်ကန်အသင်းတော်၏ အခြေခံမူဝါဒအရ သာသနာပိုင်ချုပ်နယ်၏တည်ရှိရာနေရာ သည် မြို့တော်နှင့်နီးစပ်သည့် (သို့မဟုတ်) မြို့တော်ပတ်ဝန်း ကျင်နေရာဒေသတွင် တည်ရှိရမည်ဖြစ်ပါသည်။ တည်ရှိ ရန်လည်း အခြေခံအချက်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် နေပြည်တော်သည် တောင်ငူသာသနာပိုင်နယ်အတွင်း တည်ရှိသောကြောင့် တောင်ငူသာသနာပိုင်နယ်သည် (Arch-Dioecese) ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ အသင်းတော်၏ မေဇုဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်၍ သတ်မှတ်ရန်ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာခဲ့လျှင် တောင်ငူ သာသနာပိုင်ကြီးသည် အလိုအလျောက် သာသနာပိုင်ချုပ် ဖြစ်ဖွယ်ရာရှိပါသည်။ ထိုအခါ ရန်ကုန်သာသနာပိုင် ကြီးသည် သာသနာပိုင်ချုပ်တာဝန်ကို ပူးတွဲထမ်းဆောင် ရာမှ မိမိမူလတာဝန်ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံထမ်းဆောင်လာရ မည့်အချိန်ကာလလည်း ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ ထိုအခါ သာသနာပိုင်ချုပ်ရာထူးကို စွန့်လွှတ်ချိန်ရောက်က စွန့်လွှတ် နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါက အသင်းတော်သည် အဓိပ္ပာယ် ရှိရှိ အခြေခံဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေကျကျ အခွန်ရှည်စွာ တိုး တက်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် ရန်ကုန်သာသနာပိုင်နယ်သည် ယခင်က (Arch-Dioecese) ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော်လည်း ယခု အခါ သာသနာပိုင်နယ်အဆင့်သာ တည်ရှိပါက လည်း ဒေသန္တရ (၃) ခု သည် ရှင်သန်တိုးတက်လျက် တည်ရှိရန်သာဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် နယ်စီးသာသနာ ပိုင်ကြီးများ သီးသန့်သာသနာပိုင်ချုပ် သီးသန့်ထားရှိမည် ဆိုပါကလည်း အသင်းတော်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်မှု တစ်မျိုး တစ်မည်ပြောင်းလဲသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။ ရန်ကုန်သာသနာ ပိုင်ကြီးတစ်ပါးကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်းသည် အသင်း တော်ဝိညာဉ်ရေးတိုးတက်ခြင်း၊ ရှင်သန်နေခြင်း၊ စည်းလုံး ညီညွတ်ခြင်းကိုဖော်ဆောင်သည့် ခေါင်းဆောင်တစ်ပါးကို ကြည့်ညှိလေးစားမှုအပြည့်၊ အားကိုးမှု၊ မျှော်လင့်ချက်အစုံ တို့ဖြင့် ရွေးချယ်နိုင်စေမည့်အကြောင်း ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သပါသည်။ □

အတွေးကိုယ်စီ

နော်လေး

မေတ္တာအားဖြင့် ပြုပြင်တတ်သောယုံကြည်ခြင်း သာ အကျိုးရှိ၏ (ဂလာတီ ၅:၆)။
ဘဝမှာ မိသားစုအတော်များများနဲ့ တွေ့ကြုံ ခဲ့ရတယ်။ သိမြင်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီအထဲကမှ မိသားစု (၃)ခု အကြောင်း တွေးမိတယ်။ မိဘနဲ့သားသမီးကြား ဆက်သွယ် မှုလေးတွေပါပဲ။

ပထမအိမ်ထောင်မိသားစု
ထစ်ခနဲဆိုရင် ဆုံမယ်၊ ပူမယ်၊ သောင်းကျန်း ရိုက်နှက်မယ် ဆိုတဲ့မိသားစု။ တစ်ခါတလေများဆို ကလေး ကို သစ်ပင်မှာ ကြိုးတုပ်ရိုက်ပြီး နေလှန်းထားတာ။ ကိုယ် က မနေနိုင်လို့ အကျိုးရယ်အကြောင်းရယ်ပြောပြမိပါတယ်။ “ကိုယ့်ကလေး ကိုယ်ရိုက်တာ၊ ဆုံးမတာ ဘာဖြစ်သလဲ” ပြီးတာနဲ့ “ကဲဟယ်... ကဲဟယ် နောက်လုပ်ဦးမလား” လုပ်ဦးမလား” ဆိုပြီး တဖြန်းဖြန်းနဲ့ရိုက်လိုက်တာ ကလေး က ဘာမှပြန်မပြောဘဲ အံ့ကြိတ်ပြီး ပြန်ကြည့်တဲ့မျက်လုံး မှာတော့ စကားလုံးတွေများစွာနဲ့ပေါ့။

ဒုတိယအိမ်ထောင်မိသားစု
စီးပွားရေးကောင်းလေ စီးပွားရေးနောက်ကို နေ မအား။ ညမအားနဲ့ ငွေဆိုမှငွေ မိသားစု။ သားသမီးကို ချစ်လိုက်တာလည်း မပြောနဲ့တော့။ ဘာဖြစ်ချင်လဲ၊ ဘာလို ချင်လဲ၊ ပါးစပ်ဟရိုရိုသေးတယ်။ ပိုက်ဆံပေးမယ်ဆိုတဲ့မိဘ။ အဲ...သူတို့မပေးနိုင်တာက သူတို့ကလေးတွေအတွက် အချိန်၊ တစ်နေ့ သူတို့ရဲ့သမီးလေးက အမေနဲ့အဖေကို တစ်ရက်လောက်ကျောင်းလိုက်ပို့ပေးပါလို့ မွတ်သိပ်စွာ တောင်းဆိုဖို့ “မေမေနဲ့ဖေဖေ သမီးကျောင်း...” (စကား

လုံးတွေက တစ်ဝက်ပဲရှိသေး) “အို သမီးလေးရေ ကျောင်း သွားတော့မလား... တာ့တာ။ မေမေတို့လည်း သွားတော့ မယ်။ သမီးလေးအတွက် မုန့်ဖိုးရော့... ရော့၊ ဪ ကိုသိန်း (ဒရိုင်ဘာ) ရေ သမီးလေးကို ကောင်းကောင်းပို့ ပေးပါကွယ်” ပိုက်ဆံအထပ်လိုက်ကြီးကိုကိုင်ပြီး ကားပေါ်ကို နွမ်းလျှောထိုင်ချလိုက်တဲ့သမီးလေးရဲ့မျက်လုံးတွေမှာလည်း စကားလုံးများစွာ။

တတိယအိမ်ထောင်မိသားစု
ဒီမိသားစုကတစ်မျိုး။ မနက်အိပ်ရာထပြီဆိုတာ နဲ့ အကြီးဆုံး မိဘကစလို့ အငယ်ဆုံးကလေးထိ သူ့တာဝန် နဲ့သူ့။ မနက်စာစားချိန်မှာ တစ်မိသားစုလုံး စားရင်းသောက် ရင်း ကိုယ်လုပ်ရမယ့်အလုပ်၊ ကိုယ်သွားရမယ့်ခရီး အကြမ်း ဖျင်းပြောပြီး အသီးသီး အိမ်က ကသုတ်ကရက်ထွက်လို့ ညနေထမင်းစားချိန်မှာ ပြန်ဆုံကြ။ ညစာစားပြီးပြီလားဆိုရင် အိမ်ရှေ့ထွက်ထိုင်ရင်း မုန့်စားရင်း၊ စကားပြောရင်း တစ်နေ့ တာ ကိုယ့်အတွေ့အကြုံကိုပြောပြကြရင်း ရယ်ရယ်မောမော ပြီးသွားတဲ့အခါရိုသလို စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်ပြီး ဇာတ်သိမ်း သွားတာလည်းရှိတယ်။ သောကြာနေ့ညရောက်ရင်တော့ မိသားစုဝင်တိုင်း မပျက်မကွက်တက်ရောက်ရတဲ့ မိသားစု အစည်းအဝေးပွဲကြီးမှာ အဖေက သဘာပတိလုပ်၊ အမေက တစ်ပတ်တာမိသားစုရဲ့ထူးခြားတဲ့ဖြစ်စဉ်ကို အစီရင်ခံစာ တင်လို့ သုံးသပ်ကြ၊ ဆွေးနွေးကြ၊ ဩဝါဒပေးကြနဲ့ ရှေ့ လုပ်ငန်းစဉ်ချမှတ်လို့ ညီညီညာညာချီတက်နေတာ အခုချိန် ထိပေါ့။

ကဲ... မိတ်ဆွေတို့ရဲ့မိသားစုအတွင်းမှာရော ဘယ်လိုလဲ။ □

ကျွန်ုပ်

အသွင်ပြောင်းလဲခြင်းမှ သည် မရန်ခွန်ဆိုင်

အခြေပြုကျမ်း။ ။ (ရှင်လုကာ ၁၉:၁-၉)

လူအုပ်ကြီးက အခွန်ခံကျွန်ုပ် အပြစ်သားတစ်ဦး အဖြစ် စီရင်ချက်ချပြီး ဖယ်ကြဉ်ထားခဲ့ကြပေမယ့် သခင် ယေရှုဟာ သူ့ကိုအလုံးစုံပြောင်းလဲပေးခဲ့တာ (ရှင်လုကာ ၁၉:၁-၉) ကို ကြည့်ရင် တွေ့ရပါမယ်။ သခင်ယေရှုဟာ သူ့ရဲ့အိမ်မှာ ဧည့်ဝတ်ပြုမှုကိုခံယူနေစဉ်မှာ ကျွန်ုပ်က သခင် ယေရှုရှေ့မှာရပ်ပြီး အခုလို ကတိပြုလိုက်ပါတယ်။ “သခင် ... အကျွန်ုပ်၏ဥစ္စာတစ်ဝက်ကို ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးပါမည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူ၏ဥစ္စာအနည်းငယ် ကို အကျွန်ုပ်ယူမိလျှင် လေးဆပြန်ပေးပါမည်။”

ဣသရေလရှေးဟောင်းဥပဒေအရ ကျွန်ုပ်ဟာ သူ့ ကိုယ်သူ့ မတရားပြုသူတစ်ယောက်လို ခံယူလိုက်တာ တွေ့ရပါမယ်။ (ထွ ၂၂:၁) မှာကတော့ အခုလိုဖော်ပြ ထားပါတယ်။ “လူသည် သိုးနွားကိုခိုး၍ သတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ရောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ နွားတစ်ကောင်အတွက် နွားငါးကောင် ကိုလည်းကောင်း၊ သိုးတစ်ကောင်အတွက် သိုးလေးကောင် ကိုလည်းကောင်း ပြန်ပေးရမည်။ လေးဆတည်းဟူသော

အရေအတွက်ကို မိမိကိုယ်တိုင်သတ်မှတ်လိုက်ခြင်းဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ နိမ့်ချပြီး ဝန်ခံရတဲ့နောင်တ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို နောင်တမျိုးကြောင့် ကျွန်ုပ်ဟာ အပြစ်သားတစ်ဦးနဲ့ တစ်ပါး အမျိုးသားတစ်ဦးအဖြစ်ကနေ အာဗြဟံရဲသားအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ရဲ့နောင်တရခြင်းကို မှားယွင်းခြင်းကနေ မှန်ကန်ခြင်းသို့ပြောင်းလဲဖို့အတွက် သမားရိုးကျအခြေအနေ ကနေ ရဲဝံ့စွာဖောက်ထွက်တဲ့ လက်တွေ့ကျစွာပြုမှုမူလို ဆိုချင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ စစ်မှန်သောနောင်တတရားနောက် မှာ ကပ်လိုက်လာတဲ့ သခင်ဘုရားရဲ့ “ယနေပင် ကယ်တင် တော်မူခြင်းအမှုသည် ဤအိမ်ပေါ်မှာ သက်ရောက်လေ၏” ဆိုတဲ့ကတိစကားဟာ ကျွန်ုပ်တစ်ဦးတစ်ယောက်အတွက် သာမဟုတ်ဘဲ အိမ်သူအိမ်သားအားလုံးပါ သက်ဆိုင် ကြောင်း သိရပါတယ်။ (လုကာ ၁၉: ၆၊ ၇၊ ၉) မှာ ဖော်ပြ ထားတဲ့ “အိမ်” ဆိုတဲ့ မူရင်းဂရိဝေါဟာရက (OIKOS) ဖြစ်ပါတယ်။ (OIKOS) ရဲ့အဓိပ္ပာယ်က လူများနေထိုင်ရာ နေရာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တစ်စုံတစ်ဦးရဲ့ နောင်တ တရား၊ ဝန်ခံမှုနဲ့ လုပ်ဆောင်မှုကြောင့် အိမ်သူအိမ်သား အားလုံးဟာ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်နိုင်တယ်ဆိုတာ တွေ့ ရပါမယ်။ ဒီနေရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ သေချာစွာ စဉ်းစားဆင်ခြင်ဖို့က တစ်ဦးတစ်ယောက်စီဟာ စစ်မှန်သော နောင်တနဲ့အတူ အသွင်ပြောင်းလဲခဲ့ရင် တစ်ဦးချင်းစီနဲ့ သက်ဆိုင်နေသော လူ့အဖွဲ့အစည်းဟာလည်း အသွင် ပြောင်းလဲလာပြီး သခင်ဘုရားရဲ့ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံစား ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

သခင်ယေရှုနဲ့ ကြွယ်ဝသောလူချမ်းသာတစ်ဦးရဲ့ အပြန်အလှန်ပြောဆိုချက်တွေကို မာကု ၁၀:၁၇-၃၂ မှာ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ ဒီချမ်းသာသူဟာ ထာဝရအသက်တည်း ဟူသော ကောင်းကင်နိုင်ငံရဲ့အမွေကို အလွန်အမင်း လိုလားတောင့်တနေတာ တွေ့ရပါမယ်။ သူဟာ ပညတ် တော်မုန်သမ္မုကို လုံခြုံအောင်စောင့်ထိန်းခဲ့တယ် ဆိုပေ မယ့် သခင်ယေရှုကတော့ အသက်တာမှာ အရေးကြီးဆုံး လိုအပ်ချက်တစ်ခုကို ထောက်ပြခဲ့ပါတယ်။

ဒီထောက်ပြမှုကိုလိုက်နာပြီး ကြွယ်ဝချမ်းသာသူ ဟာ သူပိုင်သမျှကိုရောင်းချပြီး ဆင်းရဲသားတွေကို ပေးဝေ ခဲ့မယ်ဆိုရင်... ပြီးတော့ ကိုယ့်လက်ဝါးကားတိုင်ကို ထမ်းပြီး သခင်ယေရှုခရစ်တော်နောက်ကို လိုက်ခဲ့မယ် ဆိုရင် ကောင်းကင်ဘဏ္ဍာနဲ့ထာဝရအသက်ဟာ သူ့ အတွက်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီချမ်းသာသူရဲ့အသွင်ပြောင်းလဲမှု ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချစ်ခင်တွယ်တာမူတွေကြောင့် အကောင်အထည်မပေါ်ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့ သူပိုင်ဆိုင် သမျှ စည်းစိမ်ဥစ္စာတစ်ဝက်ကို ဆင်းရဲသားတွေဆီ ဝေငှ ခဲ့ပါတယ်။ ပြုခဲ့ဖူးသော မတရားမှု၊ လိမ်လည်လှည့်ဖျားမှုနဲ့ ခိုးဝှက်မှုများအပေါ် အစားပြန်ပေးဖို့ ကိုယ်တိုင်ဆုံးဖြတ်ချက် ချခဲ့ပါတယ်။ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို စစ်မှန်ပြီး အဖိုးအခပေး စွန့်လွှတ်ရတဲ့နောင်တလို ဆိုချင်ပါတယ်။ ဒီလိုစစ်မှန်တဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့အသွင်ပြောင်းလဲခြင်းကြောင့် ခရစ်တော်ဟာ သူနဲ့ တကွ အိမ်သူအိမ်သားအားလုံးကို ကယ်တင်ခြင်းရရှိစေခဲ့ ပါတယ်။

လုကာ ၅:၂၇-၂၈ ကို ကြည့်မယ်ဆိုရင်လည်း အခွန်ခံလေဝီရဲ့ စစ်မှန်သောပြောင်းလဲခြင်းကို တွေ့ရပါမယ်။ သခင်ယေရှုက လေဝီကို သူ့နောက်လိုက်ခွင့်ပေးဖို့ မိန့်တော်မူ တဲ့အခါမှာ အဆင်ပြေနေသူ အခွန်ခံလေဝီဟာ ရှိသမျှကို ထားရစ်ခဲ့ပြီး ခရစ်တော်နောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို ပြောင်းလဲမှုမျိုးကို အထက်မှာဖော်ပြခဲ့တဲ့ ကောင်းကင်နိုင်ငံ အမွေကို တောင့်တသူ လူချမ်းသာက မပြုနိုင်ခဲ့ပါဘူး။

ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ပြောင်းလဲခြင်းနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့လည်းကောင်း ယေရိခေါမြို့ဟာ စီးပွားရေး နဲ့ကုန်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးမှာ အချက်အချာကျတဲ့မြို့

ဖြစ်သလို အကျင့်ပျက်မှုအလုံးစုံရဲ့ စုဝေးရာမြို့လည်းဖြစ် ပါတယ်။ အဲဒီခေတ်အခါက အာရှတိုက်ရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးပြီး စီးပွား စည်ပင်နေတဲ့မြို့ပြတော်တော်များများဟာ အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်ယွင်းမှုတွေနဲ့ လှိုက်စားနေခဲ့ပါတယ်။ အမှန်တော့ ကျွန်ုပ် ဟာ အကျင့်ပျက်လူနေမှုစနစ်ရဲ့ ပြယုဂ်တစ်ခုပါပဲ။ သူဟာ အာဏာနဲ့ကြွယ်ဝမှုကို မတရားပြုမှု၊ ခိုးဝှက်မှု၊ လှည့်ဖျား မှု၊ အနိုင်ထက်ပြုမှုတွေနဲ့ ရယူသူတွေကို ပုံဆောင်သူတစ်ဦး ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့အပါအဝင် အနိုင်ထက်ပြုသူတွေဟာ ဆင်းရဲသားတွေအတွက် အဆိပ်အတောက်ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ မတရားရရှိထားတဲ့ငွေကြေးတွေကြောင့် ကိုယ့် ကိုယ်ကို ကျေနပ်နေပါလိမ့်မယ်။ သူဟာ အဲဒီခေတ်က အထက်တန်းလွှာထဲ ဝင်ဆံ့နိုင်ဖို့ အာဏာပိုင်တွေရဲ့ မျက်နှာ သာပေးမှု၊ ငွေကြေးကြွယ်ဝမှုတွေနဲ့ ကြီးစားပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုကြီးစားမှုတွေအတွက် ဆင်းရဲသားတွေကတော့ ဓားစာခံဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

အမှန်တော့ လူဟောင်းကျွန်ုပ်တို့ အခွင့်ထူးခံ လူတန်းစားတွေ၊ အကျင့်ပျက်ဝန်ထမ်းတွေ၊ ခေါင်းပုံဖြတ် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေ၊ အသင်းတော်ရဲ့ အချို့သော အမှုတော်ဆောင်တွေ... စသည်တို့ကို ကိုယ်စားပြုသူလို လည်း ဆိုချင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့တို့ဟာလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်စားပြုသူတွေ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ ဘာသာရေးကို ခုတ်လှုပ်ပြီး တစ်ခါတစ်ရံမှာ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ အခွင့်ထူးခံ အဆင့်အတန်းတစ်ခုကို တည်ဆောက်တတ်ကြပါတယ်။ လူမှုအသိုက်အဝန်းရဲ့မျက်နှာသာပေးမှုကို ခံမင်လာတတ် ကြတယ်။ ဘဝလုံခြုံရေးနဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေကိုလည်း ပုံစံ အမျိုးမျိုးနဲ့ ဖန်တီးယူတတ်ကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ သခင်ယေရှုနဲ့တွေ့ဆုံခဲ့တဲ့ ချမ်းသာသူလိုပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပိုချစ်ပြီး ဘုရားသခင်ကိုအစေခံရမယ့်အစား ဘာသာတရား ရဲ့အရိန်အပါနဲ့ ကြီးမြတ်မှုအောက်မှာ ပြုပ်ဝပ်ရိုကျိုးနေ တတ်ကြပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့အသက်တာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ပဲ ဆန္ဒ ပြင်းပြစွာနဲ့ ခရစ်တော်အလိုတော်ရှိပြီး အလေးအနက်ထား တဲ့ နေရာမှန်ကိုရှာဖွေဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတစ်ရံ

မှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ ချမ်းသာသူလို၊ လူဟောင်းတွေလိုပဲ နေရာရရှိမှုနဲ့ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုတွေကြားမှာ ယစ်မှားလာ တတ်ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ ဆင်းရဲသားတွေအတွက် အစေခံနေတယ်လို့တဖွဲ့ဆိုနေကြပေမယ့် တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့အဆင့်အတွက်၊ လုံခြုံမှုအတွက်၊ အာဏာ အတွက် လိမ္မာပါးနပ်စွာလုပ်ဆောင်နေတတ်ကြပါတယ်။

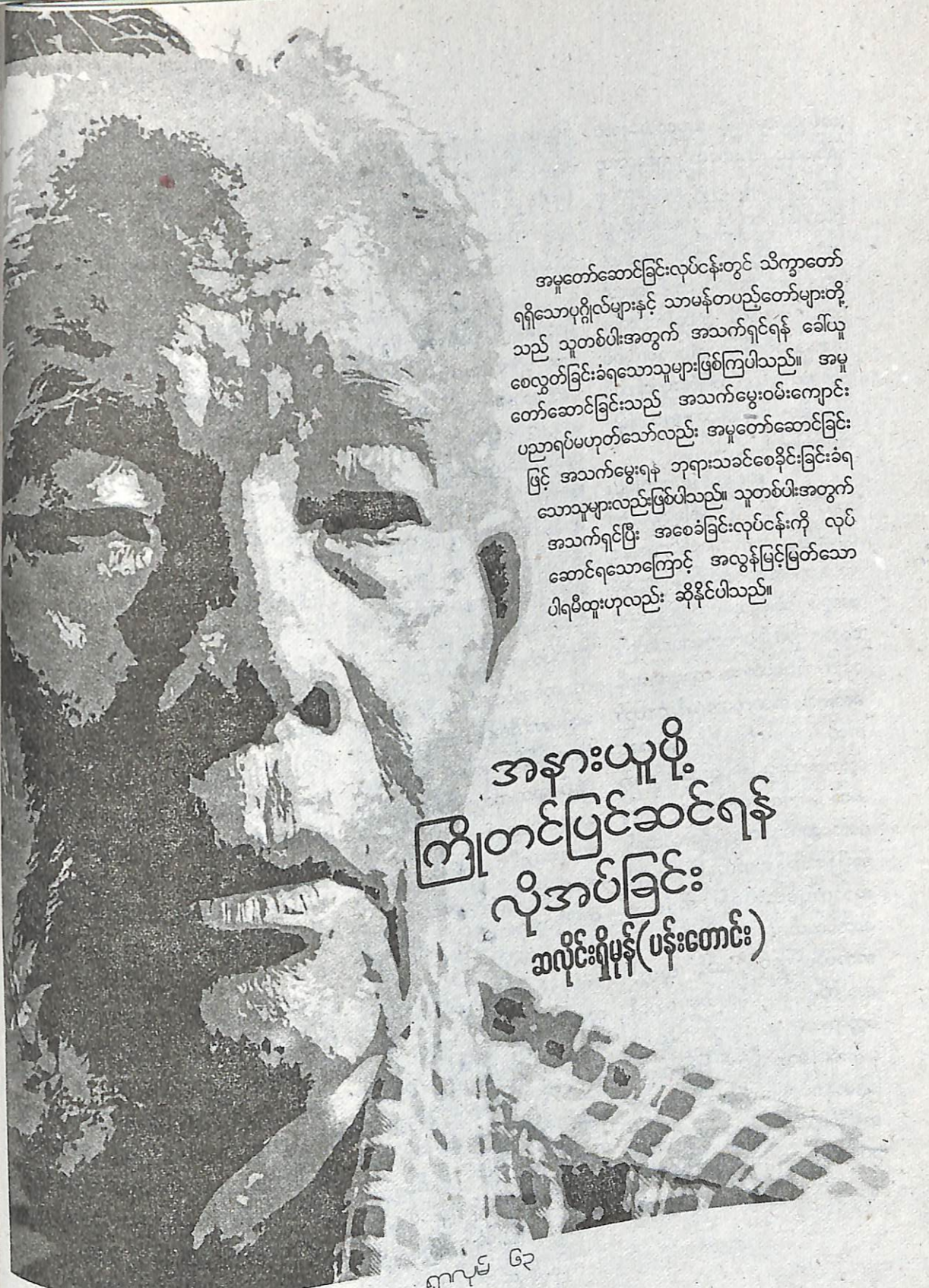
ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ငက္ခရဲ့ စစ်မှန်သော အသွင်ပြောင်းလဲခြင်းကို အလိုတော်နှင့်အညီ အတုယူ ဆင်ခြင်မယ်ဆိုရင် နှုတ်အားဖြင့် နိမ့်ချဝန်ခံခြင်းရှိရမှာဖြစ် သလို အပြုအမူအားဖြင့်လည်း လက်တွေ့ဖော်ဆောင်ဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။ လူဟောင်းတွေအတွက် သခင်ယေရှုနောက် ကို လူအုပ်ကြီးနဲ့အတူ ရောယောင်ပြီး မျှောလိုက်သွားရတာ လွယ်ပါလိမ့်မယ်။ လူအုပ်ကြီးနားလည်သလို သခင်ယေရှု အပေါ် နားလည်ခြင်းဟာ ငက္ခအတွက် သိပ်မခက်ခဲ လှပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ငက္ခဟာ လူအုပ်ကြီး (သို့) လူ့အဖွဲ့ အစည်းအတွင်းကနေ ထိုးဖောက်ထွက်လာပြီး သခင်ယေရှု ခရစ်တော်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ သခင်ယေရှုနဲ့တွေ့ဆုံခဲ့ တဲ့ လူချမ်းသာကတော့ သူကျင့်လည်ရာအထက်တန်းလွှာရဲ့ ကျင့်သုံးမှုတွေကို ဆက်ပြီးခံစားဖက်တွယ်ထားခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ သခင်ယေရှုနဲ့တွေ့ရှိခဲ့ပေမယ့် ကျန်ရစ်သူသာ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ သူဟာ သူ့ရဲ့အဆင့်အတန်း၊ ကြွယ်ဝ ချမ်းသာမှု၊ ဩဇာအာဏာတည်မြဲမှုအတွက် ထာဝရ အသက်ဗိညာဉ်ကို အဆုံးအရှုံးခံခဲ့ပါတယ်။

ငက္ခ၏အသွင်ပြောင်းလဲခြင်းမှသည် . . .

ယေရှုဆိုတာ ဘယ်သူလဲဆိုပြီး စူးစမ်းလေ့လာ ချင်သောစိတ်ဓာတ်တွေနဲ့လိုက်လံကြည့်ရှုတဲ့ လူအစုအဝေး ထဲမှာ ဆုံးရှုံးမှုတွေနဲ့အတူ ကျန်ရစ်ခဲ့သူတွေလိုပဲ . . ကျွန်တော်တို့ဟာ လုံခြုံမှုအဆင့်အတန်းနဲ့ ကြွယ်ဝမှုကို ပေးနိုင်တယ်လို့ထင်မြင်တဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာပဲ ဆုံးရှုံးနေကြရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ အများဆန္ဒကို လိုက်လျောနေတတ်ကြပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဝန်ခံဖို့အတွက် ကျတော့ ဆွံ့အနေတတ်ကြပါတယ်။

ငက္ခ (Zacchaeus) ရဲ့ ဟိဘရူးမူရင်းဝေါဟာရ (Zacai) ဟာ သန့်စင်ခြင်း၊ ပြောင်းမတ်ခြင်းလို အဓိပ္ပာယ် ရပါတယ်။ လူဟောင်းငက္ခရဲ့ အကျင့်စရိုက်တွေကတော့ သူ့ရဲ့နာမည်အဓိပ္ပာယ်ရင်းနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူပြောင်းလဲပြီးချိန်မှာတော့ ငက္ခဟာ ဘုရားသခင်အလို တော်ရှိတဲ့ ဖြူစင်ပြောင့်မတ်သူဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ငက္ခရဲ့ စစ်မှန်တဲ့နောင်တရမှုအပေါ် ဆင်ခြင်ရင်း သခင်ယေရှုရဲ့ အသက်ရှင်မှု၊ သင်ကြားမှုများနဲ့ချိန်ထိုးပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေချာပြန်လည်ဆန်းစစ်ဖို့တော့ လိုနေပါပြီ။ ခရစ်တော်ကို ဆန္ဒပြင်းပြစွာ ရှာဖွေတဲ့ ငက္ခဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပြန်ပြီး ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သလို ဘုရားသခင်နဲ့ စစ်မှန်စွာ ပြန်လည် ဆက်သွယ်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီကတစ်ဆင့် သူ့ရဲ့ မှန်ကန်သောဆက်သွယ်မှု ဟာ သူ့ရဲ့အိမ်နီးနားချင်း လူ့အသိုက်အဝန်းဆီကို ဦးတည် သွားခဲ့ပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချစ်သကဲ့သို့ လူ့အသိုက် အဝန်းကိုချစ်နိုင်သူဟာ ဘုရားသခင်ကိုချစ်သူလိုဆိုပါတယ်။ အိမ်နီးချင်းတွေနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ ကြားမှာ မှန်ကန်သောဆက်ဆံ ရေးကိုတည်ဆောက်နိုင်သူဟာ ဘုရားသခင်နဲ့ မှန်ကန်စွာ ဆက်သွယ်သူလိုဆိုပါတယ်။ ဒီအရာတွေဟာ ကျွန်တော် တို့ရဲ့မျှော်လင့်ချက်တွေဖြစ်ရပါမယ်။ ဘုရားသခင်ကို အမှီ ပြုထားတဲ့မှန်ကန်ခြင်းသာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့အထဲမှာ၊ ကျွန် တော်တို့ရဲ့အပြင်မှာ အသက်ဝင်နေမယ်ဆိုရင် မကြာခဏ ပျောက်ဆုံးသွားတတ်တဲ့ သခင်ယေရှုကို ကျွန်တော်တို့ ပြန်လည်တွေ့ရှိမှာဖြစ်ပါတယ်။ ငက္ခဟာ သူ့ “အိမ်” (OIKOS) အတွင်းမှာ စစ်မှန်တဲ့နောင်တကို ဖော်ကျူး ပြသခဲ့တဲ့အတွက် သူနဲ့တကွ အိမ်သူအိမ်သား သက်ဆိုင် သူအားလုံး ကယ်တင်ခြင်းကောင်းချီးမင်္ဂလာ ခံစားခဲ့ရပါ တယ်။ အခုကျွန်တော်တို့ဟာ ကမ္ဘာရွာ (OIKOS) အတွင်းမှာ ဗီတင်းနေထိုင်နေကြရပါတယ်။ တကယ်လိုသာ ကျွန်တော်တို့တစ်ဦးချင်းစီဟာ စစ်မှန်သောနောင်တ၊ ဝန်ခံ ခြင်းနဲ့အတူ လက်တွေ့ကျစွာ အများအတွက် အသက်ရှင် မယ်ဆိုရင် . . . ကျွန်တော်တို့ကြောင့် ဘုရားသခင်ရဲ့ ကယ်တင်ခြင်းဟာ ကျွန်တော်တို့အထဲမှာ (သို့) လူ့အဖွဲ့ အစည်းအတွင်းမှာ (Our midst or our Oikos) ယနေ့ ဆိုက်ရောက်လာမှာဖြစ်ပါတယ်။

အမှုတော်ဆောင်ခြင်းလုပ်ငန်းတွင် သိက္ခာတော် ရရှိသောပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သာမန်တပည့်တော်များတို့ သည် သူတစ်ပါးအတွက် အသက်ရှင်ရန် ခေါ်ယူ စေလွှတ်ခြင်းခံရသောသူများဖြစ်ကြပါသည်။ အမှု တော်ဆောင်ခြင်းသည် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာရပ်မဟုတ်သော်လည်း အမှုတော်ဆောင်ခြင်း ဖြင့် အသက်မွေးရန် ဘုရားသခင်စေခိုင်းခြင်းခံရ သောသူများလည်းဖြစ်ပါသည်။ သူတစ်ပါးအတွက် အသက်ရှင်ပြီး အစေခံခြင်းလုပ်ငန်းကို လုပ် ဆောင်ရသောကြောင့် အလွန်မြင့်မြတ်သော ပါရမီထူးဟုလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

အနားယူဖို့
ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရန်
လိုအပ်ခြင်း
ဆလိင်းဂျီမုန် (ပန်းတောင်း)

တစ်နည်းအားဖြင့် အမှုတော်ဆောင်ခြင်းသည် သခင်ယေရှုခရစ်နည်းတူ အသက်ရှင်ရန် အခွင့်အလမ်းတစ်ခုလည်းဖြစ်ပါသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များဖြင့် အမှုတော်မြတ်ခွဲဆက်ကပ်လုပ်ဆောင်ခဲ့ရသော်လည်း ယနေ့ထိ ရွှင်လန်းအားရစွာ ဘုရားသခင်၏ကြွယ်ဝသောစည်းစိမ်ဥစ္စာများကိုဖြန့်ဝေသူဖြစ်သောကြောင့် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စေသော အစေခံခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

အမှုတော်ဆောင်ခြင်းသည် အရာရာ၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာလွှမ်းခြုံ၍ ဆက်ကပ်လုပ်ဆောင်ရသော ဘုရားသခင်၏လုပ်ငန်းဖြစ်သည့်အတွက် ဘုရားသခင်သည် ကြွယ်ဝသောကောင်းချီးမင်္ဂလာချပေးပါသည်။ ထိုကြွယ်ဝသောဆုကျေးဇူးများကို ခံစားရင်း အသက်တာကုန်ဆုံးသည်အထိ အမှုတော်ဆောင်ခြင်းအခွင့်ထူးတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အသက်တာတစ်လျှောက်လုံး အမှုတော်ဆောင်ရန်တာဝန်ရှိသော်လည်း အချိန်အကန့်အသတ်နှင့် နေထိုင်အသက်ရှင်တတ်ရန် အမှုတော်ဆောင်တတ်ရန်လည်းလိုအပ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူတွင် အသက်ရှင်ခြင်းကန်သတ်မှု၊ တာဝန်ဝတ္တရားထမ်းဆောင်မှုတွင် ကန်သတ်မှုများရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံခရစ်ယာန်အသင်းတော်၊ အခြေခံစည်းမျဉ်း၊ ဓမ္မဥပဒေနှင့် နည်းဥပဒေများအရ သာသနာ့ဝန်ထမ်းများအားလုံးသည် အသက် (၆၅) နှစ်

ပြည့်သောအခါ တာဝန်မှ အနားယူရမည် ဖြစ်သောကြောင့် အသက် (၅၀) ပြည့်သော အချိန်မှစ၍ အနားယူဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရန် လိုအပ်သည်ဟု ထင်မြင်ပါသည်။

ဘုရားသခင်၏အမှုတော်မြတ်အတွက် အစေခံဆောင်ရွက်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးသည် အမှုတော်ဆောင်ရာတွင် ဘုရားသခင်အတွက် မည်သို့ပင်ဖြစ်ဖြစ် အစေခံမည်ဟု ခံယူချက်ရှိပြီးသားလူများဖြစ်ပါသည်။ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသူများဖြစ်ပါသည်။ အမှုတော်လုပ်ငန်းအတွက်လည်း အားကြီးမာန်တက်ဆောင်ရွက်နိုင်ပြီး စွမ်းအားကြီးသူများလည်း ဖြစ်ပါသည်။ အခက်အခဲများစွာကိုဖြတ်ကျော်၍ အမှုတော်လုပ်ငန်းကို တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်လုပ်နိုင်ရန် ခရစ်တော်ကိုအစေခံနေသည့်ဟူသော ခံယူချက်ပြင်းထန်သူများလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ရာထူးအတွက်၊ လစာအတွက်၊ အမှုတော်ဆောင်နေခြင်း ဟူသော မတွေးကောင်း၊ မကျင့်ကောင်းသော အလုပ်များကို နှလုံးသားထဲမှ ဖယ်ရှားထားပြီးသူများလည်းဖြစ်ပါသည်။ ရှင်ပေါလု ဖော်ပြသကဲ့သို့ “ငါသည် ခရစ်တော်၏အစေခံကျွန်ုပ်ဖြစ်သည်။” အစေခံသည် သခင်ခိုင်းသည့်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ခြင်းမှာ သာ၍ကောင်းပါသည်။ သို့သော် အနားယူချိန်ရောက်သောအခါ မမျှော်လင့်သော အခက်အခဲများကို ရင်ဆိုင်ရပြီး စိတ်ခံစားမှုများ၊ စိတ်ဓာတ်ကျမှုများ ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အကြွေးစာရင်း

များ ကျန်ခဲ့ကောင်းကျန်ခဲ့နိုင်ပါသည်။ ယခုတင်ပြလိုသည်မှာ အနားယူဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရန်လိုအပ်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ လုပ်ဆောင်နိုင်ရန်အတွက် အသက် (၅၀) ကျော်လာသောအခါ ခံစားခဲ့ရသောဆုကျေးဇူးများကို စုစည်းရန် လိုအပ်ပါသည်။ မိမိမလုပ်ဆောင်နိုင်သောအလုပ်များကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ဆုတောင်းဆက်ကပ်ဖို့လိုအပ်ပါသည်။ တစ်ဖက်တွင် အမှုတော်မြတ်ကို စွမ်းစွမ်းတံဆောင်ရွက်ပြီး တစ်ဖက်တွင်လည်း အနားယူနိုင်ဖို့ရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ မိသားစုအတွက်လည်းကောင်း၊ မိမိအသက်တာအတွက်လည်းကောင်း ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရပါမည်။ အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်သောအခါ အသက် (၆၀) ကျော်သည်နှင့် အနားယူရန် အဆင်သင့်ဖြစ်သင့်ပါသည်။ အနားယူပြီးနောက် မည်သည့်အမှုတော်လုပ်ငန်းကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်မည်ကိုကြိုတင်စဉ်းစားထားပြီး ပြင်ဆင်ထားရန် လိုအပ်ပါသည်။

တိုးတက်သောတိုင်းပြည်ကြီးများ၌ အမှုတော်ဆောင်များသည် မိမိတို့၏ဆက်ကပ်မှုကို နှစ်အကန့်အသတ်ထား၍ ဆက်ကပ်ကြပါသည်။ ထိုအခါ အမှုတော်ဆောင်ခြင်းသည် ဇာတ်ပျောသဘောမျိုးမဟုတ်ဘဲ တက်တက်ကြွကြွနှင့် အောင်အောင်မြင်မြင် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ လက်တွေ့အသက်တာတွင် အမှုတော်ဆောင်တစ်ပါးသည် နေရာတစ်နေရာ

၌ (၁၀)နှစ်ထက်ကျော်လွန်ပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်နေပါက စိတ်ကူးစိတ်သန်းအသစ်များ မထွက်ပေါ်လာနိုင်တော့ပါ။ ကြိုးစားအားထုတ်မှုလည်း နည်းပါးလာမည်ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်သဘောမျိုးဖြင့်သာ လုပ်ဆောင်သွားတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ ကြည့်ရှုနေရသောအသင်းတော်သည် ဇာတ်ပျောသဘောမျိုးဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။ အလားတူ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသည် လက်ရှိရာထူးတွင် (၁၀) နှစ်ကျော်လွန်နေပါက (သို့မဟုတ်) အလားတူလုပ်ငန်းကိုဆက်လုပ်နေပါက မည်သည့်ထူးခြားချက်မှမရှိနိုင်ပေ။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အခွင့်အာဏာကို လက်ကိုင်အသုံးပြုသူအဖြစ် မြင်တွေ့လာရပါသည်။ ထို့ကြောင့် တိုးတက်နေသောနိုင်ငံကြီးများတွင် (၁၀)နှစ် မကျော်မီ လုပ်ငန်းအပြောင်းအလဲများ လုပ်ဆောင်ကြပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးသည် တစ်နေရာတည်းတွင် (၁၀)နှစ်ထက်မကျော်လွန်ဘဲ အခြားအမှုတော်လုပ်ငန်းသို့ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ သာသနာပိုင်တစ်ပါးသည်လည်း (၄) နှစ်တစ်ကြိမ် သက်တမ်းနှစ်ခါယူပြီး နောက်အနားယူခြင်း (သို့) အခြားအမှုတော်လုပ်ငန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့အမှုတော် ထမ်းဆောင်ခြင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် အဆင့်မြင့်ဓမ္မတက္ကသိုလ်များ၌ အချိန်ပိုင်းပါမောက္ခအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အချိန်ပြည့်ပါမောက္ခအဖြစ်လည်းကောင်း အမှုတော်မြတ်ထမ်းဆောင်ကြပါသည်။ အချို့လည်း

သင်တန်းကျောင်းများတွင် သင်တန်းနည်းပြဆရာအဖြစ် ဆက်လက်အမှုတော်မြတ်ထမ်းဆောင်ကြပါသည်။ ဤအချက်များကိုအခြေခံလျက် သန့်ရှင်းသောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်တွင်လည်း ကျောင်းအုပ်ကြီးတစ်ဦး၏ သက်တမ်းသည် (၄) နှစ်တစ်ကြိမ် သက်တမ်းဖြစ်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအနေဖြင့် သက်တမ်း (၂) ကြိမ် ကျောင်းအုပ်ကြီးရာထူးအဖြစ် အမှုတော်မြတ်ထမ်းဆောင်နိုင်ပါသည်။ ကျောင်းအုပ်ကြီးသက်တမ်းကုန်ပြီး နောက်အသင်းတော်၏ တာဝန်ခံဘုန်းကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အချိန်ပြည့်ပါမောက္ခအဖြစ်လည်းကောင်း ဆက်လက်ထမ်းဆောင်နိုင်ပါသည်။

တိုးတက်နေသော တိုင်းပြည်ကြီးများတွင် အမှုတော်ဆောင်ရာထူးတစ်ခုမှတစ်ခု အပြောင်းအလဲအတွက် ခံစားပိုင်ခွင့် သီးခြားစီရှိပါသည်။ သာမန်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးမှ သာသနာပိုင်ကြီးအဖြစ်သို့ ရာထူးအပြောင်းအလဲရှိပြီး အနားယူသောအခါ ဘုန်းကြီးဘဝတွင်ရရှိသော ရပိုင်ခွင့်နှင့် သာသနာပိုင်ကြီးဘဝတွင်ရရှိသောရပိုင်ခွင့်များစုပေါင်းလျှင် အနားယူရန် လုံလောက်သောပိုင်ဆိုင်မှုများ ရှိနေပါသည်။ သို့သော် မြန်မာနိုင်ငံခရစ်ယာန်အသင်းတော်တွင် အမှုတော်မြတ်ထမ်းဆောင်နေကြသော သာသနာ့ဝန်ထမ်းများအားလုံးသည် ထိုကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် မရှိပါ။ မိမိတို့အနားယူရန်အတွက် မိမိတို့အနေဖြင့် ကြိုတင်စဉ်းစားရန်သာ လိုအပ်ပါသည်။

F-3A

အနားယူရန်ပြင်ဆင်သည့် အနေဖြင့် မိမိကိုယ်ကို မိမိပြုပြင် ပြောင်းလဲတတ်ရန် အရေးကြီးပါသည်။ လက်ရှိ ဖြစ်ပေါ်နေသော ငွေကြေး အပြောင်းအလဲအပေါ်တွင်လည်း နား လည်သင့်သလောက်နားလည်ထား ရန် လိုပါသည်။ ငွေကြေးကိုင်တွယ် ထိန်းသိမ်းပုံကို နားလည်တတ်ရန်လို အပ်ပါသည်။ စာသင်ကျောင်းများ၌ ငွေကြေးသုံးစွဲမှုနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သူ မှ သင်ကြားမပေးခဲ့ပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ အမှုတော်ဆောင်ခြင်းသည် အခကြေး ငွေရဖို့ လုပ်ဆောင်နေခြင်းဟုသာ သဘောပေါက်နေကြပါသည်။ အမှု တော်ဆောင်အများစုသည် ငွေ၏ ကျေးကျွန်ဖြစ်လာပြီး အသင်းတော် ခေါင်းဆောင်ကြီးများအပေါ်တွင် စိတ် ဆိုး၊ ဒေါသထွက်မှုများဖြစ်လာတတ် ပါသည်။ အမှန်စင်စစ် ငွေကြေးစီးပွား ရေးပညာတွင် ဗဟုသုတနည်းပါးပြီး ဘုရားသခင်၏ကတိတော်နှင့် ကျေးဇူး တော်ကို အယုံအကြည်မရှိသော ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျေးဇူးတော် မြောက်မြားစွာ ခံစားရ သောအခါ တဒင်္ဂချမ်းမြေပျော်ရွှင်မှု ရရန် ပစ္စည်းများဝယ်ပစ်ဖို့ စဉ်းစား တတ်ကြသည်။ မိမိတို့၏ စိတ်လှုပ်ရှား မှုကို မထိန်းချုပ်နိုင်ဘဲ ထင်ရာသုံးစွဲ လိုက်ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ဆုကျေးဇူး များ ခံစားလာရသည့်အခါ စဉ်းစား ဉာဏ်အသုံးပြုဖို့လိုအပ်ပါသည်။ ရရှိ သော ဆုကျေးဇူးများထဲမှငွေများကို လည်း ပြန်ခိုင်းနိုင်သောနည်းလမ်းများ၊

အမှုတော်ဆောင်အများစုသည် ငွေ၏ကျေးကျွန်ဖြစ်လာပြီး အသင်းတော် ခေါင်းဆောင်ကြီးများ အပေါ်တွင် စိတ်ဆိုး ဒေါသထွက်မှုများ ဖြစ်လာတတ်ပါသည်။

အတတ်ပညာများ တတ်ထားရန်လို အပ်ပါသည်။ ထို့အပြင် စီမံခန့်ခွဲပြီး ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ အသက်ရှင်သည့်အခါတိုင်း မိမိသည် မည်သည့်နေရာတွင် အားနည်းသွားပါ သနည်း ဆိုသည့်အချက်ကို အမြဲတမ်း စဉ်းစားနေရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အချုပ်အားဖြင့် အနားယူဖို့ ပြင်ဆင်သော အမှုတော်ဆောင်တိုင်း သည် အသက် (၅၀) ကျော်လာသည် နှင့်အမျှ ကျန်းမာရေးကို ယခင်က ထက် ဂရုစိုက်တတ်ရပါမည်။ ခံစားရရှိ သောဆုကျေးဇူးများကို စနစ်တကျ စီမံခန့်ခွဲတတ်ရမက ငွေကြေးစီးပွား ရေးအသိပညာလည်း ရှိရန်လိုအပ် ပါသည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်ကကဲ့သို့ တုံး တိုက်တိုက်၊ ကျားကိုက်ကိုက်ဆိုသည့် ခံယူချက်မျိုးနှင့် မလုပ်ဆောင်တော့ဘဲ စဉ်းစဉ်းစားစား ချင့်ချင်ချိန်ချိန်နှင့် အလုပ်လုပ်တတ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဆက်ကပ်မှုအရှိန်မလျော့စေဘဲ ခေါင်း ကို ဦးစားပေးပြီးအလုပ်လုပ်တတ် ရန်လိုအပ်ပါသည်။ အနားယူပြီးနောက် မည်သည့်အမှုတော်ဆောင်ခြင်းကို ဆက် လက်လုပ်ကိုင်နိုင်မည်ဆိုသည် ကိုလည်း အလေးအနက်ထား၍ စဉ်း စားရန် လိုအပ်သည်။ အလုပ်လုပ်ပြီး အလုပ်ထဲတွင်နစ်၍ သေဆုံးသွား သူမဟုတ်ဘဲ တာဝန်မှရပ်နားရသော အခါ အသက်ရှည်စွာ အသက်ရှင်နိုင် ရန်နည်းလမ်းကို ရှာဖွေအသက်ရှင် သင့်ပါသည်။ □

ဘုရားသခင်ရွေးကောက်ထားသော ယုံကြည်သူ များအားလုံးသည် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်လုပ်ငန်း၌ ပါဝင် ဆောင်ရွက်ရန်တာဝန်ရှိကြောင်း ဗဟိုဗဟိုလောင်းလည်း ကောင်း၊ လက်တင်မင်္ဂလာ၌လည်းကောင်း သင်ကြားခံခဲ့ရ ပြီးဖြစ်ပါသည်။ အချို့သူများက ဘုရားသခင်၏အမှုဆောင် ခြင်းသည် သံဃာဆရာများ၏တာဝန်သာဖြစ်သည်ဟု နားလည်နေကြဆဲဖြစ်ပါသည်။ အမှန်မှာ ယုံကြည်သူ များအားလုံးတို့သည် မိမိတို့ရှိသည့်နေရာ၌ အမှုတော်မြတ်ကို မိမိထမ်းရွက်နိုင်သလောက် ထမ်းဆောင်ကြရမည်။ ကြီး စားကြရမည်။ ဆက်ကပ်ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ လုပ်ဆောင်ရာ၌ ဘုရားသခင်သည် ယုံကြည်သူများမှ တစ်ဆင့် သူတစ်ပါးအပေါ်သို့ မိမိ၏တန်ခိုးတော်ကို သွန်းလောင်းနေကြောင်းကို နားလည်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

အမှုတော်မြတ်ထမ်းဆောင်ရန် အသစ်ပြုပြင်ဖို့ လိုအပ်ခြင်း
ဘုန်းတော်ကြီးခေါက်တာရှိမှန်ဘီဘင်ထူး

ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်မြတ်ကိုထမ်းဆောင်
သည်အခါ ဘုရားသခင်၏ကတိတော်များနှင့်အညီ
အကောင်အထည်ဖော်ပြီး လုပ်ဆောင်တတ်ရန် အလွန်
အရေးကြီးပါသည်။ (ဖိလိပီ ၂:၁၃) တွင် ရှင်ပေါလုက
“အကြောင်းမူကား သင်တို့သည် အလိုရှိစေခြင်းငှာ
လည်းကောင်း၊ အကျင့်ကျင့်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊
သင်တို့အထံ၌ စေတနာတော်အားဖြင့် ပြုပြင်တော်မူသော
သူကား ဘုရားသခင်ပေတည်း” ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။
ထို့ကြောင့် အမှုတော်မြတ်ထမ်းဆောင်ရန်အတွက် ယုံကြည်
သူများအားလုံးသည် အသစ်ပြုပြင်ရန် လိုအပ်သည်ဟု
ထင်ပါသည်။

အသစ်ပြုပြင်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဘုရားသခင်၏ သန့်
ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် လူ၏စိတ်ဝိညာဉ်ကို ထင်ရှား
သိသာအောင် ပြောင်းလဲပေးသဖြင့် ဘုရားနှင့်ဝေးကွာစေ
သည့် ဒုစရိုက်၏ကျွန်အဖြစ်မှ သဘောပြောင်းလဲ၍ဘဝ
သစ်ရ ပြီးလျှင် သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်သောစိတ်စေတသိက်
တို့သာရှိပြီး တဖြည်းဖြည်း အသက်ရှင်ခြင်းသည်က
ဘဝ၌တိုးတက်ပြီးလျှင် နောက်ဆုံး၌ ခရစ်တော်နှင့်
လုံးလုံးအသွင်တူလာ ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ အသစ်ပြုပြင်ခြင်း
ဆိုသည်မှာ အသစ်ဖွားမြင်ခြင်း၊ ဒုတိယအကြိမ်ဖွားဖွားခြင်း
နှင့်လည်း အဓိပ္ပာယ်တူညီပါသည်။ (မသံ ၁၉:၂၀၊ တီတု
၃:၅)။ အခြားအဓိပ္ပာယ်မှာ အရာခပ်သိမ်းအသစ်ဖြစ်၍
ပြည့်စုံသော အခြေအနေများကို ဆိုလိုသည်။ (တမန် ၃:၂၁၊
၂ပေ ၃:၁၃)။ အသစ်ပြုပြင် ခြင်းတွင် လူ၏အကျင့်စရိတ်
သည် အရေးအကြီးဆုံး အခြေခံဖြစ်ကြောင်း သမ္မာ
ကျမ်းစာက ဖော်ပြထားပါသည်။ (ဆာလံ ၅၁:၁၀-၁၁)။

အသစ်ပြုပြင်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ လူ၏စိတ်ခန္ဓာ
ပြောင်းလဲသွားပြီး ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာပါ အသွင်ထူးခြားလာခြင်း
ကို ဆိုလိုပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် လူ၏စိတ်နေ
စိတ်ထားများသည် ဘုရားသခင်၏စိတ်တော်၊ အကြံအစည်
တော်နှင့် ထပ်တူထပ်မျှဖြစ်နေခြင်းကိုဆိုလိုပါသည်။ ဘုရား
သခင်၏သဘောသဘာဝ လုံးလုံးလျားလျားဝင်စား၍ အရာ
ခပ်သိမ်းကို ဘုရားသခင်ကြည့်ရှုတော်မူသကဲ့သို့ ကြည့်မြင်
နိုင်ခြင်း၊ ဝေခွဲတော်မူသကဲ့သို့ဝေခွဲနိုင်ခြင်း၊ အာရုံပြုတော်

မူသမျှကို အာရုံပြုနိုင်ခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်တော်မူသကဲ့သို့ ဆုံး
ဖြတ်နိုင်ခြင်း၊ နှစ်သက်တော်မူသကဲ့သို့နှစ်သက်ခြင်း၊ ရွံရှာ
တော်မူသကဲ့သို့ ရွံရှာခြင်း၊ မိမိအလိုဆန္ဒကိုပျောက်၍ ဘုရား
သခင်အလိုတော်ကိုသာ ရှာဖွေလိုက်နာခြင်း ရှိသည့်
သဘောကိုလည်း ခေါ်ဆိုပါသည်။ အသစ်ပြုပြင်ခြင်းသည်
လူ၏ကိုယ်ခန္ဓာ၊ စိတ်ခန္ဓာနှင့်ဝိညာဉ်ခန္ဓာတို့ ပြောင်းလဲသွား
ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် လူ့အစွမ်းသတ္တိနှင့် ဖြစ်နိုင်မည်
မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်၏
တန်ခိုးတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်တို့၏ အမအစ
အားဖြင့် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ရှင်ပေါလုက သက်သေခံထား
ပါသည်။ (၂ကော ၅:၁၇)။

ဓမ္မဟောင်းခေတ်ကာလ၌ ဘဝအသက်တာ
အသစ်ပြုပြင်ရန်အတွက် သန့်ရှင်းရန်လိုအပ်ကြောင်း ဖော်
ပြထားပါသည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းထဲတွင် ဘုရားသခင်အမှု
တော်ဆောင်ရန် သီးသန့်ရွေးချယ်ထားခြင်းခံရသည့် အခြေ
အနေကို သန့်ရှင်းခြင်းဟုခေါ်ပါသည်။ ယင်ပုရောဟိတ်
တို့သည် ဘုရားသခင်အတွက် အမှုတော်ထမ်းဆောင်ရန်
သီးသန့်ရွေးချယ်ခံရသူများဖြစ်၍ သန့်ရှင်းရမည်ဖြစ်ပါသည်
(ထွက် ၂၈:၄၁၊ ၂ ရာဇဝံသ ၅:၁၁)။ ထို့အပြင် သန့်ရှင်း
သောမိမိမာန်တော်တွင် သန့်ရှင်းသောယင်ပုရောဟိတ်တို့
လက်ဖြင့် ပူဇော်သက္ကာများကို ဆက်ကပ်နေခြင်းထက်
သန့်ရှင်းသောအကျင့်စရိတ်နှင့် စိတ်နေသဘောထားတို့
သာလျှင်အရေးကြီးကြောင်း ပရောဖက်ကျမ်းများကဖော်ပြ
ထားပါသည်။ (မိက္ခာ ၆:၆-၈) တစ်နည်းအားဖြင့် ဘုရား
သခင်အမှုတော်မြတ်ထမ်းဆောင်ရန် သီးသန့်ရွေးချယ်
ခြင်းခံရသော လူပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည် စိတ်နေသဘောထား
သန့်ရှင်းဖြူစင်ရန်လိုအပ်ကြောင်းထင်ရှားပါသည်။ သခင်
ယေရှုကလည်း စိတ်နေသဘောထားဖြူစင်၍ အသစ်
ပြုပြင်ခြင်းရှိကြရန် အထူးလိုအပ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။
အစာရောင်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း၊ ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုပေးလှူ
ခြင်း၊ ပညတ်တရားများကို အသေးစိတ်စောင့်ရှောက်ခြင်း
အစရှိသော အကျင့်သီလများတို့သည် စိတ်နေသဘောထား
မှန်ကန်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်မှုမရှိဘဲ မိမိအတ္တကိုသာ ထင်ရှား
စေကြသည့် ဖာရိုရှင်ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို သခင်ယေရှုက

**အကျင့်ဟောင်းများကို
မြှုပ်နှံပြီး
အသစ်ပြုပြင်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော
အသက်ရှင်ခြင်း၊
သန့်ရှင်းခြင်းလက္ခဏာနှင့်
ပြည့်စုံသောယင်ကောင်အဖြစ်
မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို
ဘုရားသခင်အား
ဆက်သရန်ဖြစ်ကြောင်း
သွန်သင်ခဲ့ပါသည်။**

ပြင်းထန်စွာ ဆုံးမခဲ့ပါသည်။ (မသံ ၅:၁-၇၊ ၃:၂၃-၂၈)။
ရှင်ပေါလုကလည်း အသစ်ပြုပြင်ခြင်း၌ကျင့်လည်
ကြရန် လူ့ဟောင်းတည်းဟူသော အကျင့်ဟောင်းများကို
မြှုပ်နှံပြီး အသစ်ပြုပြင်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော အသက်ရှင်ခြင်း၊
သန့်ရှင်းခြင်းလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောယင်ကောင်အဖြစ်
မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို ဘုရားသခင်အား ဆက်သရန်ဖြစ်ကြောင်း
သွန်သင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် အတွင်းသဘောပြောင်းလဲ
ခြင်းကိုသာ အလေးဂရုပြု၍ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း၊
အသက်ရှင်သွားကြရန်လည်း တိုက်တွန်းထားပါသည်
(ဂလာတီ ၅:၁၆၊ ၂၅)။ လူ့ဟောင်းကို အဝတ်ဟောင်းကဲ့သို့
ချွတ်ပစ်၍ လူသစ်ကိုယူတင်ဝတ်ဆောင်ခြင်း (သို့မဟုတ်)
အသစ်ပြုပြင်ခြင်းအားဖြင့် အသက်တာကို ဘုရားသခင်ထံ
ဆက်ကပ်သွားရန် ရှင်ပေါလုက တိုက်တွန်းထားပါသည်
(ကောလော ၃:၉၊ ဖေက ၄:၂၂-၂၄)။

ယနေ့ ပြောင်းလဲနေသောကမ္ဘာကြီးတွင် ဘုရား
သခင်၏အမှုတော်မြတ်ကိုထမ်းဆောင်ရန် (သို့) ဘုရား
သခင်၏တန်ခိုးတော် အုပ်စိုးလျက်ရှိကြောင်းကို သက်သေ
ပြနိုင်ရန်၊ မိမိတို့၏အသက်တာများကို အသစ်ပြုပြင်၍
ဆက်ကပ်ကြရန် ဘုရားသခင်အလိုရှိနေပါသည်။ အသစ်
သောအသက်တာဖြင့် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်မြတ်ကို
ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ရှင်ပေါလု၏အသက်တာကို အတုယူ
နိုင်ပါသည်။ ရှေးလွန်လေပြီးသော အသင်းတော်ဖခင်ကြီး
များ၏အသက်တာကို စံနမူနာအဖြစ် ယူသင့်ပါသည်။ သို့
ဖြစ်ပါ၍ ဘုရားသခင်အတွက်အသုံးဝင်မည့် အမှုတော်
ဆောင်ခြင်း၏ ပထမခြေလှမ်းမှာ မိမိတို့၏အနေအထားကို
ဘုရားသခင်အားဖြင့် အသစ်ပြုပြင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။
ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်လက်ခံ
ရပါမည်။ ဘုရားသခင်ကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်လက်ခံသော
အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည် ယုံကြည်သူများ
အထံတွင် အလုပ်လုပ်လျက်ရှိပါမည်။ ထိုအခါ ဘုရား
သခင်သည် အသစ်ပြုပြင်ပြီးဖြစ်သော ယုံကြည်သူများ
အနေဖြင့် သူ၏အမှုတော်မြတ်ကို ဆောင်ရွက်စေမှာဖြစ်ပါ
သည်။ အမှုတော်ဆောင်လုပ်ငန်းကိုလည်း အောင်မြင်
စေမည် ဖြစ်ပါသည်။ □

(၁ ကော ၁၃:၃-၄)

သခင်ခရစ်တော် လောကတွင် (၃၃) နှစ်တာ အသက်ရှင်စဉ်ခါ လူသားများအားလုံးကို ပေါင်းသင်းဆက်ဆံတဲ့အခါ မေတ္တာတရားကိုအသားပေးပြီး နေထိုင်ကျင့်ကြံဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ကိုသွန်သင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ သခင်ခရစ်တော်က လူသားအားလုံးအတွက် အသက်ကိုစွန့်ပြီး မေတ္တာပြုခဲ့ခြင်းသည် လူသားအချင်းချင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့်ပြည့်ဝသောအသက်တာကို ရယူပိုင်ဆိုင်ဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာအားဖြင့် ဘုရားသခင်ရဲ့အလင်းကို ပိုမိုထွန်းလင်းစေဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တောကျောင်းကနေပြီး ရန်ကုန်ကို ပြန်လာမယ့်ရက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖျာပုံသင်္ဘောကိုစောင့်ရင်း ကမ်းနဖူးပေါ်မှာ ဘုရားသခင်ရဲ့ဖန်ဆင်းခြင်းလက်ရာ အကြောင်းနှင့် လူသားများဟာ ဝမ်းရေးအတွက် သွားလာလှုပ်ရှားနေတဲ့မြင်ကွင်းကို စိတ်ဝင်စားနေမိရင်း . . .။ “လာပြီ သင်္ဘောလာနေပြီ” ဆိုတဲ့အသံကြောင့် အတွေးကို ဖြတ်၊ အထုပ်ကိုဆွဲပြီး ဖျာပုံသင်္ဘောပေါ် တက်လိုက်ပါတယ်။ ခြေချစရာနေရာမရှိလောက်အောင် ကျပ်နေပါတယ်။ ချွေးတွေ တဒီးဒီးကျပြီး မတ်တပ်ရပ်ဖို့ နေရာတစ်နေရာစာကို ရှာဖွေမိပါတယ်။ “တွေ့ပါပြီ” . . .။ ငရုတ်သီးအိပ်များ၊ ပန်းခြင်းများ၊ ဆန်အိတ်များကြားမှာ နေရာတစ်နေရာ

၂၀၀၇ ■

ရလိုက်ပါတယ်။ ကျေးဇူးတော်ပါပဲ။ အိမ်သာနဲ့မနီးမဝေးမှာမို့ သည်းခံပြီး စီးလာရပါတယ်။ ဒီလောက်ကျပ်တဲ့ သင်္ဘောကြီး တရွေ့ရွေ့ထွက်ခွာလာပါပြီ။ ကျွန်ုပ်မ မတ်တပ်ရပ်တဲ့နေရာဟာ ထင်းရှူးသေတ္တာတွေကြားမှာဖြစ်ပါတယ်။ ပိတ်လှောင်ပြီး အသက်ကိုမနည်းရှူနေရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်မရဲ့နားခေါင်းပေါက်တည့်တည့်က အထုပ်လေးတစ်ထုပ်ကိုတွေ့ရပါတယ်။ နွမ်းပါးညစ်ထေးတဲ့ ပုဆိုးပိုင်းလေးနဲ့ထုပ်ထားတဲ့ အထုပ်လေးတစ်ထုပ်။ ကျွန်ုပ်မ ဘေးကိုဖယ်လိုက်ပါတယ်။ အနံ့အသက် သိပ်မကောင်းလို့ ရွှေ့လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်မမတ်တပ်ရပ်နေတဲ့ ခြေထောက်အောက်ကိုတည့်လိုက်တဲ့အခါ အင်မတန်မှ စုတ်ပြတ်နေတဲ့ ဆွဲခြင်းတစ်လုံးထဲမှာ ကြေးမုန်းကြိုးပေါင်းများစွာနဲ့ ဖျာကွက်ထားတဲ့ ဓာတ်ဘူးအစုတ်တစ်လုံးနဲ့ မည်းညစ်နေတဲ့လက်ဖက်ရည်ခွက်တစ်ခု၊ ပြီးတော့ ကလေးငယ်ရဲ့ငိုသံကြားလိုက်တဲ့အခါမှာ ကိုယ်ပေါ်မှာ အင်္ကျီမပါ၊ ဘောင်းဘီကတော့ အဖာတစ်ရာလောက်ရှိတဲ့ မည်းညစ်နေတဲ့ ကလေးငယ်ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်၊ အဲဒီကလေးကို ချီထားတဲ့ ကလေးငယ်ရဲ့ခြေခင်ဝတ်ထားတဲ့ထမီက တစ်ဝက်ကအပြု၊ တစ်ဝက်ကအဖာ၊ ကလေးအမေနားမှာ

အိုအိုအိုအို

ရှာကုန် ၅၀

■ ၂၀၀၈

ထိုင်နေတာက မျက်လုံးတစ်ဖက်တစ်ဖုံးနေသောဖခင်ကြီးနှင့် နောက်ထပ်ကလေးနှစ်ယောက် . . .။ ကျွန်ုပ်မ အရမ်းစိတ်ဝင်စားသွားပြီ။ ဒီမိသားစုက ကျွန်ုပ်မနဲ့လုံးသားကို ဆွဲခါသွားပြီ။ ကျွန်ုပ်မ မျက်စိမပိတ်မီအောင် ကြည့်နေတယ်။ ဖခင်ဖြစ်သူက မိသားစုတွေကိုခေါ်ပြီး အနားမှာထိုင်ခိုင်းပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်မအစောတုန်းက နားခေါင်းနားမှာ ရှိတဲ့ပုဆိုးထုပ်လေးကိုလှမ်းယူလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အထုပ်လေးကိုဖြေလိုက်ပါတယ်။ ဖွင့်လိုက်ပြီ။ “ဟော အရမ်းအံ့ဩသွားတယ်” ပုဆိုးထဲကထမင်းကို အရောင်တွေ ပျက်ပြီး ကြွေတွေကွာနေပြီဖြစ်တဲ့ ပန်းကန်လေးထဲကို ညီညီမျှမျှ ထည့်ထားလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ပလပ်စတစ်ဘူးထဲက ငါးခြောက်နဲ့ ငရုတ်သီးလှော်ထားတဲ့ဟင်းလေးကို အညီအမျှပုံပေးထားတယ်။ ပြီးတော့ ပျော်ရွှင်စွာနဲ့ ထမင်းကို ဖြိန်ရေယုက်ရေစားနေတာကို ကျွန်ုပ်မ မမိတ်မသုန် ကြည့်နေရင်းက မျက်ရည်တစ်ပေါက်ဟာ ပါးပြင်ပေါ်က စီးကျလာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မ ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ပါ။ ဘာမှ မရှိတဲ့ ထမင်းပိုင်း၊ ဒီလောက်နံ့ချာတဲ့ သူတို့ရဲ့မိသားစုဟာ မေတ္တာကတော့ ပြည့်လုံနေတာကိုတွေ့ရလို့ ကျွန်ုပ်မတို့ ခရစ်ယာန်တွေအတွက် ဘဝသင်ခန်းစာယူစရာဖြစ်နေပါတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ ကျွန်ုပ်မ အရမ်းစိတ်ဝင်စားတဲ့ အတွက် သူ့ရဲ့သားလေးကို ကျွန်ုပ်မခေါ်ပြီးတော့ မုန့်ဝယ်ကျွေးပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မအသိချင်ဆုံးမေးခွန်းကို ကျွန်ုပ်မ မေးမိပါတယ်။

“သားတို့ ဘယ်မှာနေတာလဲ။”
“သားတို့က ဟင်္သာတမှာနေပါတယ်။ တွဲတေးကို လာပြီး ကောက်စိုက်ပျိုးနတ် လာလုပ်တာပါ။”
“သားအဖေက အရက်သောက်တတ်သလား။”
“သားအဖေက အရက်လည်းမသောက်ဘူး။ ဆေး လိပ်လည်း မသောက်ဘူး။ ကွမ်းလည်း မစားပါဘူး။”
“သားအဖေနဲ့အဖေ ရန်ဖြစ်ဖူးသလား။ ရိုက်ဖူးသလား။”
“သားအဖေနဲ့အဖေက တစ်ခါမှရန်မဖြစ်ဖူးပါဘူး။ တစ်ခါမှလည်း မရိုက်ဖူးဘူး။”

သားတို့က ဟင်္သာတမှာနေပါတယ်။ တွဲတေးကိုလာပြီး ကောက်စိုက် ပျိုးနတ် လာလုပ်တာပါ။

ကျွန်ုပ်မ အရမ်းအံ့ဩမိပါတယ်။ အရမ်းလေးစားသွားပါတယ်။ ဒီလောက်ဆင်းရဲပြီး ဘဝမှာ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းတာတောင်မှ ဘဝအသိဖြစ်တဲ့ အရက်မသောက်ခြင်း၊ ဆေးလိပ်မသောက်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်မိသားစုကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ ထိန်းသိမ်းကြည့်ရှုနိုင်တာကို ကျွန်ုပ်မ အရမ်းဂုဏ်ယူချီးကျူးမိပါတော့တယ်။ ယနေ့ ကျွန်ုပ်မတို့မျက်စိဟာ ဘုရားသခင်က မြင်နိုင်အောင်ဖန်ဆင်းထားတာဖြစ်တဲ့အတွက် သာမက သူတစ်ပါးအား ပြန်လည်ဝေမျှဖို့ သင့်ပြီ။ ယနေ့ ကျွန်ုပ်မတို့ ယုံကြည်သူခရစ်ယာန်များဟာ အထက်မှာ ဖော်ပြတဲ့ မိသားစုကဲ့သို့ ဆင်းရဲခြင်း၊ ခက်ခဲခြင်းများကို တွေ့ကြုံနေရသော်လည်း တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး နားလည်ခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ မေတ္တာရှိခြင်းအားဖြင့် အိမ်ထောင်အသက်တာမှာ ဘုရားသခင်ရဲ့မေတ္တာကိုထင်ရှားပြသနိုင်တဲ့ အိမ်ထောင်များဖြစ်ဖို့ အင်မတန် လိုအပ်နေပြီ။ ဒါကြောင့် ခရစ်တော်ကိုမသိတဲ့မိသားစုတောင် ဒီလောက်ခက်ခဲဆင်းရဲခြင်းကြားမှာ မေတ္တာတရားနဲ့ အသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်ရင် ကျွန်ုပ်တို့လို ခရစ်တော်ကိုယုံကြည်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ခရစ်ယာန်အိမ်ထောင်မိသားစုများအနေနဲ့ ဘယ်လိုရှေ့ဆက်အသက်ရှင်နေမယ်ဆိုတာကိုတွေးရင်း . . .။ □

ရှာကုန် ၅၁

“...အကြောင်းမူကား ဒုက္ခဆင်းရဲသည် သည်းခံခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။ သည်းခံခြင်းသည်လည်း သက်သေထင်ရှားခြင်း ပြုစုတတ်၏” (ရောမ ၅:၁-၅)။

ကျမတို့လျှောက်လှမ်းနေတဲ့ အသက်တာတိုင်းမှာ ပြဿနာတွေ အခက်အခဲတွေကို နေ့စဉ်အမှုကြုံတွေ့နေရတတ်ကြပါတယ်။ လူမှုဆက်ဆံရေးတွေမှာလည်း တစ်ခါတစ်ရံမှာ စိတ်ဒုက္ခတွေကြုံတွေ့ရတတ်ပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးတွေမှာ ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ ဘယ်လိုသည်းခံပြီးတော့ ဒီအရာတွေဘယ်လိုကျော်ဖြတ်ကြမလဲ။ ဒီတော့ သည်းခံခြင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ ဘာတွေလိုအပ်သလဲဆိုတာကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်ကြရအောင်။

လိုက်ရမှုကျေနပ်တယ်။ ဒါက အသေးအဖွဲ့ကိစ္စလေးတွေမှာ သည်းမခံကြတဲ့အမှုတွေပါ။ ဒါတွေကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် လူသားတွေဟာ အတ္တဖုံးလွှမ်းနေတတ်ကြပါတယ်။ ဓမ္မဟောင်းကာလ မောရှေလက်ထက်မှာဆိုရင်လည်း မောရှေကို ဘုရားသခင်က သူ့ရဲ့လူမျိုးတော်တွေဖြစ်တဲ့ ကူသရေလတွေကို ကျွန်ုပ်တို့အာဂုတ္တုပြည်ကနေ နိန့်ပျားရည်စီးတဲ့ခါနာန်ပြည်ကို သွားဖို့ဦးဆောင်ခိုင်းတယ်။ သူ့ရဲ့လူမျိုးတော်တွေလိုက်နာဖို့အတွက် ပညတ်တော်ကိုပေးဖို့ သိနာတောင်ပေါ်ကိုခေါ်လိုက်တယ်။ တောင်ပေါ်ကနေ ပြန်ဆင်းလာတဲ့အခါ စည်းကမ်းပျက်ပြားနေတဲ့လူထုကို တွေ့မြင်တော့ သူ့ရဲ့ဒေါသစိတ်တွေ ဖုံးလွှမ်းသွားပြီး ဘုရားသခင် အသေအချာစိမ်းပေးလိုက်တဲ့ ပညတ်တော်ကျောက်

သည်းခံခြင်းဖြင့် လျှောက်လှမ်းပါ

(၁) သည်းခံခြင်းမရှိသော အသက်တာ၏ အကျိုးဆက်များ
လူတိုင်းနီးပါးရဲ့ နှုတ်ဖျားကနေ သည်းခံရမယ်။ သည်းခံသင့်တယ်လို့ ပြောဖြစ်ကြတယ်။ လူတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ သည်းခံနိုင်ကြမလဲ။ ကျွန်ုပ်တို့မကိုယ်တိုင်က ကျောင်းတက်တုန်းကဆိုရင် ကိုယ့်ကို တစ်ခွန်းလာပြောရင် ကိုယ်ကနစ်ခွန်းပြန်ပြောရမှ ကျေနပ်တယ်။ မတော်တဆ ကိုယ့်ကိုတိုက်မိရင်လည်း သူ့ကို ပြန်တိုက်

ပြားနှစ်ချပ်ဟာလည်း ကျကွဲခဲ့ရပါတယ် (ထွက် ၃၂)။ နွေရာသီကျမ်းစာသင်တန်းက သီချင်းလေးတစ်ပုဒ်ကို တောင် သတိရမိသေးတယ်။ မောရှေအကြောင်းစပ်ဆိုထားတာပါ။ “လူမျိုးတော်ကိုကယ်ထုတ်ဖို့ မောရှေကိုအသုံးပြုခဲ့တယ်။ ခါနာန်ပြည်ကိုဝင်စားရတဲ့အခါမှာ မောရှေမပါဝင်ခဲ့ပါဘူး။ သူ့ဘဝင်မြင်နေလို့ပါတဲ့။ လူမျိုးတော်တွေ ရေငတ်တော့ ဘုရားသခင်က ကျောက်ကိုတို့လိုက်ပါလို့ပြောတယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ဆိုးပြီး ကျောက်ကို တောင်ပေးနဲ့ ရိုက်လိုက်တယ်” စသည်ဖြင့် စပ်ဆိုထားတယ်။ ငယ်စဉ်ကဆိုခဲ့ပေ

မယ့် အဓိပ္ပာယ်ကိုသေချာနားမလည်ခဲ့ပါဘူး။ တကယ်တမ်း လူ့ဘောင်လောကထဲကို အခြေပြုစုလှမ်းလာတဲ့အခါမှာ တဖြည်းဖြည်း ဆင်ခြင်ရင်းနဲ့ နားလည်လာခဲ့ပါတယ်။ ထောင်ပေါင်းများစွာသောလူအုပ်ကြီးကို ထိန်းသိမ်းဦးဆောင်ရတာဟာ အလွန်ကို တာဝန်ကြီးမားလှပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း ဘုရားသခင်ခိုင်းတဲ့အရာတွေကိုလည်း သူ့အကောင်းဆုံး ဆက်ကပ်လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြည်တော်ကို အမွေမခံခဲ့ရပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ဘဝင်မြင်တဲ့စိတ်၊ သည်းမခံတတ်တဲ့စိတ်တွေကြောင့် သူ ကောင်းချီးမခံတာခဲ့ရပါဘူး။

(၂) သည်းခံခြင်းရှိသော အသက်တာ၏ အကျိုးကျေးဇူး
ကျမတို့ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းထဲမှာဆိုရင် (က ၃၅) မှာ ယောသပ်အကြောင်းကိုတွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ငယ်စဉ်ကတည်းက မောင်နမထဲမှာ ဖခင်ရဲ့မေတ္တာကို ထူးခြားစွာ ခံစားရကတည်းက မောင်နမတွေ့ရဲ့ မနာလိုမှန်းတီးမှုကို ခံရသူတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ နောက်ဆုံး သူ့ကို ကျွန်ုပ်တို့အဖြစ် ရောင်းချကြတယ်။ သူ့ကိုယ်ယူလိုက်တဲ့ စစ်သူကြီးရဲ့အိမ်ကိုရောက်သွားတော့ ထပ်ပြီး စုံစမ်းခြင်းကိုခံရပြန်ပါတယ်။ ပေါတိုဖာမိန်းမာရဲ့မှာယာလှည့်ကွက်မှာ သူ နလန်မထူနိုင်ဘဲ ထောင်တွင်းသက်ဆင်းရပြန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နိမ့်ချသည်းခံတဲ့သူဟာ ဘုရားသခင်ကို အစဉ်ဦးထိပ်ထားတဲ့ သူတစ်ယောက်ဆိုတော့ နောက်ဆုံးတော့ ဒုတိယဘုရင်ခံရာထူးအထိတိုင် ဘုရားသခင်ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုဘုရင်ခံဖြစ်လာခဲ့တဲ့အထိ သူ ညီအစ်ကိုတွေကို မမှန်းသေးပဲ ချစ်နေသေးတယ်။ ခွင့်လွှတ်နေသေးတယ် ဆိုတာကို ဖတ်ရှုမှတ်သားရပါတယ်။

(သုတ္တံ ၁၆:၁၈-၁၉) “မာနသည် ပျက်စီးခြင်းအရင်၊ ထောင်လွှားသောသဘောသည် ရှုတ်ချခြင်းအရင် နွဲ့နေရာကျတတ်၏။ စိတ်နိမ့်ချသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ စိတ်နိမ့်ချခြင်းသည် မာနကြီးသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ လှယူသော ဥစ္စာကို ဝေပူခြင်းထက် သာ၍ ကောင်း၏” လို့ ဖော်ပြထားပါတယ်။
ဓမ္မသစ်ကျမ်းထဲမှာဆိုရင် သခင်ယေရှု့အသက်တာကို ဖတ်ရှုဆင်ခြင်နိုင်ပါတယ်။ စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်း

မှန်သမျှကို သည်းခံခွင့်လွှတ်လျက် နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် အောင်မြင်စွာကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့တာကို တွေ့ရပါတယ်။ နောက်ဆုံး ကားစင်တင်ပြီး နာကျင်တဲ့ဝေဒနာကြားက “အိုအဖ ဤသူတို့မသိဘဲ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ” တဲ့။ သူ့ကို နှိပ်စက်ခဲ့တဲ့လောကလူသားတွေအတွက် ခွင့်လွှတ်ပေးဖို့ သူ့ရဲ့ ခမည်းတော်ဘုရားထံမှာတောင် တောင်းလျှောက်ပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ တွေ့ရပါတယ်။

ကျမတို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပဋိပက္ခဖြစ်ရင် ပြောလေ့ပြောထရှိတတ်တဲ့စကားတစ်ခွန်းရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့ “သည်းခံလိုက်ပါကွယ်၊ သည်းခံပေးပါကွယ်”။ အဲဒီအခါမှာ အပြောခံလိုက်ရတဲ့သူက စိတ်မသက်မသာနဲ့ ခံစားပြီး ကျွန်ုပ်တို့မှာပါ။ ဘာသာပြန်ဝတ္ထုထဲကအဖြစ်အပျက်လေးကို ပြန်လည်စေ့ငုလိုပါတယ်။ အဲဒီထဲက ဇာတ်ကောင်က ကုန်တိုက်တစ်ခုက မန်နေဂျာတစ်ယောက်။ သူ့အလုပ်က သူ့ကုန်တိုက်မှာလာတဲ့သူတွေနဲ့ အရောင်းစာရေးတွေနဲ့ အခြားဝန်ဆောင်မှုတွေမှာ ပြေလည်မှုမရှိရင် ဝယ်သူတွေ ကျေနပ်အောင် ဖြေရှင်းပေးရတယ်။ တစ်နေ့ သူ့ကုန်တိုက် ဖွင့်ချိန်မရောက်သေးလို့ အပြင်မှာ လူတွေတန်းစီနေပြီး ဂိတ်စောင့်ကလည်း ကိုးနာရီမထိုးသေးလို့ မဖွင့်ပေးနိုင်ဘူးလို့ ပြောတယ်။ အချိန်လည်းကျရော တိုးဝေနေတဲ့လူအုပ်ကြီးကို အသိမပေးဘဲ တံခါးကိုဖွင့်လိုက်တဲ့အခါမှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က လဲကျပါလေရော။ အဲဒီမှာ အမျိုးသမီးက ထုံးစံအတိုင်း ရန်ထောင်တော့တာပေါ့။ ဂိတ်စောင့်ကလည်း ရိုင်းရိုင်းခိုင်းခိုင်းပြန်ပြောတဲ့အခါမှာ အကြီးအကျယ် စကားများပြီး နောက်ဆုံးမန်နေဂျာဆီရောက်သွားတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ မန်နေဂျာက သည်းခံပေးပါဗျာ။ နောင်ကို ဒါမျိုးမဖြစ်စေရပါဘူး။ သူ့အနေနဲ့ နောင်ကိုဆင်ခြင်နိုင်အောင် အပြစ်ပေးပျံ့မယ်လို့တောင်းပန်တော့မှ အမျိုးသမီးလည်းထွက်သွားတယ်။ ဒါနဲ့ သူလည်း သက်ပြင်းရှည်ကြီးကိုချပြီး ထိုင်လိုက်ချိန်မှာပဲ သူ့ဆီကို ဖုန်းဝင်လာတယ်။ အသံရင်ကလည်း ရင်းနှီးနေကျအသံမဟုတ်။ ဖုန်းထဲမှာ သူ့ကိုဘာပြောလဲဆိုတော့ ခင်ဗျားဒီလောက်ကောင်းတဲ့အိမ်ကြီးကို ဘာလို့ ရောင်းပစ်တာလဲ။ခင်ဗျားရောင်းမယ်ဆိုတာသိရင် ကျွန်တော်ဝယ်မှာပေါ့ဗျာလို့ ဆိုတယ်။ ဒါနဲ့ သူက ခင်ဗျားမဟုတ်

တာတွေ မပြောနဲ့။ ကျွန်တော့်အိမ်ကို ရောင်းရလောက် အောင် ကျွန်တော်မပွဲဘူးဗျာလို့ ဒေါသနဲ့ ပြန်ဖြေတယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း ဟုတ်ပါပဲလား။ ဒါဆိုရင် အခု ခင်ဗျား အိမ်ကို ဘာလို့လာဖျက်နေကြတာလဲလို့လည်း ပြောရော သူ့မျက်လုံးပြူးသွားတယ်။ နောက်ဆုံး သူကပဲ ဒေါသနဲ့ ကျုပ်အလုပ်ရှုပ်နေတယ်။ ကျုပ်ကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့လို့ ပြောပြီး ဖုန်းချလိုက်တယ်။ နောက်ပြီး သူ့အိမ်ကို ပြန်ပြေး သွားတယ်။ အိမ်ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ သတင်းရထားတဲ့ အတိုင်း သူမြင်ရတော့ အရမ်းဒေါသထွက်သွားပြီး တစ် ဆက်တည်းမှာပဲ “ရပ်ကြစမ်း မင်းတို့ ငါ့အိမ်မှာ ဘာလုပ်ကြ တာလဲ” လို့မေးလိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ တစ်ဖက်က လည်း ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီရဲ့အကြွေးမပေးနိုင်လို့ လာ သိမ်းတာလို့ဆိုပြီး အကြွေးစာရင်းတွေထုတ်ပြတယ်။ အဲဒါနဲ့ သူက မင်းတို့လိပ်စာက ဘယ်မှာလဲလို့မေးတော့ သူတို့က လိပ်စာကိုပြောတော့ လိပ်စာမှာမေးတယ်။ မင်းတို့သိမ်း ရမယ့်အိမ်က ဒီအိမ်နဲ့လုံးလုံးကျော်မှာရှိတဲ့အိမ်ကွလို့ ဒေါသ တကြီးနဲ့ ပြောလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ အဲဒီလူတွေကလည်း ကုမ္ပဏီကိုဖုန်းဆက်ပြီး မန်နေဂျာလိုက်လာတဲ့အခါ အဲဒီ အိမ်ပိုင်ရှင်ကို ကျေနပ်တဲ့အထိ တောင်းပန်တယ်။ ပျက်စီး သွားတဲ့အရာတွေကိုလည်း အစားထိုးအသစ်ပြုပြင်ပေး တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက မကျေနပ်နိုင်ဘဲ မင်းတို့ကုမ္ပဏီကို တရားစွဲမယ်။ ငါ့ကိုအသရေဖျက်မှုနဲ့ မင်းတို့ကို တရားစွဲ မယ်ဆိုပြီး ဒေါသတကြီးထွက်သွားပြီး အဲဒီအိမ်ကိုလည်းပြန် မလာဘဲ ဟိုတယ်မှာပဲ ငှားနေတော့တယ်”တဲ့။ ဒီ ဇာတ် လမ်းလေးကိုကြည့်ရင် လူသားဖြစ်တဲ့အားလျော်စွာ တစ် ယောက်နဲ့တစ်ယောက်တော့ အလျဉ်းသင့်သလို သည်းခံ တတ်ဖို့ ခွန်အားပေးတတ်ကြပါတယ်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့လာတဲ့အခါမှာတော့ သည်းခံဖို့မပြောနဲ့ ပြေလည် အောင်တောင်မဖြေရှင်းချင်ကြတော့ပါဘူး။ ဒေါသထွက်ခြင်း၊ စိတ်တိုခြင်း၊ စိတ်မြန်ခြင်း ဆိုတာတွေက စိတ်ကိုပင်ပန်း စေတဲ့အရာတွေဖြစ်သလို အောင်မြင်ခြင်းလမ်းစတွေကို ပိတ်ဆို့တဲ့ အမှိုက်တွေပါပဲ ဆိုတာကို နားလည်ရပါတယ်။

(၃) သည်းခံတတ်အောင်ဘယ်လိုကျင့်ဆောင်ကြမလဲ
လူသားတွေသုံးတတ်ကြတဲ့ စကားတစ်ခွန်းရှိပါ

ရှာနုမိ ၇၄

တယ်။ “သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး။ ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ သည်းခံရမလဲ” စသည်ဖြင့်ပေါ့။ အကြောင်းအရင်းကတော့ လူတွေက အတ္တတွေဖုံးလွှမ်းနေကြတယ်။ ငါဆိုတဲ့ မာန် မာနတွေ တက်နေကြတယ်။ ဒီအရာတွေပိတ်ဆို့နေတော့ သူတို့ရဲ့သည်းခံခွင့်လွတ်နိုင်စွမ်း ဘယ်မှာရှိနိုင်တော့မလဲ။ (သုတ္တံ ၁၆:၅) မာန်ကြီးသောသူအပေါင်းတို့ကို ထာဝရ ဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏လို့ ဖော်ပြထားပါတယ်။

သည်းခံခွင့်လွတ်လျက် အောင်မြင်မှုတွေကို ရယူ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သူတွေရဲ့အသက်တာမှာ ဘုရားသခင်ကို ဦးထိပ် ထားပြီး တွေ့ကြုံရတဲ့အခက်အခဲတွေမှာ နှုတ်ကပတ်တော် ကိုဆင်ခြင်နည်းလျက် ကျော်ဖြတ်ခဲ့ဘယ်ဆိုတာ ဖတ်ရှု တွေ့ရှိရပါတယ်။ ဒီတော့ ကျမတို့အနေနဲ့ “သည်းမခံနိုင် တော့ဘူးကွာ” လို့ညည်းတွားလိုက်ခြင်းက ကျမတို့ရဲ့ အသက်တာမှာ ဘုရားမရှိတော့ဘူးလို့ဆိုလိုက်ခြင်းပါပဲ။ မသံ ၅:၁၆ ထဲမှာလို့ “သူတစ်ပါးတို့သည် သင်တို့၏ ကောင်းသောအကျင့်ကိုမြင်၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူ သော သင်တို့အဘ၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှာ သူ တစ်ပါးရှေ့၌ သင်တို့အလင်းကိုလင်းကြလော့” လို့ ဖော်ပြ ထားပါတယ်။ ကျမတို့ရဲ့ ပြောဆိုကျင့်ကြံ လုပ်ဆောင်မှု တွေဟာလည်း ကိုယ်တစ်ဦးတစ်ယောက်အတွက်မဟုတ် ဘဲ မိမိရဲ့လုပ်ဆောင်မှုအားဖြင့် ဘုရားသခင်ရဲ့ဘုန်းတော်ကို ထွန်းလင်းစေမှာမို့ သတိပြုလုပ်ဆောင်ရန်လိုအပ်ပါတယ်။

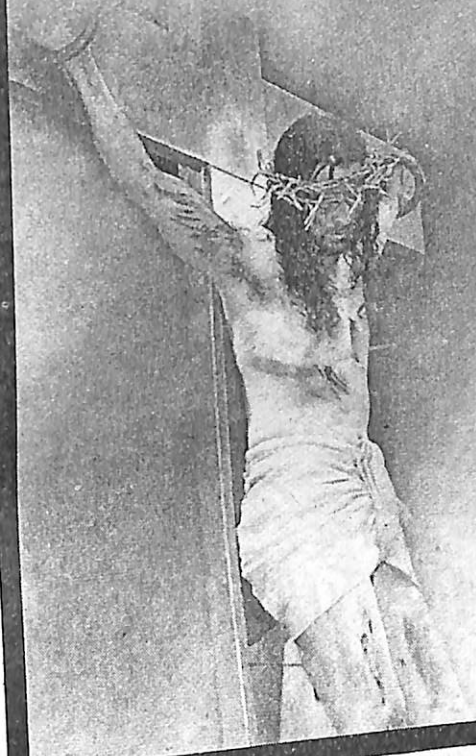
ဒါကြောင့် လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ ပြောဆိုပြုမူခြင်း တွေမှာ ကောလောသဲ ၃:၂၃ မှာလိုပဲ ပြုလေသမျှတို့၌ စေတနာစိတ်နှင့်ပြုမူဆောင်ရွက်ကြရပါမယ်။ တွေ့ကြုံရတဲ့ အခက်အခဲပြဿနာတွေကို ထာဝရဘုရားထံ ခိုလှုံကိုးစား လျက် ငြိမ်သက်ခြင်းရယူတတ်ခြင်းအားဖြင့် ထာဝရဘုရား ထံမှ ငြိမ်သက်ခြင်းရယူနိုင်ဖို့ကို (ဖိ ၄:၆-၇) မှာ ဖော်ပြ ထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျမတို့ရဲ့ဘဝအသက်တာအသီး သီးမှာ ထာဝရဘုရားထံ ခိုလှုံကိုးစားလျက် နှုတ်ကပတ်တော် ရဲ့လမ်းညွှန်ချက်အတိုင်း နိမ့်ချခြင်း၊ သည်းခံခြင်းပြည့်ဝ သောအသက်တာများဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ကို ထွန်းလင်းဖို့ရန် ပါဝင်ဆက်ကပ်ကြပါစို့။ ❖

F-10B

လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ငွေ

ဟာသတစ်ခုပြောပြမယ်။
God is Love
Love is blind
So, God is blind

ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဖတ်သမျှမှတ်မိတာလေးပြောပြမယ်။ အချစ်ဆိုတာဘာလဲ လို့မေးခဲ့ရင် အဖြေက မေးတဲ့သူဆီမှာရှိတယ်တဲ့။ ဆိုလိုတာက အာရုံငါးပါး နဲ့ခံစားနိုင်တဲ့အရာတွေထဲကတစ်ခုကို အချစ် လို့သတ်မှတ်လိုက်ရင် အဲဒါဟာ အချစ်ပဲတဲ့။ လူသတ္တဝါက အချစ်ကို အမျိုးမျိုးအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားသခင်က အချစ်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်နဲ့ ဖော်ပြခဲ့တယ်။ ဒီနေ့ခေတ်က သတင်းအချက်အလက်နည်းပညာခေတ်တဲ့။ ကမ္ဘာကြီးက ရွာတစ်ရွာဖြစ်လာပြီ တဲ့။ လူတွေကြည့်လိုက်ရင်လည်း ဟိုသင်တန်းတက်၊ ဒီသင်တန်းတက်၊ လက်ကိုင်ဖုန်းတကာကား။ လူငယ်တွေမတွေ့လိုက်နဲ့၊ တွေ့လိုက်ရင် ဝေငှနေကြတာ အင်တာနက်။

အိုင်တီခေတ်က လူတိုင်းအတွက်မဟုတ်သေးဘူးဗျ။ ငွေရှိမှ အိုင်ပြီးရင် တီလိုရတာ။ ဒါပေမဲ့ ကျေးဇူးတော်ခေတ် (လက်ဝါးကပ်တိုင် ခေတ်) ကတော့ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ကျော်က တည်းက လူတိုင်းအတွက်ဖြစ်နေပါပြီ။ ဘုရားသခင်ရဲ့တုန်း မရတဲ့မေတ္တာအားဖြင့် ရရှိတဲ့ခေတ်ဖြစ်ပါတယ်။ “ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်၊ ထာဝရအသက် ကိုရစေခြင်းငှာ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၌ တစ်ပါးတည်း သောသားတော်ကို စွန့်တော်မူသည့်တိုင်အောင် လောကီ သားတို့ကိုချစ်တော်မူ၏” (ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင် ၃:၁၆)။

စောကြည်ဖြူ

ရှာနုမိ ၇၅

ရာသီတွေ အလီလီပြောင်းပေမယ့် ခံစားရတဲ့ ဝေဒနာဟာ မနေ့တစ်နေ့ကလိုပဲ။ ဝေဒနာကို အချိန်က ကုစားတယ်ဆိုပေမယ့် မေ့ဖျောက်လို့မရတဲ့အရာက ဘယ် တော့မှ မေ့ဖျောက်လို့မရဘူးဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပဲ သိတာပေါ့။ တစ်ချိန်က ကိုယ့်ရဲ့အတ္တ၊ ကိုယ့်ရဲ့မာနကို ဦးထိပ်ထားပြီး ဘာမဆို ငါလုပ်ရင်ရတယ်။ ငါ့အတွက်သာ အရေးကြီးဆုံး၊ ဘယ်သူတွေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သူသေ သေ ငတေမာရင်ပြီးရောဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ အသက်ရှင်တုန်း ကပေါ့။ ပြန်တွေးမိတိုင်း၊ တွေးမိတိုင်း မနေ့တစ်နေ့ကလို ပါလား။ ဟိုးတစ်ချိန် အထက်တန်းကျောင်းတုန်းက ..

အတ္တရဲ့ နိဂုံး

ရှာလုပ် ၇၆

■ ၂၀၀၈

“မေမေ... သမီးကျောင်း သွားတော့မယ်။ မုန့်ဖိုးပေးဦးလေ”

“သမီးရယ် ဒီနေ့ မောင် လေးရဲ့ကျောင်းလခ ပေးလိုက်တာ မေ့မေ့မှန်ပိုက်ဆံမရှိတော့ဘူး။ နောက် နေ့မှ ယူတော့နော်။”

“ဟင် မေမေကလည်း ဒီ လိုကြီးပဲ။ သမီးမှာ ပိုက်ဆံမရှိတော့ဘူး ဆိုတာ မေမေသိရက်သားနဲ့။ သမီး အတွက်ဆိုရင် ဘယ်တော့မှအဆင် သင့်မရှိဘူး။”

“တော်ပြီကွာ။ ကျောင်း တက်ရတာလည်း အလကားပဲ။ မုန့်ဖိုး တောင်မရှိဘဲနဲ့။ (၁၀) တန်းအောင် တော့လည်း ဘာမှလုပ်စားလို့ရမှာမှ မဟုတ်တာ။ အခုကတည်းက ကျောင်း ဆက်မတက်တော့ရင် မေမေတို့ အတွက်လည်း အလုပ်ပိုမဖြစ်တော့ ဘူးပေါ့။”

“သမီးကြီးကလည်း မေမေက ဒီနေ့မယူပါနဲ့လို့ပြောတာ။ နောက်နေ့ကျတော့ မေမေပေးဘဲနဲ့ နေမှာမှ မဟုတ်တာ။”

“ပြောတာတော့ ဟုတ်တာ ပေါ့ မေမေရဲ့။ သူငယ်ချင်းတွေက မုန့်စားနေပြီး ကိုယ့်ဆီမှာ တစ်ကျပ် မှမပါရင် ဘယ်လောက်မျက်နှာငယ် ရလဲဆိုတာ မေမေမသိပါဘူး။”

“ကိုယ့်ဝမ်းနာ ကိုယ်သာသိ ရတယ်သမီးရဲ့။ သူများနဲ့ယှဉ်လို့ရတဲ့ အခြေအနေမှမဟုတ်တာ။ လူဆိုတာ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်သိပြီး ကြိုးစားဖို့ပဲ လိုတယ်။”

“မလိုချင်ဘူးကွာ။ မေမေ

တကယ်မပေးဘူးဆိုရင် သမီး ဒီနေ့ ကျောင်းမသွားတော့ဘူး။”

“ဟာ... ဒီကလေးမလေးနဲ့ တော့ ဒုက္ခပါပဲ။”

ကျွန်မနဲ့ မေမေတို့ပြောနေ တာကို အစအဆုံးကြားနေရတဲ့ မောင်လေးက ကျွန်မတို့ကြားကို ဝင် ရပြီပေါ့။

“မမ... ဒီနေ့ မုန့်ဖိုးယူ သွားလိုက်လေ။ ဒီနေ့မှ လကုန်တာ ဆိုတော့ ကျောင်းလခကို နောက်နေ့မှ ပေးလို့ရပါတယ်။ သားတို့ဆရာမက သဘောကောင်းတယ်မေမေရဲ့။ မမ ကို မုန့်ဖိုးပေးလိုက်မယ်နော်။”

ဒေါ်အက်စတာတစ်ယောက် ဘာမှပြောချိန်၊ ဆုံးဖြတ်ချိန်တောင် မရှိလိုက်ဘူး။ ထူးအယ်က သူ့အစ်မ ကို ပိုက်ဆံပေးပြီးသား။

“ဟား.. အဲဒီလို အလိုက်သိ တတ်တဲ့မောင်လေးကို မမကလည်း ချစ်ရတာပေါ့။ မင်းရဲ့ကျေးဇူးတွေ မမ မမေ့ပါဘူး။ မောင်လေးရာ ..နော့။”

အရာရာမှာသိတတ်လွန်းတဲ့ သားငယ်နဲ့ ဘယ်သူ့အတွက်မှမကြည့်ဘဲ ကိုယ့်အတွက်ကိုယ်သာကြည့် တတ်တဲ့ သမီးကြီးတို့ရဲ့ သဘောထား ကိုကြည့်ပြီး သားငယ်အတွက် ပီတိ မျက်ရည်ဖြာရပေမယ့် သမီးကြီး အတွက်ကတော့ ရင်ပူလွန်းလှတယ်။ အမေဖြစ်သူစိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာ ကိုကြည့်ပြီး ထူးအယ် တစ်ယောက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပြန်တယ်။

“မေမေ ဒီနေ့ကျောင်းလခ မပေးနိုင်သေးတဲ့ သားရဲ့သူငယ်ချင်း

တွေ အများကြီးရှိပါသေးတယ် မေမေ ရယ်။ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့။”

“အေးပါ... သားလေးရယ်”

“ဒါဆို သားလည်း ကျောင်း သွားတော့မယ်။”

“အေး... အေး”

သမီးနဲ့သား ကျောင်းသွားတာ ကိုကြည့်ပြီး စိတ်ထဲမကောင်းဖြစ်ရ တယ်။ အို... ငါဒီလိုနေလို့ ဘာမှ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ခြံထဲဆင်းပြီး အလုပ်သွားလုပ်တာပဲကောင်းပါတယ်။ ကိုယ့်ဘာသာအားထည့်ရင်း ခင်ပွန်း ဖြစ်သူကိုကူဖို့ ခြံထဲဆင်းလာခဲ့တယ်။

“ကိုလုခင်ရယ်... ရှင့်သမီး လည်း ရှင်ဆုံးမပါဦး”

“သမီးကြီးက ဘာဖြစ်နေ တာလဲကွ။ မင်းသမီးကြီးက ဉာဏ် ကောင်းပြီး သူလုပ်ရမယ့်စာ သူလုပ် နေတာပဲ”

“အဲဒါတော့ ဟုတ်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီမနက် ကျောင်းသွားခါနီး ကျွန်မဆီမှာ မုန့်ဖိုးတောင်းတယ်။ သားငယ်အတွက် ကျောင်းလခပေး ထားတော့ သူ့အတွက်မရှိတော့တာ ကိုသောင်းကျန်းတယ်လေ။ မောင်ဖြစ် သူက မနေနိုင်ဘဲ ကျောင်းလခမယူ ဘဲနဲ့ အစ်မဖြစ်သူကို ပိုက်ဆံပေး လိုက်တယ်။ မောင်ဖြစ်သူက အလျော့ ပေးတာကို ရှင့်သမီးက နေရာတကာ အခွင့်ကောင်းယူနေတယ်လေ။”

“ကလေးတွေက သူတို့ ညာဉ်နဲ့သူတို့ ရိုကြတာပဲ။ သူတို့အသိ စိတ်နဲ့သူတို့ပြင်ရမှာ။ ငါတို့ဆုံးမနေ လည်း ပြောင်းချင်မှပြောင်းမှာ။ ဘာပဲ

ရှာလုပ် ၇၇

ဖြစ်ဖြစ် ဘုရားလက်ကို အပ်ထားပါကွာ။ သူ ပြောင်းလဲလာမှာပါ။
 “သူပြောင်းလဲလာမယ်နဲ့ ကို ဘယ်အထိတောင် စောင့်ရဦးမလဲ မသိဘူး။ ကျွန်မကတော့ ဘုရားသခင် သူ့စိတ်နှလုံးကိုထိတွေ့ဖို့ပဲ ဆုတောင်း ပေးရတော့မှာပေါ့။”
 နေရာတကာ ဗိုလ်ကျပြီး အနိုင်ယူလွန်းတဲ့ ကျွန်မကို ဖေဖေ ရော မေမေရော ဥပေက္ခာပြုပြီးနေ ပေမယ့် ဘုရားကတော့ ကျွန်မကို အမြဲ စောင့်ကြည့်နေတယ် ထင် တယ်။ ကျွန်မ (၁၀) တန်းအောင်တဲ့ နှစ်မှာပဲ ကျွန်မတို့မိသားစုရဲ့ စီးပွားရေး အခြေအနေက ဆိုးသထက်ဆိုးလာ ခဲ့တယ်။ ဣန္ဒြေရရ ဆက်နေနိုင်ဖို့ တောင် အနိုင်နိုင်ဖြစ်လာတယ်။ ဒါကို သိတဲ့ ကျွန်မရဲ့မောင်လေးက အသက် ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ဖေဖေနဲ့မေမေကိုငဲ့ပြီး ကျောင်းဆက်မနေတော့ဖို့ ပြောလာ တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေနဲ့ မေမေက လည်း သူတို့ရဲ့ပေးနိုင်တဲ့တစ်ခုတည်း သောအမွေက “ပညာ” ပဲရှိတော့ ကျောင်းဆက်တက်စေချင်တယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် (၁၀) တန်းအောင် အောင်တက်ပြီး ဘွဲ့လေးတစ်ခုခုတော့ ရစေချင်တာပေါ့။ မိဘတွေရဲ့ညားသမီး တွေပေါ်မှာထားတဲ့ မကုန်ခမ်းနိုင်တဲ့ မေတ္တာတွေပဲပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မောင်လေး ကလည်း မရမကပြောပြီး ကျောင်း ထွက်ခဲ့သည်။ သူ့ရဲ့တစ်ခုတည်းသော အကြောင်းပြချက်ကတော့ စာမလိုက် နိုင်ဘူးတဲ့လေ။ မေမေဆိုရင် မောင် လေးကိုကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းလွန်း

လို မျက်ရည်တွေကျခဲ့ရတယ်။ ဖေဖေ ကတော့ ဘာမှမပြောပေမယ့် မျက်နှာ တော့ ညှိုးနေတာပေါ့။ ဘယ်သူတွေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မကတော့ ကျွန်မ ရဲ့ရှေ့ရေးအတွက်ပဲ စဉ်းစားခဲ့တယ်။ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးတော့တက္ကသိုလ် ဆက်တက်ချင်တယ်။ တက္ကသိုလ် တက်ဖို့ ကျွန်မပြောတော့ မေမေက “သမီးကြီးရယ် စာပေးစာယူပဲတက်ပါ လား”တဲ့။ ကျွန်မပဲလေ သိတယ် မဟုတ်လား။
 “မေမေရယ် စာပေးစာယူ တက်ရင် ဘွဲ့ရတာပဲရှိမယ်။ အခွင့် အရေး ဘာမှသိပ်ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ Day ပဲ တက်ချင်တယ် မေမေရယ်”
 မောင်လေးက ..
 “မေမေကလည်း မေ Day ပဲ ဆက်တက်ပါစေ။ စာပေးစာယူက ဘာမှပြန်သုံးလိုရမှာမဟုတ်ဘူး။ မမက တော်ပါတယ် မေမေရဲ့။ မေ Day ပဲ ဆက်တက်”
 ဒီလိုနဲ့ ကျွန်မ တက္ကသိုလ် ဆက်တက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသူတစ်ယောက်ရဲ့ အလှအပ အတွက် အဝတ်အစားဖိုး၊ ပျော်ပါးဖို့ အတွက် ကုန်တဲ့ငွေတွေက သောက် သောက်လဲပေါ့။
 မောင်လေးကတော့ ဖေဖေ ရဲ့ဥယျာဉ်ခြံကိုပဲ ဆက်ပြီးလုပ်ခဲ့တယ်။ လုပ်အားရှိထားတော့ သူ့ဘာသာ ပြန်ပြီး လည်ပတ်နိုင်ခဲ့တာပေါ့။ အိမ်မှာ ဘယ်လောက်ထိ ကြိုးစားရှာထားပြီး ရတဲ့ငွေတွေလည်းမသိ။ အိမ်ကပို့တဲ့ ငွေတွေကို ဖောဖောသီသီသုံးတဲ့

ကျွန်မကို အခြားကျောင်းသူတွေက ပိုက်ဆံရှိတဲ့လူလိုပဲ ထင်ကြတာပေါ့။ အဲဒါကိုမူ ကျွန်မကလည်း အကျေ နပ်ကြီး ကျေနပ်ခဲ့တယ်။ ထင်ထားတဲ့ အတိုင်း ကျွန်မဂုဏ်ထူးတန်း ဆက် တက်ခွင့်ရတယ်။ တစ်နေ့ ကျွန်မ တို့အဆောင်မှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပေးလာဝါးလာလုပ်နေတုန်း ဦးလေး ဝင်း ရောက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီနေ့ဟာ ကျွန်မရဲ့အတ္ထု ကျွန်မရဲ့ သူတစ်ပါး အပေါ်မှာဥဉာဏ်မရှိတဲ့ နေနိုင်ခဲ့တာကို ဘုရားက အပြင်းဆုံး ဆုံးမပေးခဲ့တဲ့နေ့ တစ်နေ့ဆိုတာကို ကျွန်မသိလိုက်ရ တယ်။
 အဆောင်မှူးအန်တီက၊
 “မုဒိရေ.. သမီးရဲ့ ဦးလေးတဲ့။ သမီး ကိုတွေ့ချင်လို့ လာတာတဲ့။”
 “ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ၊ လာ ပါပြီ”
 “ဟာ ဦးလေးဝင်း ပါလား။ လာလည်တာလား။ ဒါမှမဟုတ် မုန့်ဖိုး လာပေးတာထင်တယ်။”
 “မဟုတ်ဘူး မုဒိရဲ့။ ထူး အယ်က နင့်ကိုတွေ့ချင်လို့ လာခေါ် ခိုင်းလိုက်တာ”
 “မနေ့က မောင်လေး ထူး အယ်၊ ကျွန်မဆိုကို ဖုန်းဆက်ပါ သေးတယ်။ အိမ်မှာ အဆင်ပြေတယ် တဲ့။ ဒီနစ် နင်းဆီစိုက်မလို နေရာ တွေရှင်းနေတယ်လို့တောင် ပြောသေး တယ်။”
 “အေး .. ဟုတ်တယ်။ အခု အရေးကြီးတယ် မုဒိရဲ့။ မြန်မြန် လေးလုပ်စမ်းဟ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဦးလေးဝင်း ရဲ့ ထူးအယ် ဘာဖြစ်လို့လဲ”
 “နင် အိမ်ရောက်ရင် သိရ မှာပေါ့”
 “ဦးလေးဝင်းရယ် ကျွန်မ စိတ်ထဲ တစ်မျိုးကြီးပဲ။”
 “အေးပါဟာ၊ ပြန်ရအောင် လာခဲ့”
 ဦးလေးဝင်းနောက်က ရင် တမမနဲ့ လိုက်လာခဲ့တယ်။ ခေါင်းထဲ မှာ အတွေးပေါင်းများစွာနဲ့ပါ။ မြို့နဲ့ သိပ်မဝေးလှတဲ့ရွာကို အချိန်သိပ် မကုန်ဘဲ ပြန်ရောက်လာခဲ့တယ်။ ရွာ ထဲရောက်လို့ အိမ်ရှေ့ရောက်တယ် ဆိုရင်ပဲ လူတွေရှုပ်ရှုပ်နဲ့ ဘာများ ဖြစ်နေပါလိမ့်။ ကျွန်မ စိုးရိမ်လာ သည်။ အိမ်ထဲရောက်တာနဲ့ မေမေ က ကျွန်မကိုပြေးဖမ်းပြီး “သမီးကြီး ရယ် မေမေသားကိုကြည့်ပါဦး။ သား ငယ်ကိုကယ်ပေးပါဦး။ မေမေရှင်ကိုရ ပါပြီ သမီးကြီးရယ်။”
 “ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ။ သမီးကိုလည်း ပြောပြကြပါဦး”
 ဖေဖေလည်း မျက်ရည် မဆည်နိုင်တော့ဘူး။ ကျွန်မကိုကြည့် ပြီး ချိုးပွဲချင်ပါတော့တယ်။
 “သမီးကြီးရယ် မောင်လေး ဒီမနက်ပဲ ဥယျာဉ်ထဲမှာ ပိုးထိလို့ အဆိပ်က အရမ်းပြင်းတော့ ဖေဖေ တို့ ဘယ်လိုမှ အချိန်မမီနိုင်တော့ဘူး ဖြစ်သွားတယ်။ သူ့ကို သွားတွေတဲ့ အချိန်မှာ အဆိပ်က တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နေပြီလေ။”

“ဖေဖေပြောမှ ထူးအယ်ကို လှမ်းကြည့်မိတော့ ထစ်ကိုယ်လုံးမှာ ပြာနမ်းနေပြီ။ ပြီးတော့ ကျွန်မကို ကြည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးတွေ လှုပ်လာ တယ်။”
 “မ...မ...”
 ပီပီသသမဟုတ်ပေမယ့် မုဒိ ကိုခေါ်နေမှန်း အားလုံးသိကြတယ် လေ။ မုဒိလည်း အနားပြေးကပ်ပြီး “မမရှိတယ်။ မောင်လေး ဘာ ပြောချင်လို့လဲ ပြောလေ။”
 တိုးတိုးလေးသာ ထွက်လာတဲ့ လေသံကို မနည်း နားထောင်ယူရ တယ်။
 “မ... ဖေဖေနဲ့မေမေကို ကြည့်နော်”
 စကားတစ်ခွန်းပြောထွက် ဖို့ မနည်းအားထုတ်လိုက်ရလို့ ထင် တယ်။ နိမ့်ချည်မြင့်ချည်ဖြစ်လာတဲ့ ရင်အုံကိုကြည့်ပြီး အသက်ကို ကြိုး စားရှူနေရတယ်။ ပြီးတော့ မုဒိကို ပြုံးပြီးလေးကြည့်နေပြီး ငြိမ်သက် သွားရာတယ်။
 “မောင်လေး .. ထူးအယ်”
 “ဖေဖေ .. မေမေ မောင်လေး ကိုခေါ်လို့မရတော့ဘူး။ မေမေ ထူးအယ်ကိုကြည့်ပါဦး။ ဟီးဟီး မောင်လေးရယ်။ အဖြစ်ဆိုးလှချည် လားကွယ်။ မေမေရယ် မောင်လေး သမီးတို့ကိုထားသွားခဲ့ပြီပေါ့နော်။ မောင် လေးရယ် အားလုံးဟာ မမရဲ့အမှား တွေပါ။ မောင်လေးသာ ကျောင်းဆက် နေရမယ်ဆိုရင် ဒီလိုဖြစ်လာမှာမဟုတ်

ဘူး။ အခုတော့ အားလုံးဟာ မမရဲ့ အမှားတွေပဲပေါ့နော်။ မမကို ခွင့်လွှတ် ပါမောင်လေးရယ် ..”
 ဒီအဖြစ်တွေက ကြာတော့ လည်း အတော်ကြာခဲ့ပါပြီ။ ကြာပြီ ဆို သားငယ်လေးတောင် အခု (၁၀) တန်းကျောင်းသားကြီး ဖြစ်နေပြီလေ။ အဖြူ အစိမ်းလေးနဲ့ ကျောင်းသွားဖို့ ထွက်လာတဲ့သားငယ်လေးကို ကြည့် မိမှ သတိပြန်ရတော့တယ်။ သားသမီး တွေ ကိုယ့်လို ယူကုန်မရတဲ့အဖြစ်ဆိုး မျိုး မကြုံရအောင်လို့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မျှမျှတတနဲ့ နေတတ် အောင်၊ တစ်ဖက်သားကို နားလည် တတ်အောင် အိမ်ရာဝင်ပုံပြင်လေး အဖြစ် ဒီအဖြစ်အပျက်တွေကို အမြဲ ဥပမာပေးပြီး သင်ပေးခဲ့တယ်။ နောင် လာမယ့် ကိုယ်ရဲ့မြေ၊ မြစ်တွေကို ဒီအရာကိုလက်ဆင့်ကမ်းပြီး သင်ပေး ဖို့မှာထားရဦးမယ်။ နောင်တ ဆိုတဲ့ အရာက နောင်မှတရတဲ့အရာဆို တော့ မဖြစ်ခင်ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင် အောင် သူတို့လေးတွေကို ဆုံးမပေးရ မှာပေါ့။
 “မောင်လေးရယ် မမကို ခွင့် လွှတ်ဖို့ မမဆုတောင်းသလို အဘရဲ့ ရင်ခွင်မှာ ငြိမ်သက်စွာ နားနေစေဖို့ ဆုတောင်းပေးပါတယ်။” □
 ဟောမန်
 ချစ်သောမောင်နများထံသို့ ..

ရွှေလင်းလင်းလင်း

ရွှေလင်းလင်း

အချိန်ရာသီတွေ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားပေမယ့် ကဗျာနည်းသား ရဲ့ကြေကွဲလွမ်းဆွတ်မှုတွေက အရှိန် မလျော့သေးပါဘူး။ တွေးမိတိုင်း လွမ်းဆွတ်မှုတွေက အတိုင်းမသိတိုးပွားလာ ပြီး ကဗျာနည်းသားက ကြေကွဲစွာ ငိုကြွေးနေပါတယ်မောင်။ ဘာကြောင့် ရယ်မှန်းမသိ၊ မောင်ကို အချိန်တိုင်း မဟုတ်တောင် တိုက်ဆိုင်မှုလေးတွေ ရှိတိုင်း သတိရနေမိတယ် မောင်ရယ်။ မောင် ဘာကြောင့်များ နှုတ်မဆက်ဘဲ ကဗျာကိုထားခဲ့တာလဲဟင်။ လောက ကြီးက မတရားတာလား။ ဒါမှမဟုတ် အလိုတော်ပဲလား။ အတွေးတွေရဲ့နှိပ် စက်မှုတွေကြောင့် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ် မပျော်နိုင်က မေကဗျာ။

“ကဗျာရေ... ကဗျာ”
 “ဟုတ်ကဲ့ လာပါပြီ”
 “ဒီနေ့မှာ ငါတို့တွေ သင် တန်းတက်ရအောင် နင့်ကိုလာတိုင်ပင် မလို့”

ခေါင်းနှင့်အတူ ရောက်လာ ကြသူတို့မှာ ကာရန်နှင့် အလင်္ကာ။ အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝကတည်း က အမြဲတမ်း တတွဲတွဲရှိနေကြသူတွေ မှီ တစ်ခုလုပ်မယ်ဆိုရင် သုံးယောက် သား ညီညွတ်ပြီးသားလေ။ အခုလည်း Final ကျောင်းသူ ကျောင်းသားတွေ ဖြစ်နေတာတောင်မှ တစ်ယောက်က ဒါလုပ်မယ်ဆိုရင် နောက်နှစ်ယောက် က အော်တိုပါလာပြီးသားပဲ။ မိဘတွေ ကလည်း သားသမီးတို့ရဲ့အခွင့်အရေး

တွေမို့ ပိတ်ပင်တားဆီးမှုတွေမရှိ။ သုံး ယောက်စလုံးက English မေဂျာနဲ့ ကျောင်းပြီးတော့မှာမို့ ကျောင်းပိတ်ရင် ဘာလုပ်မလဲဆိုတာကို လမ်းကြောင်း ရှာနေကြပြန်တယ်။

“ဘာသင်တန်းတက်မှာ လဲ”

“ငါတို့ အခု ကျောင်းပြီး တော့မှာဆိုတော့ အင်္ဂလိပ် Diploma ထပ်တက်ရင်ကောင်းမလား လို့။ ပြီးတော့ ငါတို့ LCCI တက်ရင် ကောင်းမလားလို့”

“အလင်္ကာက Account ကို ပိုစိတ်ဝင်စားတော့ အဲဒါကိုပဲ အ ရင်တက်မယ်။”

“ကာရန်ကရော”

“ငါကတော့ Diploma ဆက်တက်ဖို့ စဉ်းစားထားတယ်။ ပြီး ရင် ရှေ့ဆက်တက်နိုင်ဖို့ အင်္ဂလိပ် စာကို လုံးဝပိုင်ဖို့ အရေးကြီးတယ် မဟုတ်လား။”

“အေး ကဗျာလည်း နှစ်ခု စလုံးတော့ စိတ်ဝင်စားတယ်။ ဒါပေမဲ့ အင်္ဂလိပ်စာကို ပိုစိတ်ဝင်စားတော့ Diploma ပဲ အရင်တက်ရင်ကောင်း မှာပေါ့နော်။”

အခုတော့ ဘဝအတွက် ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ရွေးချယ်ရတော့မှာမို့ အတွေ့အကြုံရလာတာနဲ့အမျှ စိတ်ဝင် စားမှုတွေက ပြောင်းလာတတ်တာပဲ လေ။ အိမ်နီးချင်းလည်းဖြစ်။ ဝါသ နာတူချင်းလည်းဖြစ်တဲ့ ကဗျာနဲ့ကာရန် တို့က အတူတူတက်ဖြစ်တယ်။ အလင်္ကာတစ်ယောက်ပဲ စာရင်းကိုင်

သင်တန်းကို တက်ဖြစ်ကြတယ်။ ကဗျာတို့သုံးယောက် နဂိုလို အချိန် တိုင်း မတွေ့နိုင်ကြတော့ပေမယ့် တနင်္ဂနွေဆိုရင်တော့ ဘုရားကျောင်း မှာ အမြဲဆိုဖြစ်ကြတယ်။ ညနေ C.E ပြီးရင် တစ်ပတ်တာအတွင်း တွေ့ကြုံ ရတာကိုပြောကြ ဆိုကြ ရယ်မောကြ ရင်း ပျော်ရွှင်တဲ့ဘဝလေးကို ရယူခဲ့ကြ တယ်။

ကျေးဇူးတော်ကြောင့် မေ မေ သူငယ်ချင်းတို့ မိဒီယာအလုပ်မှာ အတွေ့အကြုံရအောင် ကဗျာအလုပ် ဝင်လုပ်ခွင့်ရတယ်။ ကာရန်ကတော့ ကျောင်းချိန်လွတ်တဲ့အချိန် သူ့အသိ အဆက်နဲ့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ် ဝင်လုပ်တယ်။ အလင်္ကာကတော့ သူ့ အဖေရုံးမှာ အလုပ်ဝင်လုပ်တယ်။ အားလုံး အလုပ်နဲ့အကိုင်နဲ့ဆိုတော့ ကဗျာနဲ့ကာရန်က ကျောင်းချိန်သာ တွေ့ရတယ်။ အလင်္ကာကိုတော့ တနင်္ဂနွေနေ့မှပဲ တွေ့ရတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့မှာ အလင်္ကာတစ်ယောက် အိမ်ရောက်လာတယ်။

“ကဗျာ တို့အဖေ နယ် ပြောင်းရတော့မှာမို့ အလင်္ကာတို့ပါ လိုက်သွားရမယ်။ အဲဒါ အလင်္ကာ သင်တန်းဆက်မတက်နိုင်တော့ဘူးကွာ”

“မင်း ဒီမှာကျန်ခဲ့လို့မရဘူး လား”

“အဖေက အကုန်လုံးလိုက် စေချင်တယ်ကွ။ ပြီးတော့ ဒီမှာ ငါကျန် ခဲ့ရင်လည်း ငါတစ်ယောက်တည်းလေ။ အဲဒီတော့ ငါ့ကို သူတို့ဘယ်စိတ်ချ မလဲ ဟယ်။”

“အေးပေါဟာ ဘယ်တတ် နိုင်မှာလဲ။ ကာရန်ရာ သိပြီးပြီလား”
“သူနဲ့မတွေ့ရသေးဘူး။ ဒီတစ်ရက် နှစ်ရက်အတွင်း သွားရတော့မှာပဲ ငါနဲ့ မတွေ့ ဖြစ်ရင် ငါနဲ့ဆက်တယ်လို့ ပြောပေးနော်။ ငါ ဟိုရောက်ရင် နင်တို့ ဆီကို ဖုန်းပြန်ဆက်မယ်နော်။ ငါသွား တော့မယ်နော်”

စိတ်မကောင်းစွာနဲ့ ပြန်သွား တဲ့ အလင်္ကာကိုကြည့်ပြီး ကဗျာတွေ ထေ့သွားမိတယ်။ ဘာကြောင့်များစွာသွား ကြရလဲ။ လောကကြီးက အရမ်းချစ် ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကို ဘာကြောင့် များ တစ်နယ်စီခွဲပေးရတာလဲ။ သူ မတရားဘူးထင်တယ်နော်။ အင်း ဒါ အလိုတော်ကြောင့်လား။ ကာရန်သိရင် လည်း စိတ်ကောင်းမှမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ မတတ်နိုင်ဘူးလေ။ ခွဲရကြ တော့ရုံပေါ့။

ဘာလိုလိုနဲ့ အလင်္ကာ ခွဲ သွားတာ သုံးလတောင်ကျော်သွားပြီ။ ကာရန်တစ်ယောက်လည်း ပျောက်နေ လိုက်တာ တနင်္ဂနွေတောင် ဝတ်ပြု ချိန်ပဲ တွေ့ရတယ်။ ပြီးတာနဲ့ ပျောက် သွားရော။ တစ်ရက်မှာတော့ ကာရန် အိမ်ကိုရောက်လာတယ်။

“ကဗျာ . . . ကဗျာရှိလား”
“ရှိတယ်သားရဲ့။ ဝင်လာ ခဲ့လေ။ သမီးရေ မောင်ကာရန် လာ တယ်။”

“ဟုတ်ကဲ့ လာပြီ မေမေ”
“ဟယ် ကာရန် နင်နဲ့မတွေ့ ရတာ အတော်ကြာပြီနော်။ နင် ဘယ်ပျောက်နေတာလဲ။”

“အေးဟာ ငါလည်း နောက် အလုပ်တစ်ခုပြောင်းဖို့ ပြင်ဆင်နေရ တာနဲ့ နင်နဲ့မတွေ့ ဖြစ်တာပါ။”

“ကဲ အခု လာရင်းကိစ္စက”
“ငါတို့ အပြင်မှာ တစ်ခုခု သွားစားပြီးပြောကြရအောင်”
“ကောင်းပြီလေ”

ကာရန်နဲ့ ကဗျာတို့ ထိုင်နေ ကြလမ်းထိပ်ကလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို သွားတော့ အလင်္ကာကိုသတိရနေမိ တယ်။ ခါတိုင်းသုံးယောက်ထိုင်နေကြ၊ အခုတော့ နှစ်ယောက်ထဲဆိုတော့ တစ်ခုခုလိုနေသလိုခံစားနေမိတယ်။
“ကဗျာ ဘာတွေတွေ့နေ တာလဲ။ ငါခေါ်တာနှစ်ခါရှိပြီ”
“အင်း . . . အလင်္ကာကို သတိရလို့ပါ”

“ကာရန် နင် ငါ့ကို ပြော စရာရှိတယ်ဆို”

“အေး ငါနိုင်ငံခြားကို သွား ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ အဲဒါ ငါနင်နဲ့ ခွဲသွားရတော့မှာပဲ နင်ကို ငါစကား တစ်ခွန်းလောက်ပြောချင်တယ်။ နင် ငါ့စကားကို လက်ခံပေးပါနော်။ ကဗျာ နင်ကို ငါသိပ်ချစ်တယ်။ ငါ့အချစ် တွေကို နင်လက်ခံပေးနိုင်မလား။ ငါမသွားခင် နင်ဆီက တိကျတဲ့ အဖြေ တစ်ခုကို ငါလိုချင်တယ် ကဗျာ”

စကားပိုင်းလေးက ခဏ တာမျှ ငြိမ်သက်သွားသည်။ နှစ် ယောက်စလုံးက မှာယူထားတဲ့ လက် ဖက်ရည်ပန်းကန်ဆီသို့ မျက်နှာပုံအပ် ထားလျက်။ ခဏကြာမှ
“ကဗျာ စကားမပြောတော့ ဘူးလား”

“အင်း ကဗျာကို စဉ်းစားခွင့် မပေးတော့ဘူးလား”

“အဲဒါဆိုရင် ရှေ့လထဲမှာ ငါ မွေးနေ့ရှိတယ်။ အဲဒီနေ့မှာငါအတွက် ပျော်ရွှင်စရာမွေးနေ့ဖြစ်အောင် နင် ဖုန်းတီးပေးဖို့ ငါမျှော်လင့်နေမယ်နော်”
“ဟုတ် . . .”

ရုတ်တရက် ကာရန်ပြော လာသောစကားကို ကဗျာဘယ်လို တုံ့ပြန်ရမလဲတောင်မသိတော့။ ဒီ လောက်အထိလည်း ကဗျာမမျှော်လင့် ခဲ့မိဘူး။ အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရရင်တော့ ကဗျာ သူ့ကိုစိတ်ဝင်စားနေမိတယ်။ အခု သူနိုင်ငံခြားသွားဦးမယ်ဆိုတော့ သူနဲ့ ခဏတာဝေးနေရဦးမှာပေါ့နော်။ အင်း ဝေဒနာတွေထပ်ပွားလာဦးမှာ ပေါ့။

တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်နောက်အောင်သိနေကြ သူတွေပဲလေ။ ဘာကြောင့် ချက်ချင်း ပြန်မဖြေပေးတာလဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ်တိုနေမိတယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း ငါက မိန်းကလေးလေ။ ကိုယ့်သိက္ခာ ကိုတော့ ထိန်းရဦးမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူ မွေးနေ့ကျရင်တော့ သူ့အတွက် အ ကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ငါလုပ်ပေးမယ်။

အတွေးများတွေနဲ့ ပီတိဖြာ နေတဲ့ ကဗျာတစ်ယောက် ရှေ့လဆို တဲ့ ဧပြီလကိုသာ အမြန်ရောက်လာဖို့ စောင့်ကြိုနေမိတယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် အမြန် ရောက်လာအောင် ဆွဲယူထားလိုက် ချင်ရဲ့။

ဒီနေ့ ကာရန်အတွက် အပျော်ဆုံးနေ့ဖြစ်မယ်လို့ ကာရန်တစ် ယောက် မျှော်လင့်ကောင်းမျှော်လင့်နေ မှာပါ။ ကဗျာတစ်ယောက်လည်း မိမိ ချစ်သူအတွက် အကောင်းဆုံးအဖြေ ပေးဖို့ အကောင်းဆုံးလက်ဆောင်ပေး ဖို့ သူ့ကို တစ်နေ့ကုန်အချိန်ပေးမယ် ဆိုပြီး အတွေးတွေနဲ့ ပျော်နေသူ ကဗျာတစ်ယောက် တေးသွားလေး တွေ ဆိုသည်က အလုပ်ရှုပ်နေလေ ရဲ့။

အပေါ်ထပ်တက်လိုက်၊ အောက်ဆင်းလိုက်နဲ့ စိတ်က ကဏှာ မမြိမ်။ ခေါ်သံကြားလို့ အိမ်ရှေ့ကို အပြေးလေးထွက်သွားမိတယ်။ အိမ် ရှေ့ရောက်တော့

“ဟင် အရုဏ် ပြာပြာ သလဲနဲ့ နင်ဘာဖြစ်လာတာလဲ”
မျှော်နေသူက ကာရန်၊ ရောက်လာသူ သူ့ ညီ အရုဏ်၊ ဘာ တွေ လွဲသွားပြီလဲ။

“ကဲ ပြောပါ လာရင်းကိစ္စ ပြောပါဦး”
“ဟုတ်ကဲ့ မ...မ... အစ်ကို ကား Accident ဖြစ်လို့ ခေါင်းထိသွား တယ်။ သူ့အခုထိသတိမရသေးဘူး။ နှုတ်ကလည်း မကဗျာကိုပဲ ခေါ်နေ တယ်။ အဲဒါနဲ့ အစ်မကို ကျွန်တော် လာခေါ်တာ။”

“ဟင် ဟုတ်လား။ အခု ဘယ်မှာလဲဟင်”

“ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး ပိုထား ရတယ်။ အစ်မလိုက်ခဲ့ပေးလို့ရမလား ဟင်”

“အေး အခုပဲလိုက်ခဲ့မယ်။ မေမေ သမီးဆေးရုံကို လိုက်သွားဦး မယ်နော်။ ကာရန် ကား accident ဖြစ်လို့တဲ့”

အပြေးတစ်ပိုင်းနှင့် မေမေ ကို လှမ်းအသိပေးခဲ့ပြီး အိမ်ပေါ်ကနေ ကဗျာဆင်းလာခဲ့တယ်။
“ကဲ အရုဏ် အမြန်မောင်း ပေးပါနော်” “ဟုတ်ကဲ့ အစ်မ”

ကဗျာဆီကိုလာဖို့ ကားနဲ့ အထွက် လမ်းပေါ်ကို ပြေးထွက်လာ သောကလေးအားရှောင်ရင်း တစ်ဖက် ကလည်း ဆိုက်ကားရိုနေတာကြောင့် ဘယ်ဘက်ကို အမြန်ချီကွေ့လိုက်တာ အရှိန်များသွားပြီး ဓာတ်တိုင်ကိုဝင် တိုက်မိတာလို့ အရုဏ်ပြောပြလို့သိ လိုက်ရတယ်။

ဒီလိုနေ့မျိုးကို မောင်အ တွက် ရရှိလိမ့်မယ်လို့ ကဗျာတစ်ခါ မျှ မစဉ်းစားမိသလို မောင်လည်း စဉ်း စားမိမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီနေ့ “မောင်” လို့ခေါ်ပြီး သူတောင်းထားတဲ့အဖြေကို ပေးမယ်လို့ကြိုကာရိုသေး။ အခုတော့ မောင်ကို ဘယ်လိုပုံနဲ့မြင်တွေ့ရတော့ မှာလဲဟင်။ စိတ်ကမောင်ဆီကိုအရမ်း ရောက်ချင်နေလို့ ကားရဲ့အရှိန်ကနေ နေတယ်လို့ထင်နေမိတယ်။ ဆေးရုံ ကိုရောက်တော့ ပတ်တီးအဖွေးသားနဲ့ မောင်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ သတိရ တစ်ချက် မရတစ်ချက်နဲ့ ပါးစပ်က လည်း တစ်စုံတစ်ခုကို ရေရွတ်နေလေ ရဲ့။

ကဗျာ သူ့နားရောက်ချိန်မှာ တော့ သူ့အသက်ကို လှူနေရတယ်။

“ကိုကို မကဗျာရောက်နေ ပြီ။ စိတ်အေးအေးထားပြီးနားနေနော်”
ကဗျာ သူ့လိုက်ကို ကိုင် ထားပေးရုံကလွဲလို့ ကဗျာနှုတ်ဆိတ် နေမိတယ်။ ရင်ထဲမှာလည်း တင်ကြပ် လွန်းသလိုခံစားနေရတယ်။ ကံကြမ္မာ ကိုအပြစ်တင်ရတော့မှာလား။ မောင် ရယ် မောင်အတွက် ကဗျာ အားလုံး ပြင်ဆင်ထားပြီးပြီ။ မောင် ဘယ်လို ပျော်နိုင်တော့မှာလဲ။

သတိတစ်ချက်ရလာချိန် မှာတော့ သူ ကဗျာလက်ကို တင်း ကြပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားတယ်။ အသက် ကို လှူရရင်း သူပြောချင်သောစကား များကို လေသံပျော့လေးနဲ့ လှပြော နေရာတယ်။

“က . . . ဗျာ . . . ကို . . . ချစ် . . . တယ်။ ငါ . . . အတွက် . . .”
“မောင်”

ရုတ်တရက် ခေါ်လိုက်မိ သောစကားလုံးကြောင့် သူ့မျက်လုံး တစ်ချက်ဝင်းလာပြီး ပြန်မိတ်သွားပြီ။ သူ ကဗျာချစ်တာကိုသိသွားလို့လား မသိ။ ခဏကြာတော့ ကဗျာလက်ကို တင်းကြပ်စွာဆုပ်ကိုင်ထားရင်းက ငြိမ် သက်သွားသလို အသက်ရှူသံတိုသွား ပြီ။ သူ ဘာဖြစ်သွား . . .

“မောင် . . .”
ခေါ်သံကို မောင်မကြားနိုင် တော့ဘူး။ ကဗျာနုလုံးသားမှာ နေရာ ယူပြီးမှ ဘာကြောင့်များ အမြန်ဆုံးခွဲ ခွာသွားရတာလဲဟင်။ မြားနတ်မောင် လေးရယ် အခွင့်သာရှိနေဦးမယ်ဆိုရင် မောင်ကို ပြောပေးပါနော်။ ကဗျာ မျှော် လင့်နေပါတယ်လို့။

အိမ်မက်ကန်လာပြီးနောက် ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ ကျွန်တော် သည်းထန်စွာ ငိုမိသည်။ အချိန်ကိုကြည့်မိတော့ မိုးလင်းလှပြီ။ ဒီကနေ့ အလုပ်နှစ်ခုကို အပြီးသတ်ရမည်။ လျှပ်စစ်မီးပြတ်တောက်မှုကြောင့် ကြိုတင်ခန့်မှန်းထားသည့်အချိန်ထက် နောက်ကျပြီးမှ လက်စသတ်နိုင် ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုလို အလုပ်များ စိတ်ဖိစီးမှုကြီးမားသောအချိန်တွေမှာ သည်လိုပဲ အိမ်မက်မက်တတ်သည်။ ပြီး... အခုလိုပဲ ငိုကြွေးမိတတ် သည်။ အဘိုးကို အိမ်မက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်ကိုချစ်သော၊ ကျွန် တော်ကလည်း အလွန်ချစ်သော အဘိုးကိုအိမ်မက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အဘိုး ကို မနက်တုန်းက ဖျတ်ခနဲ သတိရလိုက်သေးသည်။ မုန်ဟင်းခါးစားနေ ရင်းက ဖြစ်သည်။ အစစအရာရာ ဈေးနှုန်းများကြီးမြင့်နေသည်မို့ မုန့် ဟင်းခါးတစ်ပွဲစားပြီးနောက် နံနက်စာကို လက်စသတ်လိုက်သည်။ စိတ် ကတော့ မဝချင်သေး။ “အဘိုးနဲ့တုန်းကဆိုရင်...” ဟု စိတ်မှာတွေးမိ သည်။ အဘိုးမရှိတော့ပါ။ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်၏ ငယ်ဘဝပုံရိပ်များနှင့်အတူ လှပသော အတိတ်ပန်းချီ ကားချပ်တို့သည် အဘိုးနှင့်အတူ အသက်ဝင်နေဆဲပင်။

ကျွန်တော်ရဲ့ ကောင်းကင်ဘုံလေး စောချစ်ခိုင်

ရှာလုပ် ၈၄

၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များက ဖြစ်သည်။ နံနက် ဝေလီဝေလင်းအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ စီးလာသောသင်္ဘောသည် ဥဩသံပေးလျက် မြောင်းမြ ဆိပ်ကမ်းဆီသို့ ချဉ်းကပ်နေသည်။ ယခုမြင်နေရသော စင်္ကြံနန္ဒစေတီတော် ကျော်လွန်ပြီးနောက် မြစ်ကွေ့လွန် လျှင် မြောင်းမြဆိပ်ကမ်းရောက်ပြီ။ အထုပ်အပိုးများ သိမ်းဆည်းပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့မိသားစု သင်္ဘော ပေါ်မှဆင်းရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။ ပြည်တွင်းရေကြောင်း ပို့ဆောင်ရေးပိုင် ခရီးသည်တင် နှစ်ထပ်သင်္ဘောသည် မြောင်းမြဆိပ်ကမ်းကို ဆိုက်ကပ်ပြီ။ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမများ (ကျွန်တော်နှင့် အစ်မနှစ်ဦး) တက်ကြွပျော်ရွှင် နေကြသည်။ သိပ်မကြာမီမှာ အဖီး၊ အဘိုးတို့ရဲ့အိမ်သို့ ရောက်တော့မည်။ အတန်းတင်စာမေးပွဲကြီးဖြေဆိုပြီး၍ နွေကျောင်းပိတ်ပြီမို့ ကျွန်တော်တို့မိသားစု အဘိုးအဘွား များထံ အလည်အပတ်လာရောက်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်ဖခင် (အပါး) ၏မိဘများမှာ မရှိကြတော့။ ကွယ်လွန်သွားကြပြီ။ ယခု ကျွန်တော်တို့ အလည်လာ သော အဖီး၊ အဘိုးက အဖိုး (ကျွန်တော့်မိခင်) ၏မိဘများ ဖြစ်သည်။ အဘိုးက အငြိမ်းစား ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဖြစ်သည်။ အဖီးက ကျောင်းဆရာမ လုပ်ဖူးသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် အလုပ်မှထွက်၍ သားသမီးများကို ကျွေးမွေးပြုစုသော အိမ်ရှင်မအဖြစ်သာ နေတော့သည်။ အဘိုးတို့နေထိုင်သည်က ရောဝတီတိုင်း၊ မြောင်းမြမြို့နယ်၊ သင်္ဃေကုန်းကြီးအုပ်စု၊ ရေတွင်းရေကန်ရွာ ဖြစ်သည်။ ဆိပ်ခံဗောတံတားလွန်လာပြီး ကမ်းနားလမ်းမ ရောက်သောအခါ ညာဘက်ချိုးပြီး ကားဂိတ်ရှိရာသို့ ကျွန်တော်တို့ လျှောက်သွားကြသည်။ လက်ထဲမှ အထုပ် အပိုးများကို လေးလံသည်ဟုမထင်မီ။ ကားဂိတ်ရောက် တော့ မြောင်းမြ-ကုန်းသာ (မြောင်းမြမြို့ဟောင်းဘက်) ပြေးဆွဲသော ခရီးသည်တင်ကားပေါ် တက်လိုက်ကြသည်။ ကားဂိတ်တွင်ရပ်ထားသော ကားများက အမျိုးအစား စုံလင်သည်။ ဒေါ့ဂျစ်၊ ဂျစ်ကား၊ အမျိုးအမည်မသိကား (ကားကိုယ်ထည်ကို မိမိဟာဘတ်ဆောက်ထား၍ ကား အမျိုးအစားခွဲပြရန် မတတ်နိုင်ပါ) စသည်ဖြင့် ...။

သည့်နောက် ကားစထွက်၊ မြို့ထဲမှလွန်လျှင် တောင် ကုန်းတစ်ကုန်း စတက်ရသည်။ ပြီးနောက် တောင်ကုန်း ဆင်းလမ်းအတိုင်း အတန်ငယ်ဆက်မောင်းလျှင် စစ်တပ် ဆင်းလမ်းအတိုင်း အတန်ငယ်ဆက်မောင်းလျှင် စစ်တပ် ရှေ့မှာ ဈေး (ခလရ ၉၃) ရှေ့ရောက်ရှိသည်။ စစ်တပ်ရှေ့မှာ ဈေး ကလေးတစ်ခု ရှိသည်။ (ကျွန်တော်နှင့်အဘိုး မနက်တိုင်း လမ်းလျှောက်ထွက်သည့်အခါ ဒီဈေးကလေးအထိရောက်၊ မုန့်ဟင်းခါးစား၊ အဖီးအတွက် ဈေးဝယ်ပြီးမှ လှည့်ပြန် ကြသည်။) စစ်တပ်လွန်လျှင် တောင်ကုန်းတစ်ခု (ဘုရား လေးကုန်း) တက်ရပြန်သည်။ စစ်တပ်နှင့်တစ်ဆက် တည်းတွင် လေယာဉ်ကွင်းဟောင်းရှိသည်။ ကမ္ဘာစစ် အတွင်းကမူ ၎င်းလေယာဉ်ကွင်းကို အသုံးပြုခဲ့ဟန်ရှိသည်။ တောင်ကုန်းကိုထပ်ဆင်း။ အတန်ငယ် ဆက်မောင်းပြီး နောက် လမ်း၏ဘယ်ဘက်တွင် ကျမ်းစာကျောင်းလမ်း ပေါက်ဝ ရောက်ပြီ။ ရေတွင်းရေကန်ရွာရောက်ပြီ။ ရွာတွင် အစိုးရအထက်တန်းကျောင်း (အ-ထ-က-၂) ရှိပြီး ကရင် နှစ်ခြင်းခရစ်ယာန်အဖွဲ့ချုပ်၊ မြောင်းမြသာသနာ့နယ်၏ “ဖူးစောဘု” ကျမ်းစာကျောင်းလည်းရှိသည်။ ကားဆက် မောင်းသွားပြီး နောက်ထပ်တောင်ကုန်းတစ်ခု (ဝက် ကလေးကုန်း) တက်ပြီးမှ ကားကိုရပ်တန့်ခိုင်းပြီး ကျွန်တော် တို့ ကားပေါ်မှဆင်းကြသည်။ အဖီး၊ အဘိုးတို့အိမ် ရောက် တော့မည်။ မြောင်းမြမြို့ထဲမှဆိုလျှင် (၃) မိုင်ခန့် ဝေး သည်။

တောလမ်းလေးအတိုင်း ကျွန်တော်တို့ လျှောက် သွားကြသည်။ အပြေးတစ်ပိုင်းနှင့်ဖြစ်သည်။ ရောက်လို လှပြီ။ လှည်းလမ်းလေးအတိုင်း ဖြစ်သည်။ အချို့နေရာ များတွင် လှည်းဘီးရာက နှစ်ပေခန့်အထိ နက်သည်။ နွေကာလမှာပင် သစ်ပင်ထက်မှ နင်းရည်ပေါက်တို့ ပင်ခြေရှိသစ်ရွက်ခြောက်တို့အပေါ် တဖောက်ဖောက် ကျသည်။ သစ်ပင်အောက် မြေကြီးပေါ်ရှိ သစ်ရွက် ခြောက်ထုကလည်း ဆယ်လက်မခန့်ရှိသည်။ နင်းလျှောက် လိုက်တိုင်း တကြွပ်ကြွပ် မြည်သည်။ အံ့ဆိုင်းနေသော တောတောင်သစ်ပင်များကို မုန်းဆမြင်ယောင်ကြည့်နိုင် ပါသည်။

“ရှား... တိုးတိုး” ကျွန်တော်တို့မောင်နှမ များ တစ်ယောက်ကိုယ်တစ်ယောက် သတိပေးကြသည်။

ရှာလုပ် ၈၅

လူတက်နင်းသောအခါ မြည်သောသစ်ရွက်ခြောက်သံက ကျယ်လောင်လွန်းသည်။ အဖီး၊ အဘိုးတို့ သိရှိရိပ်မိ သွားမှာစိုးရသည်။ သူတို့ကို အံ့ဩဝမ်းသာစေချင်သည်။ ဟော .. ရောက်ပါပြီ။ တောင်ကုန်းစောင်းမှနေ၍ အဖီး၊ အဘိုးတို့ရဲ့အိမ်ခေါင်မိုးကိုလှမ်းမြင်ရပြီ။ အိမ်ကလေးက (ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ) အလွန်နေချင်စဖွယ် လှပသည်။ တောင်ကုန်းစောင်းနားလေးမှာ ကပ်လျက် ဆောက်ထား သည်။

“ကဲ ... တစ် .. နှစ် .. သုံး”
“အဖီး အဘိုးရေ ...”
“အဖီး အဘိုးရေ ...”

“ဝူး ..” ပြန်ထူးသံကြားပြီးနောက် အထုပ်အပိုး များကို အဖီးအပါးတို့လက်ထဲထားခဲ့ပြီး တောင်ကုန်းဆင်း လမ်းလေးအတိုင်း ပြေးဆင်းသွားလိုက်သည်။ အဖီး အဘိုး တို့အိမ် ရောက်ပြီ။

အဖီးနှင့်အဘိုးတွင် (ကျွန်တော့်မိခင်အပါအဝင်) သားသမီး (၇) ယောက်ရှိသည်။ မြေးက (၂၄) ယောက် ရှိသည်။ အဖီးနှင့်အဘိုးမှာ ရေတွင်းရေကန်ရွာရှိ သည်ခြံ ကြီးထဲမှာ နှစ်ယောက်တည်း နေထိုင်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ နွေကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် သားသမီးအိမ်ထောင်များ လာရောက်လည်ပတ်နေထိုင်ကြသည်။ မိသားစုဆွေမျိုးများ ဆုံတွေ့ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုမှာ နှစ်စဉ် ရောက် ဖြစ်သည်။ ကျန်အချိန်များမှာတော့ အဘိုးကြီး၊ အဖွား ကြီး နှစ်ဦးတည်းသာ။ ခြောက်ကပ်ကပ်ကြီး ဖြစ်နေပေမည်။ အဘိုးက မနက်တိုင်း လမ်းလျှောက်၊ အပြန်တွင် ဈေးဝယ် လာ၊ အဖီးက ချက်ပြုတ် အိမ်မှုကိစ္စလုပ်၊ အိမ်၌မွေးမြူ ထားသောကြက်များအား အစာကျွေး၊ ဒီလိုနဲ့ တစ်ရက်ပြီး တစ်ရက်ကုန်ဆုံးသွားသည်။ ညဝတ်ပြုခြင်းတွင် သားသမီး အိမ်ထောင်များအတွက် တစ်ဦးချင်းစီ၏နာမည်တပ်ကာ အားလုံးအတွက် နေ့စဉ် ဆုတောင်းပေးသည်။ နှစ်စဉ် အဖီးအဘိုးတို့ထံ မိသားစုအလည်လာရာတွင် ကျွန်တော် က မိသားစုနှင့်အတူ ပြန်မလိုက်ဘဲ ရွာတွင် ကျန်နေရစ်

သည်။ နွေကျောင်းပိတ်ရက်တောက်လျှောက် အဖီး အဘိုး နှင့်အတူနေ၊ ကျောင်းဖွင့်ကာနီးမှ ပြန်လာသည်။ ကျွန် တော်က အဘိုးကို ပိုချစ်သည်။ အဘိုးကလည်း အခြား မြေးများထက် ကျွန်တော့်ကို ပိုချစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ထင်မိသည်။

ကျွန်တော့်ကို မြောင်းမြမြို့၊ ရွှေဒါးကုန်းရပ်တွင် မွေးဖွားသည်။ သို့သော် မြို့ထဲမှာ ကျွန်တော် မပျော်၊ အဘိုးတို့ရှိရာ ရေတွင်းရေကန်ရွာမှာပဲ ပျော်သည်။ မနက် မိုးမလင်းမီ အဘိုးက ကျွန်တော့်ကိုခေါ်နိုးသည်။ မျက်နှာ သစ်ပြီးနောက် မြေးအဖိုးနှစ်ယောက် လမ်းလျှောက်ထွက် ကြသည်။ ကတ္တရာလမ်းအတိုင်း မြောင်းမြမြို့ဘက် လျှောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ လမ်းမှာတွေ့သော လူအများ က အဘိုးကိုနှုတ်ဆက်ကြသည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးမို့ လူသိများသည်ထင်။ စစ်တပ်ရှေ့ ဈေးကလေးရောက်လျှင် အဘိုးက ဦးကြွက်နီတို့ဆိုင်မှာ ကျွန်တော့်ကို မုန့်ဟင်းခါး ကျွေးသည်။ အင်မတန်အရသာရှိသော မြောင်းမြမုန့်ဟင်းခါး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က ဘူးသီးကြော်နှင့် မုန့်ဟင်းခါးနှစ်ပွဲ အမြဲစားသည်။ အဘိုးက “စား ... စားကွ၊ စားနိုင် ကိုယ့်ဖိုကွ” ဟု ပြုံးလျက်ပြောလေ့ရှိသည်။ အဘိုးမှာ ပိုက်ဆံရှိရုံငှား၊ ကျွန်တော်မသိပါ။ အဲဒီကိစ္စတွေ နားမလည် သေးသောအရွယ်ပေကိုး။ ပြီးမှ ဈေးကလေးမှာ ဈေးဝယ်၊ အဖီးအတွက် ဆတ်ထားတံဆိပ်မုန့်ကြွပ်၊ ဆီ၊ သကြား၊ ထန်းလျက်၊ ဟင်းချက်စရာ စသည်ဖြင့် ဝယ်ပြီး မြေးအဖိုး နှစ်ယောက် ပြန်လာကြသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် မီးဖို ချောင်မှာ အဖီး ထမင်းကြော်ထားသည်ကို ထပ်စားလိုက် သေးသည်။ လမ်းလျှောက်ပြန်လာရ၍ ဗိုက်ပြန်ချောင်သွား ပြီကိုး။

အဘိုးတို့အိမ်က ထရံကာ၊ ပျဉ်ခင်း၊ ခြေတံ နှင့်အိမ်ဖြစ်သည်။ ထရံကို ရေနံအောင်သုတ်ထားသည်။ ခြံက တောင်ကုန်းမြင့်တစ်ဝက်၊ မြေပြန့် (ကွင်း) တစ်ဝက် ဖြစ်သည်။ အိမ်ကို တောင်ကုန်းကိုကျောကပ်ပြီး ကွင်းဘက် မျက်နှာမူကာ ဆောက်ထားသည်။ အိမ်ရှေ့လှေကားမှ

ဆင်းလျှင် အိမ်ရှေ့မှာ မြက်ခင်းပြင်ကျယ်ရှိသည်။ အလုံး ကြီးပြီး အသားထူသော အမျိုးကောင်း အုန်းပင်များကို ခြံနယ်နိမိတ်တစ်လျှောက်နှင့် ခြံတွင်းနေရာအချို့မှာ စိုက် ပျိုးထားသည်။ အိမ်ရှေ့ မြက်ခင်းပြင်အလွန်တွင် ရေတွင်း ရှိသည်။ ရေပုံးကိုကြီးတပ်ရန်ပင်မလို၊ ဆွဲပုံးယူပြီး ငှက် ခပ်ယူနိုင်သည်အထိ ရေနီး၊ ရေအောင်သည်။ အိမ်ရှေ့ နားတွင် သီဟိုပင်အိုကြီးတစ်ပင် ရှိသည်။ အဲဒီအပင် အောက်မှာ ကျွန်တော်တို့ မြေးအဖိုးနှစ်ယောက် လွှဲဆွဲ၊ အောက်မှာ ကျွန်တော်တို့ မြေးအဖိုးနှစ်ယောက် ဘေးကပ်ရက် ထင်းပေါက် လုပ်ကြသည်။ အိမ်၏ညာဘက် ဘေးကပ်ရက် တွင် အလွန်ချိုပြီး အရသာရှိသည့် အိမ်မာအမျိုးအစား ပိန့်ပင်တစ်ပင်ရှိသည်။ မလှမ်းမကမ်းမှာ အမျိုးကောင်း သံပုရာပင်နှင့်ရှောက်ပင် ရှိသည်။ တောင်ကုန်းတစ်လျှောက် တွင် နာနတ်ခင်းကို စနစ်တကျ အကွက်ချစိုက်ပျိုး ထားသည်။ အမျိုးအလွန်ကောင်းသော နာနတ်ပင်များ ဖြစ်သည်။ ရှဉ့်များက ၎င်းတို့အလွန်ကြိုက်နှစ်သက်သော နာနတ်သီးများကို လာရောက်ကိုက်ဖောက်စားကြသည်။ တောင်ကုန်းပေါ် မြေမြင့်ပိုင်းမှာတော့ တောအုပ်သဖွယ် ဖြစ်သွားပြီ။ ဝါးတောကြီးရှိသည်။ ထီးရိုးဝါး၊ ဝါးနက်၊ တရကူဝါး၊ ဝါးပိုးဝါး၊ ဝါးယား စသည်ဖြင့် ဝါးအမျိုးအစား စုံလင်လှသလို အိမ်တိုင်၊ အခင်း၊ အကာပျဉ်သုံးရန် လွှဲဆွဲနိုင်သည့်သစ်ပင်ကြီးများလည်းရှိသည်။ သီဟို ကနဦး တညင်း၊ မထီညီသပင်များလည်းရှိသည်။ မြေပြန့်ကွင်းစပ် မှာက ဇရစ်ရိုး၊ ဒမင်းနွယ် စသည့် တို့စရာပင်များ ပေါများ လှသည်။ ဇရစ်ရိုး နုနုထွားထွားကြီးများကို တို့စရာအတွက် ကျွန်တော် အားပါးတရ ခူးလေ့ရှိသည်။ တားလိုမကုန်မီ မှာပင် နောက်ထပ် ဇရစ်ရိုးအနုများက အလှအယက် ထပ်ထွက်လာကြသည်။

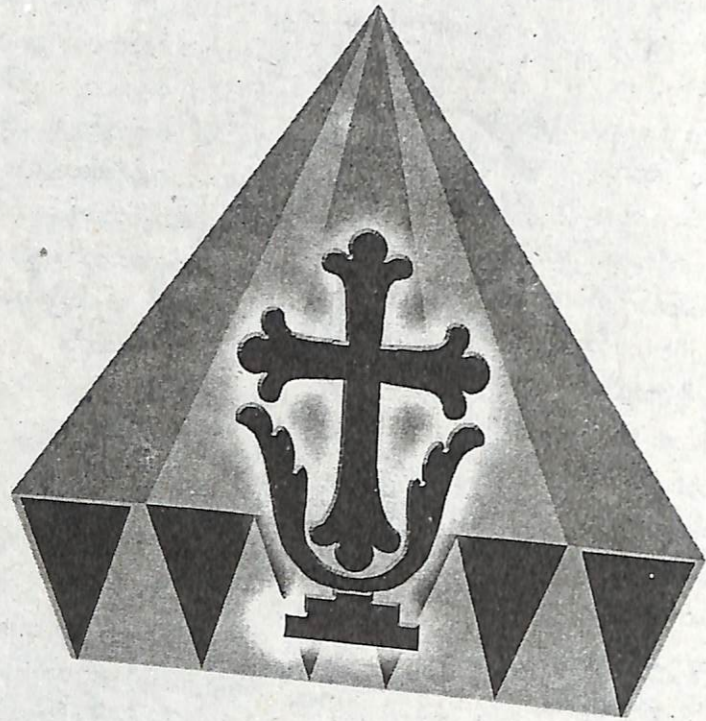
တစ်မိုးတွင်းလုံး သုံးစွဲရန်အတွက်ထင်းကို ကျွန် တော်တို့ မြေးအဖိုးနှစ်ယောက် နွေကာလတွင် ပြင်ဆင် ကြသည်။ ထင်းအတွက် သစ်ပင်ကို ဦးစွာ ရွေးချယ်ခုတ်လှဲ သည်။ ပြီးလျှင် အဘိုးကတစ်ဖက်၊ ကျွန်တော်ကတစ်ဖက်၊ လွှဲဆွဲဖြတ်တောက်ကြသည်။ ကျွန်တော် ငယ်ရွယ်သေး လင့်ကစား၊ အဘိုးက ကျွန်တော့်ကို လေ့ကျင့်ပေးသည်။ သစ်ကိုင်းငယ်များကိုခုတ်ဖြတ်ရန် စားကိုင်နည်းကို အဘိုး

က သင်ပေးသည်။ ဖြတ်တောက်ထားသော သစ်တုံးများ ကို ထင်းခွဲခြမ်းများအဖြစ် ခွဲစိတ်နိုင်ရန် ပုဆိန်ကိုင်၊ ပေါက် နည်းကိုလည်း အဘိုးကသင်ပေးသည်။ အသက်ကြီးသည့် တိုင် အဘိုးသည် ကြွက်သားများဖြင့် တောင်တင်းကြံ့ခိုင် ဆဲဖြစ်သည်။ “မင်း ... ကောင်ပျော့လေးမဖြစ်စေနဲ့ကွ” ဟု အမြဲပြောသည်။ နေ့လည်နေ့ခင်း နားနေချိန်များ၊ ည ဟု အမြဲပြောသည်။ နေ့လည်နေ့ခင်း နားနေချိန်များ၊ ည အိပ်ရာဝင်ချိန်များမှာ ပုံပြင်များ ပြောပြသည်။ သီချင်း ဆိုပြသည်။ အဘိုး၏လက်မောင်းသည် ကျွန်တော့်အတွက် ခေါင်းအုံးပင်ဖြစ်သည်။ ကျောင်းတွင် သင်ကြားရသော “ရတနာကျွန်း” (Treasure Island) ပုံဝတ္ထုကို အဘိုး ပြောပြ၍ ကျွန်တော် ငယ်စဉ်ကပင် ကျွမ်းဝင်ပြီးဖြစ်သည်။ ညတိုင်း ဝတ်ပြုခြင်းကို မပျက်မကွက်လုပ်ပြီး အလှည့်ကျ ဆုတောင်းစေခြင်းဖြင့် လေ့ကျင့်ပေးသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့ ဆိုလျှင် အလုပ်နားပြီး အဘိုးဦးဆောင်ကာ ဘုရားကျောင်း သွားသည်။ ကရင်လူမျိုးတို့ဖြတ်သန်းခဲ့သောသိုင်းကြောင်း၊ လက်ရှိအခြေအနေ အနာဂတ်တွင် ကျွန်တော်တို့ထမ်းရွက် ရမည့်တာဝန် စသည်ဖြင့် ပြောပြပြီး မှန်ကန်သောအသိ အမြင်ရှိဖို့ လမ်းကြောင်းပေးသည်။

၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၄) ရက်နေ့တွင် အဘိုး ကွယ်လွန်သည်။ အလုပ်များနေ၍ အဘိုး၏စာပုဒ်သို့ ကျွန်တော် မရောက်နိုင်ခဲ့။ နောက်မှ တွေးရင်းဝမ်းနည်း မိသည်။ မိမိကိုယ်မိမိ အလုပ်များသူဟု ယူဆသည်ကိုး။ ယခုတွင် ပို၍ပင် အချိန်ပို၊ အားလပ်ချိန် ရှားပါးလာသည်။ ကောင်းကင်ဘုံအကြောင်းကို စဉ်းစားသောအခါ ကောင်း ကင်ဘုံသည် ကျွန်တော့်အဘိုးခြံကဲ့သို့သော ဝန်းကျင်နှင့် ခံစားမှုမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်ဟုထင်မိသည်။ “ကိစ္စများမြောင် လူတို့ဘောင်” ဝယ် ကျွန်တော့်ရဲ့ကောင်းကင်ဘုံလေးက ပျက်ခနဲ ပေါ် .. ပေါ်လာတတ်သည်။ လောကဓံကြောင့် ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းလာသော ကျွန်တော့်နလုံးသားကို အဘိုးကိုသတိရလွမ်းဆွတ်၍ ကျသောမျက်ရည်များက နူးညံ့သိမ်မွေ့ မှုရှိစေရန် ပြုပြင်ပေးနေတော့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံခရစ်ယာန်အသင်းတော် (အင်္ဂလိကန်)
 သန့်ရှင်းသောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်
 စိန်ရတနာဓမ္မသဘင်ပွဲတော်ကြီး
 (၁၉၃၅-၂၀၁၀)

ပြုလုပ်မည့်နေ့ရက်။ ။ ၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
 ပြုလုပ်မည့်နေရာ။ ။ သန့်ရှင်းသောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်
 ၁၀၄၊ အင်းယားလမ်း၊
 ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

စီမံအုပ်ချုပ်ရေးကော်မတီ
 သန့်ရှင်းသောကားတိုင်ဓမ္မတက္ကသိုလ်
 ၅၇၇၆ ၈၈

တတိယနှစ်ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများ

စတုတ္ထနှစ်ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများ

Graphic d'art: Jonathan(era)

HOLY CROSS THEOLOGICAL COLLEGE 2007-2008 ANNUAL MAGAZINE

HOLY CROSS THEOLOGICAL COLLEGE
2007-2008 ANNUAL MAGAZINE

HOLY CROSS THEOLOGICAL COLLEGE
2007-2008 ANNUAL MAGAZINE

HOLY CROSS THEOLOGICAL COLLEGE
2007-2008 ANNUAL MAGAZINE

HOLY CROSS THEOLOGICAL COLLEGE
2007-2008 ANNUAL MAGAZINE

